

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets direktiv 96/47/EF af 23. juli 1996 om ændring af direktiv 91/439/EØF om kørekort 1
- ★ Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog 6
- ★ Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods 25
- ★ Rådets direktiv 96/50/EF af 23. juli 1996 om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet 31
- ★ Rådets direktiv 96/51/EF af 23. juli 1996 om ændring af direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer 39
- ★ Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet 59

Pris: 19,50 ECU

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS DIREKTIV 96/47/EF

af 23. juli 1996

om ændring af direktiv 91/439/EØF om kørekort

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort⁽⁴⁾ fastsætter, at nationale kørekort udformes i henhold til den EF-model, som er beskrevet i direktivets bilag I;

der bør indføres en alternativ kørekortmodel for at tage hensyn til gældende praksis samt imødekomme nogle medlemsstaters ønsker;

det vil være hensigtsmæssigt som et led i den gensidige anerkendelse af kørekort at sikre disses kompatibilitet og interoperabilitet i hele Fællesskabet; det bør derfor undersøges, at der på individuel basis indføres edb-teknologi i EF-kørekortmodellen, idet der dog på denne skal reserveres plads til en eventuel senere indførelse af en mikroprocessor eller en tilsvarende edb-anordning;

medlemsstaterne bør have mulighed for på et særskilt sted at anføre oplysninger, som ikke har forbindelse med kørekortadministrationen eller trafiksikkerheden, idet anførelsen af disse oplysninger dog kræver kørekortindehaverens udtrykkelige, skriftelige samtykke;

hvad angår de tekniske specifikationer for EF-kørekortmodellen, følger dette direktiv den nye fremgangsmåde ved teknisk harmonisering, idet der fastsættes en generel ramme for specifikationer, medens detaljerne overlades til procedurerne for industriel standardisering —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 91/439/EØF ændres således:

1) I artikel 1, stk. 1, og artikel 2, stk. 3, tilføjes »eller Ia« efter »bilag I«.

2) I artikel 2 tilføjes følgende stykke:

»4. Med forbehold af de bestemmelser, som Rådet vedtager på området, må de modeller, som er beskrevet i bilag I og Ia, ikke indeholde elektroniske edb-anordninger.«

3) Bilag Ia i bilaget til dette direktiv tilføjes.

Artikel 2

1. Efter høring af Kommissionen sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. juli 1996. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 21 af 25. 1. 1996, s. 4, og EFT nr. C 54 af 23. 2. 1996, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 301 af 13. 11. 1995, s. 22, og EFT nr. C 204 af 15. 7. 1996, s. 20.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. november 1995 (EFT nr. C 323 af 4. 12. 1995, s. 109), Rådets fælles holdning af 26. februar 1996 (EFT nr. C 120 af 24. 4. 1996, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 6. juni 1996 (EFT nr. C 181 af 24. 6. 1996, s. 16).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 237 af 24. 8. 1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/72/EF (EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 86).

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1996.

På Rådets vegne

I. YATES

Formand

BILAG

»BILAG Ia

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EF-MODELLEN TIL KØREKORT

(Alternativ til modellen i bilag I)

1. De fysiske egenskaber ved EF-modellen til kørekort er i overensstemmelse med ISO-standard 7810 og 7816-1.

Verifikationsmetoderne for kørekort med henblik på at sikre overensstemmelse med internationale standarder skal være i overensstemmelse med ISO 10373.

2. Kørekortet har to sider

Side 1:

- a) betegnelsen »kørekort« trykt med store bogstaver på den udstedende medlemsstats sprog
- b) angivelse af navnet på den udstedende medlemsstat er valgfrit
- c) den udstedende medlemsstats nationalitetsmærke trykt i negativ i et blåt rektangel og omgivet af tolv gule stjerner; nationalitetsmærkerne er følgende:

B: Belgien	L: Luxembourg
DK: Danmark	NL: Nederlandene
D: Tyskland	A: Østrig
GR: Grækenland	P: Portugal
E: Spanien	FIN: Finland
F: Frankrig	S: Sverige
IRL: Irland	UK: Det Forenede Kongerige
I: Italien	

- d) kørekortets specifikke oplysninger nummereret således:

- 1) indehaverens efternavn
- 2) indehaverens fornavn(e)
- 3) indehaverens fødselsdato og fødested
- 4) a) udstedelsesdato
- b) udløbsdato eller, hvis dokumentets gyldighedsperiode ikke er begrænset, en streg
- c) angivelse af den myndighed, der udsteder kørekortet (kan trykkes på side 2)
- d) foruden det nummer, der er anført i rubrik 5, et andet nummer, der tjener administrative hensyn (valgfrit)
- 5) kørekortnummer
- 6) foto af indehaveren
- 7) indehaverens underskrift
- 8) bopæl eller postadresse (valgfrit)
- 9) (under)kategorier af køretøjer, som indehaveren har ret til at føre (nationale kategorier trykkes med andre typer end de harmoniserede kategorier)

- e) betegnelsen »EF-model« på den udstedende medlemsstats sprog og betegnelsen »kørekort« på Fællesskabets andre sprog trykt med rosa på en sådan måde, at det udgør kørekortets baggrund:

Permiso de Conducción

Kørekort

Führerschein

Άδεια Οδήγησης

Driving Licence

Ajokortti
Permis de Conduire
Ceadúnas Tiomána
Patente di guida
Rijbewijs
Carta de Condução
Körkort

f) farveangivelse:

- blå: Reflex blue Pantone
- gul: Pantone yellow.

Side 2:

- a) 9) (under)kategorier af køretøjer, som indehaveren har ret til at føre (nationale kategorier trykkes med andre typer end de harmoniserede kategorier)
- 10) udstedelsesdato for hver enkelt (under)kategori (denne dato skal anføres igen på det nye kørekort ved senere erstatning eller ombytning)
- 11) udløbsdato for hver enkelt (under)kategori
- 12) eventuelle supplerende eller restriktive angivelser i kodeform ud for hver (under)kategori.

Følgende koder anvendes:

- kode 1-99: harmoniserede fællesskabskoder
- kode 100 og derover: nationale koder, der kun gælder ved færdsel på den udstedende medlemsstats område.

Hvis en kode gælder for alle de (under)kategorier, for hvilke kørekortet er udstedt, kan den trykkes under kolonne 9, 10 og 11.

- 13) Plads til at værtsmedlemsstaten i forbindelse med anvendelsen af punkt 3, litra a), i dette bilag, eventuelt kan påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn.
- 14) Plads til, at den udstedende medlemsstat eventuelt kan påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn, eller som vedrører trafiksikkerheden (valgfrit). Hvis påtegningen falder ind under en af de rubrikker, der er anført i dette bilag, skal nummeret på denne rubrik angives foran påtegningen.

Med indehaverens udtrykkelige, skriftlige samtykke kan der på denne plads ligeledes påføres påtegninger, som ikke er nødvendige af administrative hensyn eller vedrører trafiksikkerheden; medtagelsen af sådanne påtegninger påvirker på ingen måde anvendelsen af modellen som kørekort.

- b) En forklaring på de nummererede rubrikker på kørekortets side 1 og 2 (i hvert fald rubrik 1, 2, 3, 4a, 4b, 4c, 5, 10, 11 og 12).

Hvis en medlemsstat ønsker at affatte disse angivelser på et andet nationalt sprog end et af følgende sprog: dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, udarbejder den en tosproget udgave af kørekortet med et af de nævnte sprog, med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

- c) Der skal på EF-kørekortmodellen afsættes en tom plads, således at der er mulighed for på dette sted at indsætte en mikroprocessor eller en anden tilsvarende edb-anordning.

3. Særlige bestemmelser

- a) Når indehaveren af et kørekort, der er udstedt af en medlemsstat i overensstemmelse med dette bilag, har taget fast ophold i en anden medlemsstat, kan denne stat påføre kørekortet påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn, under forudsætning af at den også anfører den slags angivelser på de kørekort, den selv udsteder, samt at der er plads dertil.
- b) Efter at have rådført sig med Kommissionen kan medlemsstaterne tilføje farver eller markeringer (stregkoder, nationalitetsmærker, sikkerhedselementer osv.) med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

I forbindelse med gensidig anerkendelse af kørekort må stregkoden ikke indeholde andre oplysninger end dem, der allerede er letlæseligt anført på kørekortet, eller som er nødvendige for at kunne udstede kørekortet.

EF-MODEL TIL KØREKORT

Side 1

	KØREKORT	MEDLEMSSTAT
	1. 2. 3.	4a. 4c. 4b. (4d.) 5. 7. (8.)
6. FOTO		
9.		

Side 2

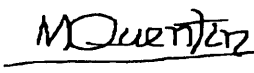
13.	9.	10.	11.	12.
(14.)	A1 			
	A 			
	B1 			
	B 			
	C1 			
	C 			
	D1 			
	D 			
	BE 			
	C1E 			
	CE 			
	D1E 			
	DE 			

1. Efternavn 2. Fornavn
3. Dato og fødselsd
4a. Udstedelsesdato
4b. Administrativ udløbsdato
4c. Udstedt af 5. Kørekortnummer
8. Bopæl 9. Kategori
10. Kategori udstedelsesdato
11. Kategori udløbsdato
12. Begrænsninger

EKSEMPEL PÅ KØREKORT EFTER MODELLEN

Belgisk kørekort (til orientering)

	RIJBEWIJS	KONINKRIJK BELGIE
	1. Steven 2. Anne-Marie M.E. 3. 01.04.73 D-53170 Bonn	4a. 01.07.96 4c. B-9000 Gent 4b. 30.06.06 5. DA 003 360 7.
6. FOTO		
9.		
	A B	

	PERMIS DE CONDUIRE ROYAUME DE BELGIQUE
	1. Quentin 2. Maria N.E. 3. 01.04.73 B-7000 Mons
6. PHOTO	4a. 01.07.96 4c. B-1180 Uccle 4b. 30.06.06 5. DA 003 361 7.
9.	
	A B

RÅDETS DIREKTIV 96/48/EF

af 23. juli 1996

om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 129 D, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For at give unionsborgerne, de erhvervsdrivende og de regionale og lokale administrative enheder mulighed for fuldt ud at udnytte de fordele, som etableringen af et område uden indre grænser medfører, bør der blandt andet gøres en indsats for at fremme sammenkobling og interoperabilitet mellem de nationale jernbanenet for højhastighedstog samt adgangen til disse net;

en arbejdsgruppe på højt niveau bestående af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, de europæiske jernbaner og den europæiske jernbaneindustri, indkaldt af Kommissionen efter opfordring fra Rådet i en resolution af 4. og 5. december 1989, har udarbejdet en strategiplan for et transeuropæisk jernbanenet for højhastighedstog;

i december 1990 forelagde Kommissionen Rådet en meddelelse om dette højhastighedstognet, som fik en positiv modtagelse i Rådets resolution af 17. december 1990⁽⁵⁾;

ifølge traktatens artikel 129 C skal Fællesskabet iværksætte enhver form for aktion, som måtte være nødvendig

for at sikre nettenes interoperabilitet, navnlig inden for harmonisering af tekniske standarder;

forretningsmæssig drift af højhastighedstog forudsætter, at der er nøje sammenhæng mellem infrastrukturens og det rullende materiels specifikationer; denne sammenhæng er afgørende for ydeevneniveau, sikkerhed, servicekvalitet og omkostninger og ikke mindst for interoperabiliteten i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog;

Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner⁽⁶⁾ indebærer, at jernbanevirksomhederne skal have bedre adgang til medlemsstaternes jernbanenet, og dette nødvendiggør igen, at infrastruktur, udstyr og rullende materiel opfylder kravet om interoperabilitet;

det påhviler medlemsstaterne at håndhæve de sikkerheds-, sundheds- og forbrugerbeskyttelsesregler, som generelt gælder for jernbaner, under projektering og konstruktion, ibrugtagning og drift; sammen med de lokale myndigheder har de derudover ansvar vedrørende jordejendomsret, fysisk planlægning og miljøbeskyttelse; disse forhold har særlig betydning i forbindelse med jernbanenet for højhastighedstog;

ifølge Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet⁽⁷⁾ skal der gennemføres en vurdering af indvirkningerne på miljøet af nyanlæg til jernbanefjerntrafik;

der er store forskelle mellem de nationale retsfor skrifter og mellem de interne regler og tekniske specifikationer, som jernbanerne anvender; disse nationale retsfor skrifter og interne regler indeholder tekniske fremgangsmåder, som er særegne for hvert lands industri; de indeholder forskrifter om særlige dimensioner og anordninger og om specielle egenskaber; denne situation skaber ikke mindst hindringer for, at højhastighedstog kan køre i hele Fællesskabets område på gunstige betingelser;

denne situation har i årenes løb skabt meget snævre forbindelser mellem de enkelte landes jernbaneindustrier og de nationale jernbaner til skade for en effektiv åbning af markederne; jernbaneindustrierne har brug for et åbent

⁽¹⁾ EFT nr. C 134 af 17. 5. 1994, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 397 af 31. 12. 1994, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. C 210 af 14. 8. 1995, s. 38.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19. januar 1995 (EFT nr. C 43 af 20. 2. 1995, s. 60), Rådets fælles holdning af 8. december 1995 (EFT nr. C 356 af 30. 12. 1995, S. 43) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. april 1996 (EFT nr. C 141 af 13. 5. 1996, S. 48).

⁽⁵⁾ EFT nr. C 33 af 8. 2. 1991, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 237 af 24. 8. 1991, s. 25.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

og konkurrencepræget europæisk marked for at kunne udvikle deres konkurrenceevne på verdensplan;

der bør derfor fastlægges væsentlige krav vedrørende det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog for Fællesskabet som helhed;

højhastighedssystemets udstrækning og kompleksitet har gjort det praktisk nødvendigt at opdele det i delsystemer; for hvert delsystem må der fastlægges væsentlige krav og grundparametre for hele Fællesskabet, og det må fastlægges, hvilke tekniske specifikationer, navnlig for komponenter og grænseflader, der er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav; for visse delsystemer (miljø, brugere og drift) udarbejdes der dog kun tekniske specifikationer for interoperabilitet (TSI), hvis det viser sig nødvendigt for at sikre interoperabiliteten på områderne infrastruktur, energi, styringskontrol, signaler og rullende materiel;

iværksættelsen af bestemmelserne om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog må ikke skabe uberettigede hindringer for så vidt angår lønsomheden af at bevare sammenhængen i hver enkelt medlemsstats bestående jernbanenet, idet det tilstræbes at fastholde det mål, at højhastighedstogene skal køre på hele Fællesskabets område;

det må tillades, at en medlemsstat undlader at anvende visse TSI i særlige tilfælde, samt at der fastsættes procedurer til sikring af, at disse undtagelser er berettigede; ifølge traktatens artikel 129 C skal der i Fællesskabets indsats med hensyn til interoperabilitet tages hensyn til projekternes økonomiske levedygtighed;

for at opfylde de relevante bestemmelser om fremgangsmåderne ved tilbudsgivning i jernbanesektoren og især Rådets direktiv 93/38/EØF⁽¹⁾ skal ordregiverne anføre de tekniske specifikationer i de generelle dokumenter eller i udbudsmaterialet i forbindelse med de enkelte kontrakter; der bør tilvejebringes et sæt europæiske specifikationer, der kan tjene som referencer for disse tekniske specifikationer;

i direktiv 93/38/EØF er en europæisk specifikation defineret som en fælles teknisk specifikation, en europæisk teknisk godkendelse eller en national standard til gennemførelse af en europæisk standard; en harmoniseret europæisk standard udarbejdes af en europæisk standardiseringsorganisation (CEN), Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CENELEC) eller Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation (ETSI)

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. januar 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT nr. L 199 af 9. 8. 1993, s. 84) som ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

efter mandat fra Kommissionen, og dens reference offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*;

Fællesskabet har interesse i, at der findes et internationalt standardiseringssystem, som er i stand til at udarbejde standarder, der faktisk bruges af deltagerne i den internationale handel, og som lever op til fællesskabspolitikens krav; de europæiske standardiseringsorganisationer bør derfor videreføre deres samarbejde med de internationale standardiseringsorganisationer;

ordregiverne fastlægger de yderligere specifikationer, som er nødvendige som supplement til de europæiske specifikationer eller andre standarder; disse specifikationer må ikke hindre opfyldelsen af de væsentlige krav, der er harmoniseret på fællesskabsplan, og som det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog skal overholde;

fremgangsmåderne ved vurdering af komponenternes overensstemmelse og anvendelseegnethed skal bygge på de moduler, der er vedtaget ved afgørelse 93/465/EØF⁽²⁾; for at fremme udviklingen af den berørte industri bør fremgangsmåder, der omfatter kvalitetssikringssystemer, fremmes mest muligt; begrebet komponent omfatter både materielle og immaterielle objekter, for eksempel programmel;

vurdering af anvendelseegnethed foretages for de komponenter, der er mest afgørende for systemets sikkerhed, disponibilitet eller økonomi;

ordregiverne fastlægger i deres udbudsmateriale, navnlig for komponenterne og under henvisning til de europæiske specifikationer, de specifikationer, som fabrikanterne skal overholde i henhold til kontrakterne; i den forbindelse skal komponenternes overensstemmelse hovedsagelig vurderes med henblik på deres anvendelsesområde for at sikre systemets interoperabilitet, og ikke kun med henblik på deres frie omsætning på Fællesskabets marked;

det er derfor ikke nødvendigt, at fabrikanten CE-mærker de komponenter, som er omfattet af dette direktiv; det er tilstrækkeligt, at fabrikanten afgiver en overensstemmelseserklæring på grundlag af en vurdering af overensstemmelsen og/eller anvendelseegnetheden, der er gennemført efter de i direktivet foreskrevne procedurer; dette berører ikke fabrikanternes forpligtelse til at CE-mærke visse komponenter for at attestere deres overensstemmelse med andre relevante fællesskabsbestemmelser;

⁽²⁾ Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkningen«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering (EFT nr. L 220 af 30. 8. 1993, s. 23).

de delsystemer, som det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog består af, skal underlægges en verifikationsprocedure; de myndigheder, der er ansvarlige for at tillade ibrugtagning, skal kunne forvisse sig om, at resultatet af projekterings-, konstruktions- og ibrugtagningsfaserne er i overensstemmelse med de gældende administrative, tekniske og driftsmæssige bestemmelser; dette skal også gøre det muligt for fabrikanten at regne med ligebehandling uanset land; der skal derfor udformes et modul, som fastlægger principperne og betingelserne for EF-verifikation af delsystemer;

EF-verifikationsproceduren bygger på TSI; disse TSI udarbejdes efter mandat fra Kommissionen af en fælles repræsentativ organisation for infrastrukturforvalterne, jernbanevirksomhederne og industrien; henvisning til TSI er nødvendig for at sikre interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, og for disse TSI gælder bestemmelserne i artikel 18 i direktiv 93/38/EØF;

de bemyndigede organer, der har til opgave at gennemføre procedurerne for vurdering af komponenternes overensstemmelse eller anvendelseegnethed og verifikationsproceduren for delsystemer, skal, navnlig hvis der ikke foreligger europæiske specifikationer, samordne deres afgørelser så snævert som muligt;

Rådets direktiv 91/440/EØF foreskriver en regnskabsmæssig adskillelse mellem aktiviteterne i forbindelse med transportvirksomheden og aktiviteterne i forbindelse med forvaltningen af jernbaneinfrastrukturen; med samme hensigt bør de specialiserede afdelinger af jernbanernes infrastrukturforvaltere, som udpeges til bemyndigede organer, have en sådan struktur, at de opfylder de kriterier, der gælder for denne type organer; andre specialiserede organer kan bemyndiges, hvis de opfylder de samme kriterier;

tilvejebringelsen af interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog er et projekt, der berører hele Fællesskabet; hver for sig kan medlemsstaterne ikke træffe de foranstaltninger, der skal til for at tilvejebringe en sådan interoperabilitet; når nærhedsprincippet lægges til grund, må denne indsats således gøres på fællesskabsplan —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. I overensstemmelse med traktatens artikel 129 B og 129 C tager dette direktiv sigte på at fastsætte betingelserne for på Fællesskabets område at tilvejebringe intero-

perabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog som beskrevet i bilag I.

2. Disse betingelser vedrører projektering, anlæg, udbygning og drift af de infrastrukturer og det rullende materiel, som bidrager til systemets funktion, og som skal tages i brug efter ikrafttrædelsesdatoen for dette direktiv.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »Det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog«: den i bilag I beskrevne helhed, som består af jernbaneinfrastrukturen, herunder jernbanelinjerne og de faste anlæg, i det transeuropæiske transportnet, som er konstrueret eller udbygget til at blive gennemkørt ved høj hastighed, og det rullende materiel, der er udformet til at gennemkøre disse infrastrukturer.
- b) »Interoperabilitet«: det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstogs egnethed til at muliggøre sikker og kontinuerlig kørsel med højhastighedstog under udnyttelse af den specificerede ydeevne. Denne egnethed er afhængig af, at alle forskriftsmæssige, tekniske og driftsmæssige betingelser for at opfylde de væsentlige krav er til stede.
- c) »Delsystemer«: det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog er, som angivet i bilag II, opdelt i delsystemer af strukturel eller funktionel karakter, for hvilke der skal fastlægges væsentlige krav.
- d) »Interoperabilitetskomponenter«: hver enkelt del, gruppe af dele, underenhed eller komplet enhed af materiel, som indgår i eller er bestemt til at indgå i et delsystem, som er direkte eller indirekte afgørende for interoperabiliteten i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog.
- e) »Væsentlige krav«: samtlige betingelser, der er fastsat i bilag III, og som det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, dets delsystemer og interoperabilitetskomponenter skal opfylde.
- f) »Europæisk specifikation«: en fælles teknisk specifikation, en europæisk teknisk godkendelse eller en national standard til gennemførelse af en europæisk standard, som fastsat i artikel 1, nr. 8—12, i direktiv 93/38/EØF.
- g) »Tekniske specifikationer for interoperabilitet, i det følgende benævnt »TSI««: de specifikationer, der gælder for hvert delsystem med sigte på at opfylde de væsentlige krav ved at skabe de nødvendige indbyrdes funktionelle forbindelser mellem delsystemerne i det

transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog og ved at sikre sammenhængen deri.

- h) »Repræsentativt fælles organ«: et organ sammensat af repræsentanter for infrastrukturforvalterne, jernbanevirksomhederne og industrien med den opgave at udarbejde TSI. Ved »infrastrukturforvaltere« forstås dem, der er omhandlet i artikel 3 og 7 i direktiv 91/440/EØF.
- i) »Bemyndigede organer«: de organer, som har til opgave at vurdere interoperabilitetskomponenternes overensstemmelse eller anvendelseegnethed eller at gennemføre proceduren for EF-verifikation af delsystemerne.

Artikel 3

1. Dette direktiv indeholder for hvert delsystem bestemmelser om parametre, interoperabilitetskomponenter, grænseflader og procedurer, samt de betingelser for global sammenhæng inden for det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, der er nødvendige for at opnå dets interoperabilitet.

2. Dette direktivs bestemmelser finder anvendelse med forbehold af andre relevante fællesskabsbestemmelser. For så vidt angår interoperabilitetskomponenter kan opfyldelsen af dette direktivs væsentlige krav dog gøre det nødvendigt at benytte særlige europæiske specifikationer, der er udarbejdet med henblik herpå.

Artikel 4

1. Det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, delsystemerne og interoperabilitetskomponenterne skal opfylde de væsentlige krav, som gælder herfor.

2. De supplerende tekniske specifikationer, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, i direktiv 93/38/EØF, og som er nødvendige ud over de europæiske specifikationer eller andre standarder, som er i brug i Fællesskabet, må ikke stride mod de væsentlige krav.

KAPITEL II

Tekniske specifikationer for interoperabilitet

Artikel 5

1. For hvert delsystem udarbejdes der en TSI. For delsystemer vedrørende miljøforhold, driftsforhold eller brugerrelaterede forhold udarbejdes der kun TSI, hvis det viser sig nødvendigt for at sikre interoperabilitet på områderne infrastruktur, energi, styringskontrol, signaler og rullende materiel.

2. Delsystemerne skal være i overensstemmelse med TSI; denne overensstemmelse skal opretholdes hele tiden under brugen af hvert delsystem.

3. Med det formål at tilvejebringe interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog fastlægger TSI følgende forhold, i det omfang det er nødvendigt:

- de præciserer de væsentlige krav for delsystemerne og deres grænseflader
- de fastlægger de grundparametre, der er beskrevet i bilag II, punkt 3, og som er nødvendige for at opfylde de væsentlige krav
- de fastsætter de betingelser, der skal overholdes for at leve op til de krav, der stilles til hver af følgende kategorier af jernbanelinjer:
 - jernbanelinjer, der specielt anlægges med henblik på høje hastigheder
 - jernbanelinjer, der specielt udbygges med henblik på høje hastigheder
 - jernbanelinjer, der specielt udbygges med henblik på høje hastigheder, og som har særlige kendetegn på grund af topografiske begrænsninger som følge af terrænforhold eller beliggenhed i bymæssig bebyggelse
- de fastsætter i særlige tilfælde eventuelle gennemførelsesbestemmelser
- de fastlægger, for hvilke interoperabilitetskomponenter og for hvilke grænseflader der skal udarbejdes europæiske specifikationer, herunder europæiske standarder, som er nødvendige for at tilvejebringe interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog under overholdelse af de væsentlige krav
- de angiver i hvert enkelt tilfælde, hvilke af de i afgørelse 93/465/EØF definerede moduler eller, efter omstændighederne, hvilke specifikke procedurer der skal anvendes ved vurderingen af enten overensstemmelsen eller anvendelseegnetheden af interoperabilitetskomponenterne, samt EF-verifikationen af delsystemerne.

4. De pågældende TSI udgør ikke nogen hindring for medlemsstaternes afgørelser om anvendelse af nye infrastrukturer eller infrastrukturer, der udbygges til anden togtrafik.

5. Overholdelsen af samtlige TSI gør det muligt at opbygge et sammenhængende transeuropæisk jernbanesystem for højhastighedstog, der på passende måde bevarer sammenhængen i hver enkelt medlemsstats bestående jernbanenet.

Artikel 6

1. Udkast til TSI udarbejdes af det repræsentative fælles organ efter mandat fra Kommissionen fastlagt efter

proceduren i artikel 21, stk. 2. De pågældende TSI vedtages og revideres efter samme fremgangsmåde. De offentliggøres af Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Det repræsentative fælles organ har til opgave at forberede revisionen og ajourføringen af TSI og at fremsætte alle nyttige henstillinger til det i artikel 21 omhandlede udvalg på baggrund af den tekniske udvikling eller udviklingen i de samfundsmæssige krav.

3. Der skal ved udarbejdelsen, vedtagelsen og revisionen af TSI tages hensyn til de forventede omkostninger ved de tekniske løsninger, der gør det muligt at opfylde dem med henblik på at fastlægge og iværksætte de mest rentable løsninger. Det repræsentative fælles organ indsender med henblik herpå sammen med hvert TSI-projekt et overslag over disse tekniske løsningers forventede omkostninger og fordele for alle de berørte økonomiske operatører og aktører.

4. Det repræsentative fælles organ skal jævnligt holde det i artikel 21 omhandlede udvalg orienteret om arbejdet med udarbejdelsen af TSI. Udvalget kan til det repræsentative fælles organ udarbejde hensigtsmæssige mandater og henstillinger med hensyn til udformningen af de pågældende TSI på grundlag af de væsentlige krav og en vurdering af omkostningerne.

5. I forbindelse med vedtagelsen af hver TSI fastsættes ikrafttrædelsesdatoen for denne TSI efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

6. Det fælles repræsentative organ skal fungere åbent og gennemskueligt i overensstemmelse med Fællesskabets generelle standardiseringsprocedurer.

Artikel 7

En medlemsstat kan undlade at anvende visse TSI, herunder for det rullende materiel, i følgende tilfælde og situationer:

- a) for et projekt vedrørende en ny jernbanelinje eller udbygning af en eksisterende jernbanelinje med henblik på høje hastigheder, som på tidspunktet for offentliggørelsen af disse TSI befinder sig på et avanceret udviklingsstrin.

Den pågældende medlemsstat meddeler på forhånd Kommissionen, at den har til hensigt at fravige reglerne, underretter den om, hvor fremskredet projektet er, og forelægger den et dossier over, hvilke TSI eller dele af TSI den ønsker at undlade at anvende, hvilke bestemmelser den påregner at indføre i forbindelse med gennemførelsen af projektet for at sikre interoperabiliteten på længere sigt, og hvilke tekniske,

administrative eller økonomiske begrundelser der er for fravigelsen

- b) for et projekt vedrørende udbygning af en eksisterende jernbanelinje med henblik på høje hastigheder, når fritrumsprofil, sporvidde eller afstanden mellem sporene for denne jernbanelinje er forskellig fra, hvad der gælder for størstedelen af det europæiske jernbanelinjenet, og når denne jernbanelinje ikke er en direkte forbindelseslinje med en anden medlemsstats net for højhastighedstog, som udgør en del af det transeuropæiske net for højhastighedstog.

Den pågældende medlemsstat meddeler på forhånd Kommissionen, at den har til hensigt at fravige reglerne og forelægger den et dossier over, hvilke TSI eller dele af TSI vedrørende de fysiske parametre, der er nævnt i første afsnit, den ønsker at undlade at anvende, hvilke bestemmelser den påregner at indføre i forbindelse med gennemførelsen af projektet for at sikre interoperabiliteten på længere sigt, hvilke overgangsforanstaltninger der vil blive truffet til at sikre driftskompatibiliteten, og hvilke tekniske, administrative eller økonomiske begrundelser der er for fravigelsen

- c) for projekter vedrørende nye jernbanelinjer eller udbygning af eksisterende jernbanelinjer med henblik på høje hastigheder, som gennemføres på denne medlemsstats område, såfremt dens jernbanesystem er afsondret eller afskåret af havet fra den øvrige del af Fællesskabets jernbanelinjenet for højhastighedstog.

Den pågældende medlemsstat meddeler på forhånd Kommissionen, at den har til hensigt at fravige reglerne, og forelægger den et dossier indeholdende den dokumentation, der er nævnt i litra b), andet afsnit

- d) for projekter vedrørende udbygning af eksisterende jernbanelinjer med henblik på høje hastigheder, såfremt anvendelsen af disse TSI bringer projektets økonomiske levedygtighed i fare.

Den pågældende medlemsstat meddeler på forhånd Kommissionen, at den har til hensigt at fravige reglerne og forelægger den et dossier over, hvilke TSI eller dele af TSI den ønsker at undlade at anvende. Kommissionen undersøger, om de af medlemsstaten påtænkte foranstaltninger er begrundede og træffer afgørelse efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

KAPITEL III

Interoperabilitetskomponenter

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer alle nyttige foranstaltninger for, at interoperabilitetskomponenter:

- kun markedsføres, hvis de gør det muligt at opnå interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog ved at opfylde de væsentlige krav
- benyttes inden for deres anvendelsesområde efter deres bestemmelse og installeres og vedligeholdes hensigtsmæssigt.

Disse bestemmelser er ikke til hinder for, at disse komponenter markedsføres til andre formål, eller at de anvendes til konventionelle jernbanelinjer.

Artikel 9

Medlemsstaterne må ikke under henvisning til dette direktiv forbyde, begrænse eller hindre, at interoperabilitetskomponenter, som opfylder direktivets bestemmelser, markedsføres på deres område med henblik på anvendelse i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne anser de interoperabilitetskomponenter, for hvilke der foreligger en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed som nærmere beskrevet i bilag IV, for at være i overensstemmelse med de væsentlige krav i dette direktiv, der gælder for dem.

2. Om en interoperabilitetskomponent opfylder de væsentlige krav, der gælder for den, fastslås på grundlag af de relevante europæiske specifikationer, når sådanne findes.

3. De europæiske specifikations referencer offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Medlemsstaterne offentliggør referencer for de nationale standarder, hvortil de europæiske standarder er blevet omsat.

5. Foreligger der ikke europæiske specifikationer, tilsender medlemsstaterne de øvrige medlemsstater og Kommissionen de standarder og tekniske specifikationer, der benyttes som grundlag for at vurdere, om de væsentlige krav er opfyldt, jf. dog artikel 20, stk. 5.

Artikel 11

Opdager en medlemsstat eller Kommissionen, at europæiske specifikationer ikke opfylder de væsentlige krav, kan det efter proceduren i artikel 21, stk. 2, besluttes, at de

pågældende specifikationer eller ændringer af dem helt eller delvis trækkes tilbage fra de publikationer, hvor de er nævnt; er der tale om europæiske standarder skal det udvalgt, der er nedsat ved Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter⁽¹⁾, først høres.

Artikel 12

1. Konstaterer en medlemsstat en risiko for, at en interoperabilitetskomponent, for hvilken der foreligger en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed, og som markedsføres og anvendes efter sin bestemmelse, sætter opfyldelsen af de væsentlige krav på spil, træffer den alle fornødne foranstaltninger for at begrænse komponentens anvendelsesområde eller forbyde dens anvendelse eller trække den tilbage fra markedet. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om de truffne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder navnlig om afvigelsen skyldes:

- at de væsentlige krav ikke er overholdt
- at de europæiske specifikationer er anvendt forkert, hvis der er henvist til disse specifikationer
- at de europæiske specifikationer er utilstrækkelige.

2. Kommissionen holder snarest muligt samråd med de berørte parter. Konstaterer Kommissionen efter dette samråd, at foranstaltningen er berettiget, giver den straks den medlemsstat, der har taget initiativet, og de øvrige medlemsstater underretning herom. Konstaterer Kommissionen efter samrådet, at foranstaltningen er uberettiget, giver den straks den medlemsstat, der har taget initiativet, samt fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant underretning herom. Er den i stk. 1 omhandlede beslutning motiveret med en mangel ved de europæiske specifikationer, benyttes proceduren i artikel 11.

3. Viser en interoperabilitetskomponent, for hvilken der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring, sig at være afvigende, træffer den kompetente medlemsstat de nødvendige foranstaltninger over for den, der har udstedt erklæringen, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne holdes underrettet om denne procedures forløb og resultater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.

Artikel 13

1. Når fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant skal udfærdige en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed for en interoperabilitetskomponent, skal han anvende de bestemmelser, der er fastsat i de pågældende TSI.

2. Er det foreskrevet i TSI, gennemføres vurderingen af en interoperabilitetskomponents overensstemmelse eller anvendelsesegnethed af det bemyndigede organ, som fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant har anmodet derom.

3. Er interoperabilitetskomponenter omfattet af andre fællesskabsdirektiver, der vedrører andre aspekter, anføres det på EF-erklæringen om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed, at interoperabilitetskomponenterne ligeledes opfylder kravene i disse andre direktiver.

4. Har hverken fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant opfyldt de i stk. 1, 2 og 3 nævnte forpligtelser, påhviler disse forpligtelser enhver, som markedsfører interoperabilitetskomponenten. De samme forpligtelser påhviler den, som samler interoperabilitetskomponenter eller dele af interoperabilitetskomponenter af forskellig oprindelse, eller som fremstiller interoperabilitetskomponenter til eget brug, for så vidt angår dette direktiv.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 12 gælder følgende:

- a) Konstaterer en medlemsstat, at en EF-overensstemmelseserklæring er udfærdiget uretmæssigt, har fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant pligt til at bringe operabilitetskomponenten i overensstemmelse og bringe overtrædelsen til ophør på de betingelser, den pågældende medlemsstat fastsætter.
- b) Bringes komponenten ikke i overensstemmelse, skal medlemsstaten træffe alle nødvendige foranstaltninger for at begrænse eller forbyde, at operabilitetskomponenten markedsføres, eller sikre, at den trækkes tilbage fra markedet efter de procedurer, der er fastlagt i artikel 12.

KAPITEL IV

Delsystemer

Artikel 14

Det påhviler hver enkelt medlemsstat at give ibrugtagningstilladelse til delsystemer af strukturel art, der indgår i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, når de er anlagt på medlemsstatens område eller

drives af jernbaneselskaber, der er etableret i denne medlemsstat.

Med henblik herpå træffer medlemsstaterne alle fornødne foranstaltninger for at sikre, at delsystemerne ikke kan tages i brug, medmindre de er projekteret, konstrueret og anlagt og/eller drives på en sådan måde, at de relevante væsentlige krav er opfyldt, når delsystemerne integreres i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog.

Artikel 15

Medlemsstaterne må ikke af grunde, som vedrører dette direktiv, forbyde, begrænse eller hindre anlæggelse, ibrugtagning og drift på deres område af delsystemer af strukturel art, som indgår i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, når de opfylder de væsentlige krav, jf. dog bestemmelserne i artikel 19.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne anser delsystemer af strukturel art, der indgår i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, og for hvilke der foreligger en EF-verifikationserklæring, for at opfylde interoperabilitetskravet og de relevante væsentlige krav.

2. Om et delsystem af strukturel art, der indgår i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, opfylder interoperabilitetskravet og de væsentlige krav, fastslås på grundlag af TSI, når sådanne findes.

3. Foreligger der ikke TSI, tilsender medlemsstaterne de andre medlemsstater og Kommissionen en fortegnelse over de tekniske forskrifter, der benyttes som grundlag for at vurdere, om de væsentlige krav er opfyldt.

Artikel 17

Viser det sig, at TSI ikke fuldt ud opfylder de væsentlige krav, kan sagen på anmodning af en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ forelægges for det i artikel 21 nævnte udvalg.

Artikel 18

1. Med henblik på udfærdigelse af en EF-verifikationserklæring, skal ordregiveren eller dennes repræsentant lade EF-verifikationsproceduren gennemføre af et bemyndiget organ efter ordregiverens valg.

2. Opgaven for det bemyndigede organ, som skal foretage EF-verifikation af et delsystem, begynder med projekteringsfasen og omfatter hele udførelsesfasen indtil godkendelsen forud for ibrugtagning af delsystemet.

3. Det bemyndigede organ er ansvarligt for, at der oprettes et teknisk dossier, som skal ledsage EF-verifikationserklæringen. Det tekniske dossier skal indeholde alle nødvendige dokumenter om delsystemets egenskaber og i givet fald al dokumentation for interoperabilitetskomponenternes overensstemmelse. Det skal endvidere indeholde alle relevante oplysninger om betingelserne for og begrænsningerne i anvendelsen, instruktioner om vedligeholdelse, løbende eller periodisk overvågning samt regulering og vedligeholdelse.

Artikel 19

1. Konstaterer en medlemsstat, at et strukturelt delsystem, for hvilket der foreligger en EF-verifikationserklæring ledsaget af et teknisk dossier, ikke fuldt ud opfylder direktivets bestemmelser, herunder navnlig de væsentlige krav, kan den anmode om, at der bliver foretaget supplerende verifikationer.

2. Den medlemsstat, der har fremsat anmodningen, underretter omgående Kommissionen om de forlangte supplerende verifikationer og redegør for grundene til, at de forlanges. Kommissionen indleder straks proceduren i artikel 21, stk. 2.

KAPITEL V

Bemyndigede organer

Artikel 20

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der har fået til opgave at gennemføre proceduren for vurdering af overensstemmelse eller anvendelsesegnethed, jf. artikel 13, og verifikationsproceduren, jf. artikel 18, samt om hvert enkelt af organernes kompetenceområde.

Kommissionen tildeler dem identifikationsnumre. I *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggør og ajourfører Kommissionen en fortegnelse over organerne og deres identifikationsnumre samt deres kompetenceområder.

2. Medlemsstaterne skal overholde de i bilag VII anførte kriterier for bedømmelse af de organer, der skal bemyndiges. Organer, som opfylder bedømmelseskrite-

rierne i de relevante europæiske standarder, formodes at opfylde ovennævnte kriterier.

3. En medlemsstat trækker sin godkendelse af et organ tilbage, hvis det ikke længere opfylder kriterierne i bilag VII. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at et organ, der er bemyndiget af en anden medlemsstat, ikke opfylder de relevante kriterier, forelægges spørgsmålet for det i artikel 21 omhandlede udvalg, som afgiver en udtalelse inden for en frist på tre måneder; på baggrund af udvalgets udtalelse underretter Kommissionen den berørte medlemsstat om alle de ændringer, der er nødvendige, for at det bemyndigede organ kan bevare den status, der er tildelt det.

5. Samordningen af de bemyndigede organer iværksættes i givet fald i overensstemmelse med artikel 21, stk. 4.

KAPITEL VI

Udvalg

Artikel 21

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

3. Udvalget kan drøfte ethvert spørgsmål om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog.
4. Udvalget kan i givet fald nedsætte arbejdsgrupper til at bistå sig i udførelsen af sine opgaver, navnlig med henblik på at sikre samordningen mellem de bemyndigede organer.
5. Udvalget nedsættes straks ved dette direktivs ikrafttræden.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 22

Enhver afgørelse truffet i medfør af dette direktiv om vurdering af interoperabilitetskomponenters overensstemmelse eller anvendelsesegnerhed og om verifikation af delsystemer, der indgår i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, samt afgørelser truffet i medfør af artikel 11, 12, 17 og 19 begrundes nøje. Afgørelsen meddeles den berørte part så hurtigt som muligt med angivelse af klagemuligheder i henhold til gældende ret i den pågældende medlemsstat og klagefrister i forbindelse hermed.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne ændrer og vedtager deres love og administrative bestemmelser, således at anvendelse af interoperabilitetskomponenter og ibrugtagning og drift af

delsystemer, som er i overensstemmelse med dette direktiv, tillades senest 30 måneder efter direktivets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når medlemsstaterne vedtager de i stk. 1 omhandlede bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 24

Kommissionen udarbejder hvert andet år en rapport om forbedringerne i interoperabiliteten i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, som den forelægger for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 25

Dette direktiv træder i kraft 21 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1996.

På Rådets vegne

I. YATES

Formand

BILAG I

DET TRANSEUROPÆISKE JERNBANESYSTEM FOR HØJHASTIGHEDSTOG

1. Infrastrukturer

- a) Infrastrukturene for det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog er de infrastrukturer for jernbanelinjerne i det transeuropæiske transportnet som defineret i henhold til retningslinjerne i traktatens artikel 129 C

- som specielt konstrueres til at kunne gennemkøres med høj hastighed
- som specielt udbygges til at kunne gennemkøres med høj hastighed.

De kan omfatte sammenkoblings- og forbindelseslinjer, navnlig forbindelser mellem nye jernbanelinjer eller jernbanelinjer, der udbygges til højhastighedstog, og banegårdene i byernes centrum, hvor hastighederne skal tage hensyn til de lokale forhold.

- b) Højhastighedslinjerne omfatter:

- de jernbanelinjer, som specielt anlægges til højhastighedstog, og som er udstyret til hastigheder på normalt 250 km/h eller derover
- de jernbanelinjer, der specielt udbygges til højhastighedstog, og som er udstyret til hastigheder på omkring 200 km/h
- de strækninger, der specielt udbygges til højhastighedstog, og som har særlige karakteristika på grund af topografiske begrænsninger som følge af terrænforhold eller beliggenhed i bymæssig bebyggelse, og hvor hastigheden skal tilpasses til det enkelte tilfælde.

2. Rullende materiel

Højhastighedstog med avanceret teknologi skal konstrueres, så de sikrer en sikker og ubrudt afvikling af kørslen:

- ved en hastighed på mindst 250 km/h på de strækninger, der specielt anlægges til højhastighedstog, idet det under egnede forhold skal være muligt at nå op på hastigheder på over 300 km/h
- ved en hastighed på omkring 200 km/h på de eksisterende, specielt udbyggede strækninger
- ved den højest mulige hastighed på de øvrige strækninger.

3. Sammenhæng mellem infrastruktur og rullende materiel

Drift af højhastighedstog kræver, at der er nøje sammenhæng mellem infrastrukturens og det rullende materiels egenskaber. Af denne sammenhæng afhænger ydeevneniveau, sikkerhed, servicekvalitet og omkostninger.

BILAG II

DELSYSTEMER

1. I dette direktiv foretages en opdeling af det system, som udgør det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, i delsystemer, der svarer til:
 - 1.1. områder, der er strukturelt defineret:
 - infrastrukturer
 - elforsyning
 - styringskontrol og signaler
 - rullende materiel
 - 1.2. områder, der er funktionelt defineret:
 - vedligeholdelse
 - miljøforhold
 - driftsforhold
 - brugerrelaterede forhold.
2. For hvert delsystem er listen over aspekter med tilknytning til interoperabilitet defineret i mandaterne til det fælles repræsentative organ med henblik på udarbejdelsen af TSI-projekter.

I henhold til bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, fastlægges disse mandater efter proceduren i artikel 21, stk. 2.

Listen over aspekter med tilknytning til interoperabilitet, der er defineret i mandaterne, kan eventuelt præciseres af det fælles repræsentative organ i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, litra e).
3. I henhold til artikel 5, stk. 3, litra b), betragtes især følgende parametre for at være grundparametre i forbindelse med gennemførelse af interoperabilitet:

GRUNDPARAMETRE

- Mindste fritrumsprofil for infrastrukturerne
- Mindste kurveradius
- Sporvidde
- Maksimal belastning af spor
- Mindste perronlængde
- Perronhøjde
- Forsyningsspænding
- Køreledningsgeometri
- ERTMS-specifikationer⁽¹⁾
- Akseltryk
- Maksimal toglængde
- Det rullende materiels fritrumsprofil
- Minimumsspecifikationer for opbremsning
- Grænsespecifikationer for elektricitet til rullende materiel
- Grænsespecifikationer for mekanik til rullende materiel
- Driftsspecifikationer i forbindelse med togsikkerheden
- Grænsespecifikationer vedrørende udvendig støj
- Grænsespecifikationer vedrørende udvendige vibrationer
- Grænsespecifikationer vedrørende udvendige elektromagnetiske forstyrrelser
- Grænsespecifikationer vedrørende indvendig støj
- Grænsespecifikationer vedrørende aircondition
- Specifikationer vedrørende befordring af handicappede.

⁽¹⁾ European Rail Traffic Management System.

BILAG III

VÆSENTLIGE KRAV

1. Generelle krav

1.1. Sikkerhed

- 1.1.1. Projektering, konstruktion eller fremstilling samt vedligeholdelse og overvågning af sikkerhedskritiske dele, herunder navnlig dele, der har betydning for togenes kørsel på nettet, skal garantere et sikkerhedsniveau, der svarer til de mål, der er opstillet for nettet, også under specificerede svigtforhold.
- 1.1.2. De parametre, der vedrører kontakten mellem hjul og skinner, skal følge de kriterier for kørselsstabilitet, som er nødvendige for, at der kan gives garanti for sikker kørsel ved den tilladte maksimalhastighed.
- 1.1.3. De anvendte dele skal kunne modstå normale og specificerede exceptionelle påvirkninger i hele deres levetid. Der skal ved passende midler sørges for, at hændelige svigt kun får begrænsede følger for sikkerheden.
- 1.1.4. Faste anlæg og rullende materiel skal udformes og materialer vælges med henblik på at begrænse frembringelse, spredning og følger af ild og røg i tilfælde af brand.
- 1.1.5. Anordninger, som er beregnet til at blive betjent af passagerer, skal være udformet sådan, at anvisningsstridige, men forudsigelige betjeningsmåder ikke medfører sikkerhedsmæssig risiko.

1.2. Pålidelighed og disponibilitet

Overvågning og vedligeholdelse af faste eller mobile dele, der indgår i togtrafikken, skal tilrettelægges, gennemføres og kvantificeres således, at delene forbliver funktionsdygtige under specificerede forhold.

1.3. Sundhed

- 1.3.1. Der bør ikke anvendes materialer i tog og jernbaneinfrastrukturer, der i kraft af den måde, de anvendes på, kan indebære sundhedsfare for personer, som skal færdes eller opholde sig dér.
- 1.3.2. Materialerne skal vælges, behandles og anvendes således, at afgivelse af skadelige eller farlige dampe eller gasser begrænses, især i tilfælde af brand.

1.4. Miljøbeskyttelse

- 1.4.1. Miljøvirkningerne af at anlægge og drive det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog skal vurderes og tages i betragtning ved udformningen af systemet i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser.
- 1.4.2. Materialer i tog og infrastrukturer må ikke medføre afgivelse af miljøskadelige eller -farlige dampe eller gasser, især ikke i tilfælde af brand.
- 1.4.3. Det rullende materiel og energiforsyningssystemerne skal konstrueres og fremstilles således, at de er elektromagnetisk kompatible med installationer, anlæg og offentlige og private net, som der er risiko for interferens med.

1.5. Teknisk kompatibilitet

Infrastrukturernes og de faste installationers tekniske specifikationer skal være forenelige indbyrdes og med specifikationerne for de tog, der skal køre på det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog.

Når det på dele af nettet viser sig vanskeligt at overholde disse specifikationer, kan der benyttes midlertidige løsninger, som garanterer fremtidig kompatibilitet.

2. Særlige krav til de enkelte delsystemer

2.1. *Infrastrukturer*

2.1.1. Sikkerhed

Der skal træffes passende foranstaltninger for at hindre adgang til eller uønsket indtrængen på anlæg på de jernbanelinjer, der gennemkøres med høj hastighed.

Der skal træffes foranstaltninger til at begrænse farer for personer, navnlig hvor stationer passeres af tog med høj hastighed.

Infrastruktur anlæg, som publikum har adgang til, skal projekteres og udføres således, at sikkerhedsrisici for personer begrænses (stabilitet, brand, adgang, evakuering, perroner osv.).

Der skal træffes passende foranstaltninger for at tage hensyn til de særlige sikkerhedsforhold i lange tunneler.

2.2. *Energi*

2.2.1. Sikkerhed

Driften af energiforsyningsystemerne må ikke forringe sikkerheden for hverken højhastighedstog eller personer (brugere, driftspersonale, beboere langs jernbanelinjen og tredjemand).

2.2.2. Miljøbeskyttelse

Driften af elforsyningsystemerne må ikke give miljøgener ud over de specificerede grænser.

2.2.3. Teknisk kompatibilitet

Det elforsyningsystem, der benyttes på det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog skal:

- gøre det muligt for togene at yde de specificerede præstationer
- være kompatible med de strømaftagere, som togene er udstyret med.

2.3. *Styringskontrol og signaler*

2.3.1. Sikkerhed

Styringskontrol- og signalanlæg, der benyttes i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, skal give mulighed for togtrafik med et sikkerhedsniveau, der svarer til de målsætninger, der er fastsat for nettet.

2.3.2. Teknisk kompatibilitet

Al ny infrastruktur og alt nyt rullende materiel til højhastighedstrafik, som fremstilles eller udvikles efter vedtagelsen af kompatible styringskontrol- og signalsystemer, skal tilpasses, så det kan benytte disse systemer.

Styringskontrol- og signaludstyr, der installeres i togførrummene, skal muliggøre normal drift under specificerede forhold i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog.

2.4. *Rullende materiel*

2.4.1. Sikkerhed

Det rullende materiels bærende konstruktioner og forbindelsen mellem vognene skal være konstrueret således, at de rum, der er beregnet til rejsende og togpersonale, er beskyttet i tilfælde af sammenstød eller afsporing.

Det elektriske udstyr må ikke forringe styringskontrol- og signalanlæggenes funktionssikkerhed.

Bremseteknikken og de påvirkninger, den forårsager, skal være forenelige med sporenes, de tekniske installationers og signalsystemernes konstruktion.

Der skal træffes foranstaltninger vedrørende spændingsførende komponenters tilgængelighed af hensyn til personsikkerheden.

Der skal forefindes anordninger, således at passagererne kan gøre lokomotivføreren opmærksom på faresituationer, og personalet kan komme i kontakt med ham.

Indgangsdørene skal være udstyret med et luknings- og åbningssystem, som garanterer de rejsendes sikkerhed.

Der skal være nødudgange, og det skal være angivet, hvor de befinder sig.

Der skal træffes passende foranstaltninger for at tage hensyn til de særlige sikkerhedsforhold i lange tunneler.

Et nødbelysningsanlæg, der er tilstrækkelig kraftigt og uafhængigt, er obligatorisk i togene.

Togene skal være udstyret med et højtaleranlæg, hvormed togpersonalet og kontrolcentre uden for toget kan give meddelelser til passagererne.

2.4.2. Pålidelighed og disponibilitet

Det vitale udstyr i forbindelse med hjul, trækraft, bremses og styringskontrol skal være konstrueret på en sådan måde, at togets rejse kan fortsættes under specificerede svigtforhold uden katastrofale følger for det udstyr, som stadig fungerer.

2.4.3. Teknisk kompatibilitet

Det elektriske udstyr skal være kompatibelt med styringskontrol- og signalanlæggenes funktionsdygtighed.

Strømaftagernes specifikationer skal gøre det muligt for togene at køre med de strømforsynings-systemer, som findes i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog.

Det rullende materiels specifikationer skal gøre det muligt for det at køre på alle de jernbanelinjer, som det er meningen, det skal benytte.

2.5. Vedligeholdelse

2.5.1. Sundhed

De tekniske installationer og de anvendte fremgangsmåder i vedligeholdelsescentre og -værksteder må ikke udsætte personer for sundhedsrisici.

2.5.2. Miljøbeskyttelse

De tekniske installationer og de anvendte fremgangsmåder i klargøringscentre og -værksteder må ikke overskride det tilladte niveau for gener for det omgivende miljø.

2.5.3. Teknisk kompatibilitet

Vedligeholdelsesplanlægning til højhastighedstog skal give mulighed for at gennemføre sikkerheds-, hygiejne- og komfortprocedurer for alle de tog, som de er projekteret for.

2.6. Miljø

2.6.1. Sundhed

Det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog skal drives under overholdelse af de foreskrevne grænser for støjgener.

2.6.2. Miljøbeskyttelse

Det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog skal drives uden jordbundsvibrationer, som er uacceptable for aktiviteter og omgivelser i kort afstand fra infrastrukturen og i normal vedligeholdelsesstand.

2.7. Driftsforhold

2.7.1. Sikkerhed

Tilvejebringelsen af sammenhæng i reglerne for drift af nettet og for lokomotivførernes og togpersonalets kvalifikationer skal garantere en sikker international drift.

Vedligeholdelsesprocedurer og -frekvens, vedligeholdelsespersonalets uddannelse og kvalifikationer samt kvalitetssikringssystemerne i de pågældende driftsvirksomheders vedligeholdelsescentre og -værksteder skal garantere et højt sikkerhedsniveau.

2.7.2. Pålidelighed og disponibilitet

Vedligeholdelsesprocedurer og -frekvens, vedligeholdelsespersonalets uddannelse og kvalifikationer samt kvalitetssikringssystemerne i de pågældende driftsvirksomheders vedligeholdelsescentre og -værksteder skal garantere et højt driftssikkerheds- og disponibilitetsniveau for systemet.

2.7.3. Teknisk kompatibilitet

Tilvejebringelsen af sammenhæng i reglerne for drift af nettet og for lokomotivførernes, togpersonalets og trafikforvaltningspersonalets kvalifikationer skal garantere en effektiv drift af det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog.

BILAG IV

INTEROPERABILITETSKOMPONENTER

EF-erklæring om:

- overensstemmelse
- anvendelseegnethed

1. *Interoperabilitetskomponenter*

EF-erklæringen anvendes for de interoperabilitetskomponenter, der er relevante for interoperabiliteten i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog, og som er omhandlet i artikel 3. Disse interoperabilitetskomponenter kan være:

1.1. *Generelt anvendelige komponenter*

Dette er komponenter, som ikke er specifikke for jernbanesystemet, og som uden videre kan anvendes både dér og på andre områder.

1.2. *Generelt anvendelige komponenter med særlige specifikationer*

Dette er komponenter, der ikke i sig selv er specifikke for jernbanesystemet, men som skal have særlig ydeevne, når de anvendes på jernbaneområdet.

1.3. *Specifikke komponenter*

Dette er komponenter, som kun er beregnet til anvendelse i jernbanesystemer.

2. *Anvendelsesområde*

EF-erklæringen vedrører:

- enten et bemyndiget organs/bemyndigede organers vurdering af, om en interoperabilitetskomponent isoleret set opfylder de tekniske specifikationer, som den skal opfylde
- eller et bemyndiget organs/bemyndigede organers vurdering/bedømmelse af en interoperabilitetskomponents anvendelseegnethed, når den betragtes som et led i det jernbanesystem, den skal indgå i, navnlig i de tilfælde, hvor der er tale om grænseflader; vurderingen/bedømmelsen skal ske i forhold til de tekniske specifikationer, navnlig funktionsspecifikationer, som skal kontrolleres.

Til vurderingsprocedurerne i konstruktionsfasen og produktionsfasen benytter de bemyndigede organer de moduler, der er defineret i afgørelse 93/465/EØF, således som anført i TSI.

3. *EF-erklæringens indhold*

EF-erklæringen om overensstemmelse eller anvendelseegnethed og de dokumenter, der ledsager den, skal dateres og underskrives.

Erklæringen skal affattes på samme sprog som instruktionshæftet og skal indeholde følgende elementer:

- henvisninger til direktivet
- navn og adresse på fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant. (Der angives firmanavn og fuld adresse. Er der tale om en repræsentant, anføres fabrikantens eller konstruktørens firmanavn også)
- beskrivelse af interoperabilitetskomponenten (mærke, type osv.)
- angivelse af, hvilken procedure der er fulgt med henblik på erklæring om overensstemmelse eller anvendelseegnethed (artikel 13)
- alle relevante beskrivelser vedrørende interoperabilitetskomponenten, herunder navnlig anvendelsesbetingelserne
- navn og adresse på det eller de bemyndigede organer, som har medvirket i den procedure, der er fulgt for at konstatere overensstemmelsen eller anvendelseegnheden, samt undersøgelsescertifikatets dato og, i givet fald, varigheden af og betingelserne for certifikatets gyldighed
- i givet fald henvisning til de europæiske specifikationer
- identitet af underskriveren, der har fået fuldmagt til at forpligte fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.

*BILAG V***DELSYSTEMER****EF-VERIFIKATIONSERKLÆRING**

EF-verifikationserklæringen og de dokumenter, der ledsager den, skal dateres og underskrives.

Erklæringen skal affattes på samme sprog som det tekniske dossier og skal indeholde følgende elementer:

- henvisninger til direktivet
 - navn og adresse på ordregiveren eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant. (Der angives firmanavn og fuld adresse. Er der tale om en repræsentant, anføres ordregiverens firmanavn også)
 - kort beskrivelse af delsystemet
 - navn og adresse på det bemyndigede organ, som har foretaget den i artikel 18 omhandlede EF-verifikation
 - henvisninger til dokumenterne i det tekniske dossier
 - alle relevante bestemmelser, hvad enten de er foreløbige eller endelige, som delsystemet skal overholde, herunder i givet fald begrænsninger i eller betingelser for driften
 - er EF-erklæringen foreløbig, angives dens gyldighedsperiode
 - underskriverens identitet.
-

BILAG VI

DELSYSTEMER

EF-VERIFIKATION

1. EF-verifikationen er den procedure, hvorved et bemyndiget organ efter anmodning fra ordregiveren eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant verificerer og kontrollerer, at et delsystem er:
 - i overensstemmelse med direktivets bestemmelser
 - i overensstemmelse med andre regler, der gælder i overensstemmelse med traktaten og at det kan sættes i drift.
2. Verifikationen af delsystemet finder sted i følgende etaper:
 - samlet projekt
 - anlæggelse eller fremstilling af delsystemet, herunder navnlig anlægsarbejdets udførelse, montering af komponenterne og justering af helheden
 - prøvning af det færdige delsystem.
3. Det bemyndigede organ, der er ansvarligt for EF-verifikationen, udsteder en overensstemmelsesattest til ordregiveren eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, som derefter udfærdiger EF-verifikationserklæringen og sender den til tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvor delsystemet er anlagt og/eller drives.
4. Det tekniske dossier, der ledsager verifikationserklæringen, skal indeholde:
 - for infrastrukturer: tegninger til infrastrukturkonstruktionerne, overtagelsesprotokoller for jordarbejder og jernarmering, prøve- og kontrolrapporter for betonarbejdet
 - for de øvrige delsystemer: helheds- og detailtegninger, som svarer til udførelsen, elektricitets- og hydraulikdiagrammer, styrekredsdiagrammer, beskrivelser af edb-systemer og automatisk udstyr, drifts- og vedligeholdelsesinstruktioner osv.
 - fortegnelse over de i artikel 3 omhandlede interoperabilitetskomponenter i delsystemet
 - kopier af de EF-erklæringer om overensstemmelse eller anvendelseegnethed, som skal være udstedt for komponenterne i henhold til direktivets artikel 13, i givet fald ledsaget af de tilhørende beregninger og en kopi af protokollerne for de prøvninger og undersøgelser, som de bemyndigede organer har gennemført på grundlag af fælles tekniske specifikationer
 - attestering fra det bemyndigede organ, som har gennemført EF-verifikationen, af, at projektet overholder dette direktivs bestemmelser, ledsaget af de hertil hørende beregninger, som organet har påtaget med angivelse af eventuelle forbehold, der er taget under udførelsen af arbejdet og som ikke er hævet, samt ledsaget af de besøgs- og kontrolrapporter, som organet har udarbejdet som led i sin opgave, således som nærmere angivet i punkt 5.3 og 5.4.
5. **Overvågning**
 - 5.1. Formålet med EF-overvågningen er at sikre, at forpligtelserne ifølge det tekniske dossier er blevet opfyldt under anlæggelsen/fremstillingen af delsystemet.
 - 5.2. Det bemyndigede organ, der har til opgave at verificere udførelsen, skal hele tiden have adgang til byggepladsen, til fabrikations-, lager- og i givet fald præfabrikationslokalerne, til prøveanlæggene og i det hele taget til ethvert sted, som organet finder det nødvendigt at have adgang til for at udføre sin opgave. Ordregiveren eller dennes i Fællesskabet repræsenterede repræsentant skal forelægge organet, eller lade det forelægge, alle dokumenter af betydning herfor, herunder navnlig arbejdstegningerne og den tekniske dokumentation for delsystemet.
 - 5.3. For at verificere udførelsen gennemfører det bemyndigede organ regelmæssigt kontrol, hvorunder det sikrer sig, at direktivet overholdes. Det udsteder ved disse lejligheder en kontrolrapport til de udførende parter. Det kan forlange at blive tilkaldt til byggepladsen ved bestemte faser i arbejdet.

- 5.4. Det bemyndigede organ kan også aflægge uanmeldte besøg på byggepladsen og i fabriktionslokalerne. Under disse besøg kan det bemyndigede organ gennemføre fuldstændig eller delvis kontrol. Det udfærdiger en besøgsrapport og i givet fald en kontrolrapport til de udførende parter.
6. Til underbyggelse af den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ, der skal verificere et driftsklart delsystem, deponeres det samlede tekniske dossier, der er omhandlet i punkt 4, hos ordregiveren eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant. Det tekniske dossier vedlægges EF-verifikationserklæringen, som ordregiveren sender til tilsynsmyndigheden i den pågældende medlemsstat.
- Ordregiveren opbevarer en kopi af det tekniske dossier i hele delsystemets levetid. Dossieret fremsendes til de øvrige medlemsstater, som anmoder herom.
7. Hvert bemyndiget organ offentliggør regelmæssigt de relevante oplysninger vedrørende:
- indkomne ansøgninger om EF-verifikation
 - udstedte overensstemmelsesattester
 - afslag på ansøgninger om overensstemmelsesattest.
8. Dokumenter og korrespondance om EF-verifikationsprocedurerne udfærdiges på det/et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor ordregiveren eller dennes repræsentant i Fællesskabet er etableret, eller på et sprog, som denne accepterer.
-

BILAG VII

MINIMUMSKRITERIER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL TAGE HENSYN TIL VED UDPEGELSE AF BEMYNDIGEDE ORGANER

1. Organet, dets leder og det personale, som skal udføre verifikationen, må hverken direkte eller som repræsentanter være indblandet i projektering, fremstilling, konstruktion, markedsføring eller vedligeholdelse af interoperabilitetskomponenterne eller delsystemerne; de må heller ikke være indblandet i driften. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikanten eller entreprenøren og det bemyndigede organ.
2. Organet og kontrolpersonalet skal udføre verifikationen med den største faglige integritet og tekniske kompetence og være uafhængige af enhver form for pression eller incitament, navnlig af økonomisk art, som kunne øve indflydelse på deres vurdering eller resultaterne af deres kontrol, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i verifikationsresultaterne.
3. Organet skal råde over det nødvendige personale og besidde de nødvendige midler til på fyldestgørende måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med udførelsen af verifikation; det skal også have adgang til det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre de ekstraordinære verifikationer.
4. Kontrolpersonalet skal være i besiddelse af:
 - en god teknisk og faglig uddannelse
 - tilstrækkeligt kendskab til forskrifterne for den kontrol, det udfører, og tilstrækkelig erfaring med en sådan kontrol
 - den fornødne færdighed i at udarbejde de attester, registre og rapporter, som gengiver resultaterne af den udførte kontrol.
5. Kontrolpersonalet skal sikres fuld uafhængighed. Aflønningen af hver enkelt ansat må hverken være afhængig af, hvor mange kontroller den pågældende udfører, eller af kontrollens resultater.
6. Organet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det civile ansvar ifølge nationale retsregler dækkes af staten, eller medlemsstaten selv er direkte ansvarlig for kontrollen.
7. Organets personale har tavshedspligt (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor det udøver sin virksomhed) om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af sin virksomhed i henhold til dette direktiv eller enhver national retsforordning udstedt i medfør heraf.

RÅDETS DIREKTIV 96/49/EF

af 23. juli 1996

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾,

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) i årenes løb er det sket en betydelig forøgelse af jernbanebefordring af farligt gods, hvorved faren for ulykker også er tiltaget; der bør derfor gøres alt for, at denne form for transport finder sted under de sikrest mulige forhold;
- (2) alle medlemsstaterne har tiltrådt konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF), som i appendiks B opstiller fælles regler for kontrakten om international befordring af gods med jernbane (CIM), hvis bilag 1 udgør reglementet for international befordring af farligt gods med jernbane (RID), og konventionens geografiske anvendelsesområde rækker ud over Fællesskabet;
- (3) denne konvention gælder ikke for national jernbanebefordring af farligt gods; det er derfor påkrævet med en ensartet anvendelse af harmoniserede sikkerhedsregler i hele Fællesskabet; dette kan mest hensigtsmæssigt opnås ved, at medlemsstaternes lovgivninger bringes på linje med RID;
- (4) denne indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne skal, under overholdelse af subsidiaritetsprincippet, fore-

tages for at sikre et højt sikkerhedsniveau i nationale og internationale transportere, fjerne alle konkurrenceforvridende elementer ved at lette den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser overalt i Fællesskabet og skabe sammenhæng med de øvrige fællesskabsregler;

- (5) nærværende direktivs bestemmelser er ikke til hinder for, at Fællesskabet tilstræber en fremtidig harmonisering af klassifikationssystemerne for farlige stoffer, hvilket Fællesskabet og dets medlemsstater forpligtede sig til i overensstemmelse med målene angivet i dagsorden 21, kapitel 19, for UNCED-konferencen i juni 1992 i Rio de Janeiro;
- (6) der foreligger endnu ikke fællesskabslovgivning, som specifikt regulerer de sikkerhedsforhold, hvorunder biologiske agenser og genetisk modificerede organismer, der er omhandlet i direktiv 90/219/EØF⁽⁴⁾, 90/220/EØF⁽⁵⁾ og 90/679/EØF⁽⁶⁾, skal transporteres;
- (7) bestemmelserne i dette direktiv berører ikke anvendelsen af fællesskabsbestemmelser om arbejdstageres sikkerhed og miljøbeskyttelse;
- (8) medlemsstaterne bør kunne anvende særlige færdselsregler for jernbanebefordring af farligt godt på deres område;
- (9) medlemsstaterne bør fortsat på indenlandsk jernbanebefordring af farligt gods kunne anvende regler, der afspejler De Forenede Nationers henstillinger om multimodal transport af farligt gods, så længe RID-bestemmelserne ikke er tilpasset disse regler, hvilket vil lette den intermodale transport af farligt gods;
- (10) hver medlemsstat bør bevare retten til at regulere eller forbyde indenlandsk jernbanebefordring af

⁽¹⁾ EFT nr. C 389 af 31. 12. 1994, s. 15, samt det ændrede forslag af 3. oktober 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽²⁾ EFT nr. C 236 af 11. 9. 1995, s. 36.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13. juli 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende), Rådets fælles holdning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende) og Europa-Parlamentets beslutning af ... (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 94/51/EF (EFT nr. L 297 af 18. 11. 1994, s. 29).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 94/15/EF (EFT nr. L 103 af 22. 4. 1994, s. 20).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 374 af 31. 12. 1990, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 95/30/EF (EFT nr. L 155 af 6. 7. 1995, s. 41).

visse former for farligt gods med anden begrundelse end sikkerheden;

- (11) der bør tages hensyn til de strengere sikkerhedsforanstaltninger, der gælder i tunnelen under Kanalen på grund af dennes tekniske kendetegn, navnlig dens forløb og længde, og medlemsstaterne bør kunne indføre samme type foranstaltninger på situationer, hvor tilsvarende forhold gør sig gældende; visse medlemsstater bør kunne fastsætte strengere standarder for transportmateriellet på grund af temperaturforholdene i omgivelserne;
- (12) af hensyn til de store investeringer, der er nødvendige inden for denne sektor, bør der fastsættes en overgangsperiode, således at medlemsstaterne midlertidigt kan opretholde visse særlige nationale bestemmelser vedrørende konstruktionskrav eller krav med hensyn til anvendelse af tanke, beholdere, emballager eller med hensyn til anvendelse af farekoder;
- (13) der må ikke lægges hindringer i vejen for teknologiske og industrielle nyskabelser, og der bør derfor åbnes mulighed for, at der midlertidigt kan undtages fra reglerne;
- (14) i henhold til RID's bestemmelser kan landene indgå aftaler, der afviger fra RID, og det store antal aftaler, der er indgået bilateralt mellem medlemsstaterne, vanskeliggør den fri udveksling af serviceydelser i forbindelse med befordring af farligt gods; ved at indføje de nødvendige bestemmelser herom i bilagene til dette direktiv bør sådanne afvigelser kunne undgås; der må påregnes en overgangsperiode, hvor medlemsstaterne fortsat anvender bestående aftaler;
- (15) jernbanebefordring af farligt gods til og fra et tredjeland er tilladt, for så vidt som den finder sted i overensstemmelse med RID-bestemmelserne; medlemsstaterne bør dog for så vidt angår transporter til og fra republikker i det tidligere Sovjetunionen, der ikke har tiltrådt COTIF, have mulighed for at fastsætte passende bestemmelser for at opnå et sikkerhedsniveau svarende til det, der er fastsat i RID;
- (16) direktivet bør hurtigt kunne tilpasses til den tekniske udvikling, først og fremmest gennem vedtagelse af nye RID-bestemmelser; der bør derfor nedsættes et udvalg og fastlægges en fremgangsmåde for nært samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i dette udvalg —

UDSTED FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Anvendelsesområde

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på jernbanebefordring af farligt gods inden for medlemsstaterne eller mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne kan dog fra direktivets anvendelsesområde undtage jernbanebefordring af farligt gods, der udføres med transportmateriel, som tilhører de væbnede styrker, eller som disse er ansvarlige for.

2. Bestemmelserne i dette direktiv indskrænker ikke medlemsstaternes ret til, under overholdelse af fællesskabsretten, at stille særlige sikkerhedskrav til national eller international jernbanebefordring af farligt gods, for så vidt som det pågældende område ikke er omfattet af bilaget til dette direktiv, navnlig for så vidt angår:

- togtrafik
- godsvognenes placering i togene inden for den nationale togtrafik
- regler for drift i forbindelse med transportrelaterede operationer som f.eks. rangering eller standsning
- uddannelse af personalet og forvaltning af oplysninger om det farlige gods, der befordres
- særlige regler for befordring af farligt gods med passagertog.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- »RID«: reglementet for international befordring af farligt gods med jernbane, der findes som bilag I til appendiks B i konventionen om international jernbanebefordring (COTIF), med senere ændringer
- »CIM«: fælles regler for kontrakten om international befordring af gods med jernbane, der findes som appendiks B til konventionen om international jernbanebefordring (COTIF)
- »farligt gods«: stoffer og genstande, som det enten er forbudt at befordre med jernbane, eller som kun må befordres med jernbane på de særlige betingelser, der er anført i bilaget til dette direktiv
- »befordring«: enhver befordring af farligt gods med jernbane, som udføres helt eller delvis på en medlemsstats område, herunder læsning, losning og overførsel til og fra en anden transportform samt stop, der er nødvendige på grund af transportbetingelserne, som

er omfattet af bilaget til dette direktiv, uden at medlemsstaternes lovbestemmelser om ansvar i forbindelse med sådanne operationer berøres heraf; befording, der udelukkende foregår inden for en virksomheds område, er ikke omfattet.

Artikel 3

1. Farligt gods, som det efter bestemmelserne i bilaget er forbudt at befordre, må ikke beføres med jernbane, jf. dog artikel 6.

2. Medmindre andet er bestemt i dette direktiv, og uden at det anfægter bestemmelser om jernbanevirksomhedernes markedsadgang eller bestemmelser, der generelt gælder for godstransport med jernbane, er jernbanebefordring af andet farligt gods tilladt, dersom den finder sted i overensstemmelse med bestemmelserne i bilaget.

KAPITEL II

Undtagelser, begrænsninger og fritagelser

Artikel 4

Medlemsstaterne kan i forbindelse med indenlandske jernbanebefordringer bevare eksisterende bestemmelser i national lov om jernbanebefordring af farligt gods, som er i overensstemmelse med FN's henstillinger om transport af farligt gods, indtil direktivets bilag er blevet revideret, så det er i overensstemmelse med disse henstillinger. Hver enkelt medlemsstat underretter Kommissionen om dette.

Artikel 5

1. For så vidt andet ikke er fastsat i fællesskabsretten, bevarer medlemsstaterne retten til at fastsætte regler for eller forbyde befordring af visse former for farligt gods på deres område, ud fra hensyn til den nationale sikkerhed eller miljøbeskyttelse, men ikke ud fra hensyn til sikkerheden under befordringen.

2. a) For så vidt angår befordring gennem tunnelen under Kanalen kan Frankrig og Det Forenede Kongerige indføre strengere bestemmelser end dem, som er fastsat i bilaget. Disse bestemmelser meddeles Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater derom.

b) Finder en medlemsstat, at strengere bestemmelser bør finde anvendelse på befordring, som på dens område sker gennem tunneler, som har kendetegn svarende til tunnelen under Kanalen, underretter den Kommissionen herom. Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 9 afgørelse om, hvorvidt den pågældende tunnel har tilsvarende kendetegn. De bestemmelser, som en medlemsstat har vedta-

get, meddeles Kommissionen, som underretter de øvrige medlemsstater derom.

c) Medlemsstater, der regelmæssigt har temperaturer i omgivelserne på under -20°C , kan fastsætte strengere standarder med hensyn til de temperaturer, som det materiel, som er beregnet til national jernbanebefordring af farligt gods på deres område, skal kunne fungere under, indtil der i bilaget er indsat bestemmelser om passende referencetemperaturer for bestemte klimazoner.

3. Finder en medlemsstat som følge af en ulykke eller et uheld, at de gældende sikkerhedsbestemmelser kan forbedres, så risikoen ved befordringen formindskes, og at der omgående bør træffes foranstaltninger, underretter den allerede på det forberedende stadium Kommissionen om de foranstaltninger, den agter at træffe. Kommissionen beslutter efter proceduren i artikel 9, om de pågældende foranstaltninger kan tillades anvendt, herunder hvor længe.

4. Medlemsstaterne kan opretholde de nationale bestemmelser, der den 31. december 1996 gælder for befordring og emballering af stoffer, der indeholder dioxiner eller furaner.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne kan i de tilfælde, hvor den samlede befordring også indebærer sø- eller lufttransport, tillade jernbanebefordring på deres område af farligt gods, der er klassificeret, emballeret og etiketteret i overensstemmelse med de internationale krav til sø- eller lufttransport.

Indgår der en sørute i en national eller international befordring, kan medlemsstaterne for at tage hensyn til de internationale regler for søtransport, herunder internationale regler for færgetransport, anvende bestemmelser, der supplerer bestemmelserne i bilaget.

2. Bilagets bestemmelser om, hvordan transportdokumenter skal udformes, og om, hvilke sprog der skal benyttes ved mærkning og i de foreskrevne dokumenter, gælder ikke for befordringer inden for en medlemsstats eget område. Medlemsstaterne kan tillade brug af andre dokumenter og sprog end de i bilaget anførte for transporter, der er begrænset til deres eget område.

3. Medlemsstaterne kan på deres eget område tillade brug af jernbanevogne, der er bygget før 1. januar 1997, selv om de ikke opfylder direktivets bestemmelser, hvis de er bygget i henhold til de nationale bestemmelser, der var gældende den 31. december 1996, og er vedligeholdt til det krævede sikkerhedsniveau.

4. Medlemsstaterne kan opretholde de nationale bestemmelser om fremstilling og brug af samt trafik med fabriksnye tanke og beholdere, jf. klasse 2 i bilaget, som er gældende den 31. december 1996, selv om de pågældende bestemmelser afviger fra bestemmelserne i bilaget, indtil der i bilaget er tilføjet henvisninger til standarder for fremstilling og brug af tanke og beholdere af samme bindende karakter som de deri indeholdte bestemmelser, dog senest indtil den 31. december 1998. Beholdere og tanke, der er fremstillet før 1. januar 1999 og vedligeholdt til det krævede sikkerhedsniveau, kan fortsat benyttes på de oprindelige betingelser.

5. Medlemsstaterne kan opretholde andre nationale bestemmelser end dem, der er omhandlet i bilaget med hensyn til referencetemperaturen ved transport på det nationale område af flydende gas og af blandinger af flydende gas, indtil bestemmelser om de rette referencetemperaturer for bestemte klimazoner er blevet indarbejdet i de europæiske standarder, og referencer til disse standarder er blevet tilføjet i bilaget.

6. Medlemsstaterne kan ved befording på eget område tillade brugen af emballage, der er fremstillet, men ikke godkendt i overensstemmelse med RID for 1. januar 1997, på betingelse af, at emballagen er mærket med fremstillingsdatoen, at den vil kunne bestå de relevante prøver i henhold til kravene i nationale bestemmelser, der var gældende den 31. december 1996, og at alle sådanne emballager vedbliver med at opfylde det nødvendige sikkerhedsniveau (hvilket indebærer prøvning og kontrol, hvis dette er påkrævet), efter følgende ordning: store metalbeholdere til bulkvarer og metaltromler med en kapacitet på over 50 l kan anvendes i et tidsrum på maksimalt 15 år fra fremstillingsdatoen; anden metalemballage og al plastemballage kan anvendes i et tidsrum på maksimalt fem år fra fremstillingsdatoen, dog ikke efter 31. december 1998.

7. Medlemsstaterne kan indtil den 31. december 1998 tillade befording på sit område af visse former for farligt gods, der er emballeret inden den 1. januar 1997, på betingelse af, at godset er klassificeret, emballeret og etiketteret i overensstemmelse med kravene i de nationale bestemmelser, der var gældende før den 1. januar 1997.

8. Medlemsstaterne kan for national jernbanebefordring på eget område opretholde de bestemmelser i de nationale bestemmelser om angivelse af en farekode, der var gældende den 31. december 1996, i stedet for det i bilaget krævede fareidentifikationsnummer.

9. Medlemsstaterne kan efter høring af Kommissionen opretholde lempeligere bestemmelser end de i bilaget anførte, for så vidt angår national jernbanebefordring af små mængder af visse former for farligt gods med undtagelse af stoffer, der er radioaktive i mellemsvær eller svær grad.

10. Medlemsstaterne kan på deres område give tilladelse til exceptionel transport af farligt gods i enkeltstående tilfælde, eller befording, som er forbudt i henhold til bilaget, eller som udføres under andre betingelser end de i bilaget anførte.

11. Under iagttagelse af fællesskabsretten berører dette direktiv ikke medlemsstaternes ret til, efter høring af Kommissionen, på nøje definerede strækninger på deres område at tillade regelmæssige befordringer af farligt gods, der indgår i en bestemt industriel proces, og som er forbudt i henhold til bilaget, eller som udføres under andre betingelser end de i bilaget anførte, når disse befordringer er af lokal karakter og er underkastet streng kontrol på klart definerede vilkår.

12. Medlemsstaterne kan midlertidigt undtage fra bilagets bestemmelser, for at der på deres område kan udføres forsøg, der er nødvendige for at tilpasse disse bestemmelser til den teknologiske og industrielle udvikling, forudsat at sikkerheden ikke derved tilsidesættes. Kommissionen underrettes derom, og den underretter de øvrige medlemsstater derom.

De midlertidige undtagelser, som medlemsstaternes kompetente myndigheder beslutter på grundlag af bilaget, udformes som en multilateral aftale, som den myndighed, der tager initiativet til aftalen, foreslår samtlige medlemsstaters myndigheder at indgå. Kommissionen underrettes herom.

Undtagelserne i første og andet afsnit tillades uden forskelsbehandling på grundlag af afsenderens, transportørens og modtagerens nationalitet og forretningssted; de gælder i højst fem år og kan ikke forlænges.

13. Medlemsstaterne kan indtil senest den 31. december 1998 anvende aftaler, der allerede er indgået med andre medlemsstater, uden forskelsbehandling på grundlag af afsenderens, transportørens og modtagerens nationalitet og forretningssted. For undtagelser efter denne dato gælder bestemmelserne i stk. 12.

14. Under iagttagelse af fællesskabsretten berører dette direktiv ikke medlemsstaternes ret til, efter høring af Kommissionen, i forbindelse med lokal befording over korte afstande, som foregår inden for afgrænsede områder i havne eller lufthavne eller på industriområder, at tillade befording af farligt gods på mindre strenge betingelser end de i bilaget anførte.

Artikel 7

1. Med forbehold for nationale bestemmelser og fællesskabsbestemmelser om markedsadgang skal jernbanebefordring af farligt gods mellem Fællesskabets område

og tredjelande finde sted i overensstemmelse med RID-bestemmelserne.

1. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes ret til, efter at have underrettet Kommissionen, for deres område at vedtage bestemmelser for jernbanebefordring af farligt gods fra og til republikker i det tidligere Sovjetunionen, der ikke er kontraherende parter i COTIF. Disse bestemmelser gælder kun for jernbanebefordring af farligt gods (i pakker, som bulkvarer eller i tankjernbanevogne) med jernbanevogne, der er tilladt i en stat, der ikke er kontraherende part i COTIF. De berørte medlemsstater vil gennem passende foranstaltninger og forpligtelser garantere, at der opretholdes et sikkerhedsniveau, der svarer til RID-bestemmelserne. For visse medlemsstaters vedkommende gælder bestemmelserne i dette afsnit kun for tankjernbanevogne.

KAPITEL III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 8

Ændringer, der måtte være nødvendige for at tilpasse bilaget til den videnskabelige og tekniske udvikling på de af direktivet omfattede områder, især som følge af ændringer af RID, vedtages efter proceduren i artikel 9.

Artikel 9

1. Kommissionen bistås af det udvalg for transport af farligt gods, der er nedsat ved artikel 9 i direktiv 94/55/EF⁽¹⁾, i det følgende benævnt »udvalget«, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
- b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionens straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 10

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det af direktivet omfattede område.

Artikel 11

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 12

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1996.

På Rådets vegne

I. YATES

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 319 af 12. 12. 1994, s. 7.

BILAG

Det internationale reglement for befordring af farligt gods på jernbaner (RID), udgave gældende den 1. januar 1995, dog således at udtrykkene »kontraherende part« og »staterne eller jernbanerne« erstattes med »medlemsstat«.

NB. Udgaverne på de officielle fællesskabssprog offentliggøres, så snart der foreligger en kodificeret tekst på disse sprog.

*

* *

I dette bilag forstås ved »fragtbrev« et CIM-fragtbrev til international befordring; dette anfægter dog ikke medlemsstaternes ret til at benytte et andet tilsvarende dokument ved transporter, der ikke er omfattet af CIM. I øvrigt anfægter brugen af udtrykket »ADR« ved dette bilags randnummer 15 ikke medlemsstaternes ret til ved national transport at tillade huckepack-transport af vej køretøjer i henhold til nationale bestemmelser, der er fastsat i medfør af direktiv 94/55/EF.

RÅDETS DIREKTIV 96/50/EF

af 23. juli 1996

om harmonisering af betingelserne for erhvervelse af nationale bådførercertifikater for gods- og persontransport ad indre vandveje i Fællesskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør indføres fælles bestemmelser om føring af både til indlandssejlads på Fællesskabets indre vandveje; med Rådets direktiv 91/672/EØF af 16. december 1991 om gensidig anerkendelse af nationale bådførercertifikater for transport af varer og personer ad indre vandveje blev der taget et første skridt i denne retning⁽⁴⁾;

på grund af forskellene mellem de nationale retsfor skrifter vedrørende vilkårene for erhvervelse af bådfører certifikat for sejlads på indre vandveje og nødvendigheden af gradvis at skærpe sikkerhedskravene for sejlads på indre vandveje er det for at undgå eventuelle konkurrenceforvridninger nødvendigt at vedtage fællesskabsregler for udstedelsen af sådanne certifikater;

i henhold til subsidiaritetsprincippet bør den fornødne ensartethed og gennemskuellighed sikres ved, at Fællesskabet fastlægger en fælles model for nationale bådfører certifikater, som medlemsstaterne anerkender gensidigt uden krav om udskiftning, mens ansvaret for udstedelse af certifikatet overlades til medlemsstaterne selv;

⁽¹⁾ EFT nr. C 280 af 6. 10. 1994, s. 5.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 25. januar 1995 (EFT nr. C 102 af 24. 4. 1995, s. 5).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 2. marts 1995 (EFT nr. C 68 af 20. 3. 1995, s. 41), Rådets fælles holdning af 8. december 1995 (EFT nr. C 356 af 30. 12. 1995, s. 66) og Europa-Parlamentets afgørelse af 9. maj 1996 (EFT nr. C 152 af 27. 5. 1996, s. 46).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 373 af 31. 12. 1991, s. 29.

på nationale sejlbare vandveje, der ikke er forbundet med en anden medlemsstats sejlbare vandvejsnet, er der ingen international konkurrence, hvorfor der ikke er grund til at gøre dette direktivs fælles bestemmelser for erhvervelse af bådførercertifikater obligatoriske for disse vandveje;

de fælles bestemmelsers første formål skal være at øge sejladsens sikkerhed og beskytte menneskeliv bedre; derfor må de nødvendigvis indeholde mindstekrav, som en ansøger skal opfylde for at erhverve bådførercertifikat for sejlads på indre vandveje;

kravene bør som minimum vedrøre mindstealder for føring af båd, ansøgerens fysiske og mentale egnethed, erhvervs erfaring og kundskaber på visse områder, der er relevante for føring af båd; af hensyn til bådens og de ombordværendes sikkerhed kan medlemsstaterne stille supplerende krav, navnlig for at forvisse sig om ansøgerens kendskab til bestemte lokale forhold; der kræves supplerende faglige kundskaber til radarnavigation eller føring af en båd, der befordrer passagerer;

der bør fastlægges hensigtsmæssige procedurer for tilpasning af bilagene til dette direktiv; det bør derfor pålægges det ved direktiv 91/672/EØF nedsatte udvalg at bistå Kommissionen med at tilpasse bilagene —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstater, der i overensstemmelse med dette direktiv udsteder et bådførercertifikat gældende for gods- og persontransport ad indre vandveje, i det følgende benævnt »certifikat«, følger den EF-model, der er beskrevet i bilag I.

2. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at undgå forfalskning af disse certifikater.

3. Certifikatet udstedes af den kompetente myndighed i medlemsstaterne i overensstemmelse med dette direktiv. Der tages hensyn til de særlige forhold, som gør sig gældende for de vandveje og de certifikater, der er omhandlet i artikel 1 i direktiv 91/672/EØF, dvs.:

- bådførcertifikat, som er gyldigt for alle vandveje i medlemsstaterne undtagen de vandveje, som er omfattet af reglerne for udstedelse af bådførcertifikater for sejlads på Rhinen (gruppe A)
 - bådførcertifikat, som er gyldigt for alle vandveje i medlemsstaterne undtagen de i bilag II til Rådets direktiv 91/672/EØF omhandlede sejlbare vandveje for søgående skibsfart og undtagen de vandveje, som er omfattet af reglerne for udstedelse af bådførcertifikater for sejlads på Rhinen (gruppe B).
4. Certifikatet, som medlemsstaterne udsteder i gruppe A eller gruppe B i overensstemmelse med dette direktiv, er gyldigt for alle Fællesskabets vandveje i henholdsvis gruppe A eller gruppe B.
5. Bådførcertifikatet for sejlads på Rhinen, udstedt i overensstemmelse med den reviderede konvention om sejlads på Rhinen, er gyldigt for alle Fællesskabets vandveje, jf. dog artikel 8, stk. 2.
6. Nationale bådførcertifikater, jf. bilag I til nærværende direktiv, der anerkendes gensidigt i medfør af direktiv 91/672/EØF, og som er udstedt senest atten måneder efter datoen for nærværende direktivs ikrafttræden, forbliver gyldige uden ombytningspligt.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kompetent myndighed«: myndighed, der af medlemsstaten er beføjet til at udstede certifikatet efter at have overbevist sig om, at ansøgeren opfylder de gældende krav
- b) »bådfører«: person, som er egnet og kvalificeret til at føre båd på medlemsstaternes vandveje, og som har ansvaret om bord for sejladsen
- c) »medlem af brobesætningen«: person, som regelmæssigt har deltaget i føringen af og har stået til rors på et indlandsfartøj.

Artikel 3

1. Dette direktiv gælder for alle førere af både, der er beregnet til gods- eller persontransport ad indre vandveje: motorpramme, slæbebåde, skubbebåde, pramme, skubbede lægtertog eller konvojer i parvis formation, bortset fra:
 - førere af både til godstransport, hvis bådens længde er under tyve meter
 - førere af både til passagerbefordring, hvis båden foruden besætningen ikke medfører flere end tolv personer.
2. Efter høring af Kommissionen kan en medlemsstat fra direktivets anvendelsesområde undtage førere af både, som udelukkende besejler nationale sejlbare vandveje, der

ikke er forbundet med en anden medlemsstats sejlbare vandvejsnet, og for dem udstede nationale bådførcertifikater på betingelser, som kan afvige fra de i dette direktiv fastsatte betingelser. Sådanne nationale certifikaters gyldighed er begrænset til de pågældende sejlbare vandveje.

Artikel 4

1. For at erhverve et certifikat skal ansøgeren opfylde de mindstekrav, der er fastsat i artikel 5 til 8. Certifikatet påtegnes med gruppe A eller B, alt efter hvor bådføreren må føre båd.
2. Certifikater udstedt af medlemsstaterne i overensstemmelse med de mindstekrav, der er nævnt i stk. 1, anerkendes gensidigt.

Artikel 5

For at erhverve et certifikat skal ansøgeren være fyldt 21 år. Medlemsstaterne kan dog fortsat udstede certifikater til ansøgere, der er fyldt 18 år. En medlemsstat kan gøre anerkendelsen af et certifikat i gruppe A eller B, der er udstedt af en anden medlemsstat, betinget af, at de betingelser for minimumsalder, der i den pågældende medlemsstat gælder for udstedelse af et certifikat i samme gruppe, er opfyldt.

Artikel 6

1. Ansøgeren skal godtgøre sin fysiske og mentale egnethed ved en undersøgelse foretaget af en læge, der er anerkendt af den kompetente myndighed. Undersøgelsen vedrører navnlig syns- og hørevnen, evnen til at skelne farver, armenes og benenes motorik, samt ansøgerens neuropsykiatriske og vaskulære sundhedstilstand.
2. Senest tre måneder efter at være fyldt 65 år og derefter hvert år skal indehaveren af et certifikat gennemgå den i stk. 1 omhandlede lægeundersøgelse; den kompetente myndighed attesterer ved en påtegning på certifikatet, at bådføreren har opfyldt denne forpligtelse.

Artikel 7

1. Ansøgeren skal dokumentere at være i besiddelse af mindst fire års erhvervs erfaring som medlem af brobesætningen på et indlandsfartøj.
2. For at kunne komme i betragtning skal erhvervs erfaringen være attesteret af medlemsstatens kompetente myndighed ved en påtegning i en personlig tjenestebog. Erhvervs erfaringen kan være opnået på alle vandveje i medlemsstaterne. For vandveje, som har deres løb både inden for og uden for Fællesskabets område, f.eks. Donau, Elben og Oder, tages der hensyn til erhvervs erfaring, som er opnået på alle strækninger af disse vandveje.

3. Den i stk. 1 omhandlede erhvervsferfarings mindste varighed kan nedsættes med højst tre år:

- a) hvis ansøgeren er indehaver af et af den kompetente myndighed anerkendt diplom, der godtgør, at den pågældende har gennemgået en særlig uddannelse i sejlads på indre vandveje, hvori der indgår praktikanterperioder med bådføring; nedsættelsen kan ikke overstige varigheden af denne særlige uddannelse; eller
- b) hvis ansøgeren kan dokumentere erhvervsferfarings som medlem af brobesætningen på et søgående skib; for at opnå den maksimale nedsættelse på tre år skal ansøgeren kunne dokumentere søfartserfaring af mindst fire års varighed.

4. Den i stk. 1 omhandlede erhvervsferfarings mindste varighed kan nedsættes med højst tre år, hvis ansøgeren har bestået en praktisk eksamen som bådfører; gyldigheden af certifikatet begrænses i så fald til både med samme nautiske specifikationer som den båd, hvorpå den praktiske eksamen er aflagt.

Artikel 8

1. Ansøgeren skal have bestået en eksamen i faglige kundskaber; denne eksamen skal mindst omfatte de generelle emner, der er anført i bilag II, kapitel A.

2. Efter høring af Kommissionen kan en medlemsstat for visse vandveje, bortset fra de i bilag II til direktiv 91/672/EØF anførte vandveje for søgående skibsfart, forlange, at bådførere opfylder supplerende krav om kendskab til lokale forhold.

Ligeledes efter høring af Kommissionen kan en medlemsstat for føring af passagerbåde på visse begrænsede strækninger forlange, at bådføreren har et mere indgående fagligt kendskab til særlige bestemmelser om passagerers sikkerhed, navnlig i tilfælde af ulykke, brand eller forlis.

Artikel 9

1. For at få tilladelse til at føre båd med radarnavigation skal bådføreren være i besiddelse af en særlig attest udstedt af den kompetente myndighed til godtgørelse af, at den pågældende har bestået en eksamen i de faglige kundskaber, der er anført i bilag II, kapitel B.

Medlemsstaterne anerkender kvalifikationsbeviser, der er udstedt i henhold til reglerne for udstedelse af kvalifikationsbeviser for føring af båd med radarnavigation på Rhinen.

2. Hvis ansøgeren opfylder kravene i stk. 1, attesterer den kompetente myndighed ved en påtegning på certifikatet,

at ansøgeren er kvalificeret til at føre båd med radarnavigation.

Artikel 10

For at få tilladelse til at føre båd til transport af passagerer på medlemsstaternes vandveje skal enten bådføreren eller et andet medlem af besætningen være i besiddelse af en særlig attest udstedt af den kompetente myndighed til godtgørelse af, at den pågældende har bestået en eksamen i de faglige kundskaber, der er anført i bilag II, kapitel C.

Artikel 11

Efter fremgangsmåden i artikel 12 kan Kommissionen tage de nødvendige initiativer til at tilpasse den model for bådføercertifikatet, der er gengivet i bilag I, og de krav om fornødne faglige kundskaber, der er anført i bilag II.

Artikel 12

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 11 bistås Kommissionen af det udvalg, der er nedsat ved artikel 7 i direktiv 91/672/EØF.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse.

b) Hvis foranstaltningerne ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underretter Kommissionen dog straks Rådet om dem. I så fald kan Kommissionen udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for samme tidsrum.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest atten måneder efter datoen for dette

direktivs ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen teksten til de foranstaltninger, som de træffer på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Hvor der er behov for det, bistår medlemsstaterne hinanden i anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 14

Dette direktiv træder i kraft den tyvende dag efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1996.

På Rådets vegne

I. YATES

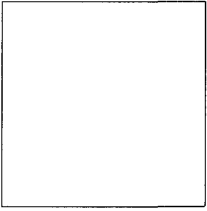
Formand

BILAG I

MODEL TIL BÅDFØRERCERTIFIKAT FOR SEJLADS PÅ INDRE VANDVEJE

(85 mm × 54 mm — lyseblå bund)

Kortets fysiske karakteristika skal være i overensstemmelse med ISO-standard 78.10

BÅDFØRERCERTIFIKAT FOR INDRE VANDVEJE: A/B		DANMARK
1. xxx		
2. xxx		
3. 01.01.1996-DK-København		
4. 02.01.1996		
	6.	
7. #####		
8. AB		
9. R ton, kW, xx		
10. 01.01.2061		
11.	5. xxx	

BÅDFØRERCERTIFIKAT FOR GODS- OG PERSONTRANSPORT AD INDRE VANDVEJE	
1. Efternavn	9. — R — radarnavigation
2. Fornavn	— bådens kategori og kapacitet (ton, kW, passagerer)
3. Fødselsdag og -sted	10. Udløbsdato
4. Dato for certifikatets udstedelse	11. Bemærkninger
5. Udstedelsesnummer	Indskrænkninger
6. Foto af indehaveren	
7. Indehaverens underskrift	
8. A. Alle vandveje undt. Rhinen	
B. Alle vandveje undt. Rhinen og vandveje for søgående skibsfart	
Model for Den Europæiske Union	

BILAG II

FAGLIGE KUNDSKABER, DER KRÆVES FOR ERHVERVELSE AF BÅDFØRERCERTIFIKAT FOR SEJLADS PÅ INDRE VANDVEJE

KAPITEL A

Generel viden om gods- og persontransport

DEL 1: CERTIFIKAT I GRUPPE A

1. *Navigation*

- a) Nøje kendskab til færdsels- og signalregler på indre vandveje og vandveje for søgående skibsfart, navnlig European Code for Inland Waterways (CEVNI) og de internationale søvejsregler, herunder også farvandssignaler og -afmærkning
- b) Kendskab til generelle geografiske, hydrologiske, meteorologiske og morfologiske forhold på de vigtigste indre vandveje og vandveje for søgående skibsfart
- c) Landbaseret navigation omfattende:
bestemmelse af ruten, positionslinjer og bådens position, nautiske skrifter og bekendtgørelser, anvendelse af søkort, navigationshjælpemidler og afmærkningssystemer, procedurer for efterprøvning af kompas, basiskendskab til tidevandsforhold.

2. *Manøvrering og føring af båd*

- a) Føring af båd under hensyntagen til påvirkninger fra vind, strøm, strømhvirvler og dybgang, så den nødvendige flydeevne og stabilitet sikres
- b) Rorets og skruens rolle og funktionsmåde
- c) Opankrings- og fortøjningsmanøvrer under alle forhold
- d) Manøvrer i sluse eller havn, manøvrer ved passage af modgående trafik og overhaling.

3. *Bådens konstruktion og stabilitet*

- a) Kendskab til grundprincipperne for bådkonstruktion, navnlig forhold, som er relevante for passage-ernes, besætningens og bådens egen sikkerhed
- b) Elementært kendskab til Rådets direktiv 82/714/EØF af 4. oktober 1982 om indførelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje⁽¹⁾
- c) Elementært kendskab til bådens vigtigste konstruktionselementer
- d) Teoretisk kendskab til reglerne for flydeevne og stabilitet samt deres praktiske anvendelse, herunder navnlig for så vidt angår sødygtighed
- e) Supplerende forskrifter, herunder navnlig supplerende udstyr, for søgående skibsfart.

4. *Bådens maskiner*

- a) Elementært kendskab til maskinernes konstruktion og funktionsmåde med henblik på at sikre, at de fungerer efter hensigten
- b) Styring af og kontrol med hoved- og hjælpemotorers gang, handlemåde ved motorstop.

5. *Lastning og losning*

- a) Brug af dybgangsskalaer
- b) Bestemmelse af lasteevne ved hjælp af målebrev
- c) Laste- og losseoperationer; stuvning (plan for lastens anbringelse).

⁽¹⁾ EFT nr. L 301 af 28. 10. 1982, s. 1.

6. *Handlemåde under særlige omstændigheder*

- a) Grundprincipper for forebyggelse af ulykker
- b) Forholdsregler ved havari, kollision og grundstødning, herunder lukning af lækager
- c) Anvendelse af redningsudstyr og -materiel
- d) Førstehjælp ved ulykker
- e) Forebyggelse af brand og brug af brandslukningsanlæg og -udstyr
- f) Forebyggelse af forurening af vandvejene
- g) Særlige forhold ved redning af personer, båden og lasten på vandveje for søgående skibsfart, overlevelse på havet.

DEL 2: CERTIFIKAT I GRUPPE B

1. *Navigation*

- a) Nøje kendskab til færdsels- og signalregler på indre vandveje, navnlig European Code for Inland Waterways (CEVNI), herunder også farvandssignaler og -afmærkning
- b) Kendskab til generelle geografiske, hydrologiske, meteorologiske og morfologiske forhold på de vigtigste strækninger ad indre vandveje
- c) Bestemmelse af ruten, kendskab til nautiske skrifter og bekendtgørelser, afmærkningssystemer.

2. *Manøvrering og føring af båd*

- a) Føring af båd under hensyntagen til påvirkninger fra vind, strøm, strømhvirvler og dybgang, så den nødvendige flydeevne og stabilitet sikres
- b) Rorets og skruens rolle og funktionsmåde
- c) Opankrings- og fortøjningsmanøvrer under alle forhold
- d) Manøvrer i sluse eller havn, manøvrer ved passage af modgående trafik og overhaling.

3. *Bådens konstruktion og stabilitet*

- a) Kendskab til grundprincipperne for bådkonstruktion, navnlig forhold, som er relevante for passage-ernes, besætningens og bådens egen sikkerhed
- b) Elementært kendskab til Rådets direktiv 82/714/EØF af 4. oktober 1982 om indførelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje
- c) Elementært kendskab til bådens vigtigste konstruktionselementer
- d) Teoretisk kendskab til reglerne for flydeevne og stabilitet samt deres praktiske anvendelse.

4. *Bådens maskiner*

- a) Elementært kendskab til maskinernes konstruktion og funktionsmåde med henblik på at sikre, at de fungerer efter hensigten
- b) Styring af og kontrol med hoved- og hjælpemotorers gang, handlemåde ved motorstop.

5. *Lastning og losning*

- a) Brug af dybgangsskalaer
- b) Bestemmelse af lasteevne ved hjælp af målebrev
- c) Laste- og losseoperationer; stuvning (plan for lastens anbringelse).

6. *Handlemåde under særlige omstændigheder*
 - a) Grundprincipper for forebyggelse af ulykker
 - b) Forholdsregler ved havari, kollision og grundstødning, herunder lukning af lækager
 - c) Anvendelsen af redningsudstyr og -materiel
 - d) Førstehjælp ved ulykker
 - e) Forebyggelse af brand og brug af brandslukningsanlæg og -udstyr
 - f) Forebyggelse af forurening af vandvejene.

KAPITEL B

Supplerende viden, der er obligatorisk for radarnavigation

- a) Kendskab til radarteori: generelt om radiobølger og principper for radarens funktionsmåde
- b) Færdighed i at benytte radarapparat, fortolkning af radarbillede, analyse af de oplysninger, apparatet giver, og kendskab til begrænsningerne i de oplysninger, radaren giver
- c) Anvendelse af drejningsviser
- d) Kendskab til reglerne for radarnavigation i European Code for Inland Waterways (CEVNI).

KAPITEL C

Supplerende obligatorisk viden ved transport af passagerer

1. Summarisk kendskab til tekniske forskrifter vedrørende: passagerbådes stabilitet i tilfælde af havari, vandtæt skotinddeling, dybeste lastevandlinie
 2. Førstehjælp ved ulykker
 3. Forebyggelse af brand og brug af brandslukningsudstyr
 4. Brug af redningsudstyr og -materiel
 5. Forholdsregler til beskyttelse af passagerer generelt og navnlig hvis skibet skal forlades i tilfælde af havari, kollision, grundstødning, ildebrand, eksplosion eller andre situationer, hvor der kan opstå panik
 6. Kendskab til sikkerhedsprocedurer (nødudgange, landgangsbroer, brug af nødrør).
-

RÅDETS DIREKTIV 96/51/EF

af 23. juli 1996

om ændring af direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det har ved anvendelsen af Rådets direktiv 70/524/EØF af 23. november 1970 om tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽⁴⁾ vist sig, at visse grundlæggende forhold bør tages op til ny vurdering for, at det kan sikres, at dyresundheden, folkesundheden og miljøet er beskyttet bedst muligt;
- (2) erfaringen har vist, at de nuværende bestemmelser om anvendelse af tilsætningsstoffer i foderstoffer ikke giver alle de nødvendige garantier for risikofrihed, navnlig fordi der i Fællesskabet omsættes ulødlige efterligninger af zootekniske tilsætningsstoffer; det er derfor påkrævet, at tilladelsen for sådanne tilsætningsstoffer knyttes til den, der er ansvarlig for markedsføringen af det tilsætningsstof, som er omfattet af EF-tilladelsen;
- (3) der bør skelnes mellem de tilsætningsstoffer, der bruges alment og uden særlig risiko ved fremstilling af foderstoffer og højteknologiske tilsætningsstoffer, der har en ganske bestemt sammensætning, og for hvilke der derfor kræves en markedsføringstilladelse, der er knyttet til den ansvarlige, for at undgå mere eller mindre nøjagtige og dermed mere eller mindre farlige efterligninger;
- (4) der bør som et bilag til direktiv 70/524/EØF udarbejdes dels en fortegnelse over tilsætningsstoffer, for hvilke der gives markedsføringstilladelse til en bestemt ansvarlig, som er den eneste, der må markedsføre de pågældende tilsætningsstoffer, dels en fortegnelse over andre tilsætningsstoffer, der kan markedsføres af enhver, såfremt de er i overensstemmelse med oplysningerne i den dokumentation, der danner grundlag for tilladelsen;
- (5) for at gøre det lettere at anvende direktiv 70/524/EØF bør rækken af definitioner suppleres og enkelte af dem ændres; således bør begrebet tilsætningsstof præciseres for også at tage hensyn til den indflydelse, det kan have på fodermidler, animalske produkter, dyrs velfærd eller miljøet; tekniske hjælpestoffer bør ikke længere være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 70/524/EØF, når disse stoffer anvendes under fremstillingen og ikke har indvirkning på det færdige produkt;
- (6) mikroorganismer, som har til formål at forbedre den animalske produktion, navnlig gennem påvirkning af mave- og tarmfloraen, skal danne kolonier;
- (7) i tilfælde hvor navnlig vitaminer, mikronæringsstoffer eller farvestoffer forekommer i naturlig tilstand i visse fodermidler, betragtes de ikke som tilsætningsstoffer, medmindre det drejer sig om produkter, der specielt er beriget med et stof, der svarer til et tilsætningsstof, og som derfor ikke kan betragtes som fodermidler med naturligt indhold af de pågældende stoffer;
- (8) de i dette direktiv omhandlede forblandinger kan under ingen omstændigheder betragtes som præparater, der hører under definitionen af tilsætningsstoffer;
- (9) erfaringen har vist, at det giver anledning til store forsinkelser, at tilsætningsstoffer tillades ved direktiver; forsinkelserne i direktivernes gennemførelse kan skabe konkurrenceforvriddning og endog fremkalde handelshindringer; for at afhjælpe denne situation vil det være hensigtsmæssigt, at tilsætningsstoffer tillades ved forordninger;
- (10) den indberettende medlemsstat kan opkræve gebyrer for gennemgangen af dokumentationen; størrelsen af disse gebyrer bør harmoniseres for at undgå konkurrenceforvriddning; denne harmonisering bør

⁽¹⁾ EFT nr. C 218 af 12. 8. 1993, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994, s. 97.

⁽³⁾ EFT nr. C 52 af 19. 2. 1994, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 270 af 14. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 96/25/EF (EFT nr. L 125 af 23. 5. 1996, s. 35).

- ske som led i de kommende generelle fællesskabsbestemmelser vedrørende gebyrer eller afgifter, som skal opkræves på foderstofområdet; det skal i den forbindelse undersøges, om ikke størrelsen af de gebyrer, der opkræves, bør variere efter, hvilken type tilladelse der ønskes, eller hvilket tilsætningsstof det drejer sig om; det forekommer for eksempel rimeligt at opkræve højere gebyrer for vækstfremmende stoffer end for vitaminer; det forekommer rigtigt ikke at opkræve gebyr for gennemgang af dokumentation vedrørende helt enkle tekniske tilsætningsstoffer; gebyret skal være betalt til den indberettende medlemsstat ved indleveringen af dokumentationen;
- (11) indtil Rådet har vedtaget lovbestemmelser om gebyrer, skal de indberettende medlemsstater have mulighed for at vedtage bestemmelser herom eller bevare de lovbestemmelser, de har vedtaget på dette område;
- (12) til gengæld for indførelsen af gebyrer bør der gives garanti for, at der inden for en given frist træffes afgørelse om ansøgningen om tilladelse til at markedsføre et tilsætningsstof;
- (13) da nogle tilsætningsstoffer til foderstoffer kan indgå i menneskets fødekæde, er det nødvendigt, at Den Videnskabelige Komité for Foder kan samarbejde med Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, når det gælder forhold, som kan få indflydelse på forbrugernes sundhed;
- (14) søgningen efter nye tilsætningsstoffer, som tilhører den gruppe stoffer, hvis tilladelse er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen, kræver omfattende investeringer; de videnskabelige data eller oplysninger i den dokumentation, der danner grundlag for den første tilladelse, bør derfor beskyttes i en periode på ti år; også nye data, der indgives med henblik på fornyelse eller ændring af betingelserne for den oprindelige tilladelse, bør beskyttes i en kortere periode, som fastsættes til fem år; i disse beskyttelsesperioder skal enhver ny ansøgning om tilladelse ledsages af dokumentation, der er udarbejdet i overensstemmelse med Rådets direktiv 87/153/EØF af 16. februar 1987 om fastlæggelse af retningslinjer for vurdering af tilsætningsstoffer til foderstoffer⁽¹⁾, medmindre de berørte parter har aftalt at dele anvendelsen af oplysningerne; er der flere indehavere af en tilladelse for samme tilsætningsstof, skal de enkeltvis eller sammen besvare alle anmodninger fra Kommissionen om videnskabelige oplysninger, ellers bliver tilladelsen tilbagekaldt;
- (15) for at afskaffe de indbyrdes forskelle mellem medlemsstaterne i forbindelse med systemet for godkendelse på deres område af de tilsætningsstoffer, der er optaget i bilag II, bør den foreløbige tilladelse for tilsætningsstoffer, som opfylder et mindstemål af betingelser, udvides til at omfatte hele Fællesskabet; disse markedsføringstilladelser får endelig gyldighed for nogle tilsætningsstoffer eller gælder for en periode på ti år for andre tilsætningsstoffer, når samtlige betingelser for at opnå tilladelse er opfyldt, hvilket skal være tilfældet senest ved udløbet af gyldighedsperioden for den foreløbige tilladelse;
- (16) for så vidt angår ansøgninger indgivet inden den 1. april 1998 om tilladelse for tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa) og aaaa), og for hvilke der er givet midlertidig tilladelse inden den 1. oktober 1999, kan medlemsstaterne på deres eget område tillade tilsætningsstoffet markedsført og anvendt i en periode, der ikke kan overstige fem år fra datoen for vedtagelsen af tilladelsesforordningen;
- (17) for så vidt angår ansøgninger indgivet fra den 1. april 1998 om tilladelse for tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa) og aaaa), og for hvilke der er givet midlertidig tilladelse inden den 1. oktober 1999, kan medlemsstaterne på deres eget område tillade tilsætningsstoffet markedsført og anvendt i en periode, der ikke kan overstige fem år fra datoen for vedtagelsen af tiltrædelsesforordningen;
- (18) det er nødvendigt at indføre en overgangsordning for omstillingen fra det gamle godkendelsessystem til det nye; følgelig er det påkrævet at fremrykke datoen for ikrafttrædelsen af bestemmelserne herom;
- (19) der bør tages hensyn til den tekniske udvikling i anvendelsesmåder for tilsætningsstoffer; der bør derfor i bestemte tilfælde gives mulighed for på særlige betingelser at indgive tilsætningsstoffer på anden måde end ved iblanding i foder;
- (20) i betragtning af den viden, man i øjeblikket har på det videnskabelige og tekniske område, og de eksisterende kontrolmuligheder, bør det ikke være tilladt at indgive antibiotika, coccidiostatika og andre lægemidler samt vækstfremmende stoffer på anden måde end ved iblanding i foder;
- (21) monografier om zootekniske tilsætningsstoffer bør ikke længere offentliggøres; det er til gengæld nød-

⁽¹⁾ EFT nr. L 64 af 7. 3. 1987, s. 19. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 95/11/EF (EFT nr. L 106 af 11. 5. 1995, s. 23).

vendigt at offentliggøre et datablad for de pågældende tilsætningsstoffer, så de lettere kan identificeres i forbindelse med kontrol;

(22) for at gøre det muligt for de nationale myndigheder at foretage kontrol bør der stilles en standardprøve til deres rådighed;

(23) det er forbudt at blande tilsætningsstoffer, der tilhører henholdsvis gruppen antibiotika, coccidiostatika og andre lægemidler samt vækstfremmende stoffer med mikroorganismer, medmindre en sådan blanding er tilladt i den specifikke tilladelse for mikroorganismen;

(22) som følge af ophævelsen af bilag I og II til direktiv 70/524/EØF bør der af hensyn til klarheden og overskueligheden hvert år offentliggøres dels en liste over dem, der er ansvarlige for markedsføringen af de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), og over producenter, der af indehaveren af en tilladelse har fået ret til at fremstille tilsætningsstoffer, dels en fortegnelse over samtlige tilladte tilsætningsstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 70/524/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

»ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

1. Dette direktiv angår tilsætningsstoffer i foderstoffer.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på tekniske hjælpestoffer, der forsætligt anvendes som stoffer ved forarbejdningen af fodermidler eller foderstoffer for at imødekomme et bestemt teknisk mål under behandlingen eller forarbejdningen, og som kan resultere i, at der i det færdige produkt findes en utilsigtet, men teknisk set uundgåelig rest af disse stoffer eller derivater deraf, og under forudsætning af, at disse reststoffer ikke udgør en sundhedsfare og ikke har nogen teknisk virkning på det færdige produkt.

3. Stoffer, der forekommer i naturlig form i fodermidler, som indgår i den normale sammensætning af foderstoffer, og som svarer til et stof, der er tilladt i henhold til dette direktiv, betragtes ikke som tilsætningsstoffer, medmindre det drejer sig om produkter, der specielt er beriget med stoffer, som svarer til et tilsætningsstof.«

2) Mellem artikel 1 og 2 indsættes følgende overskrift:

»DEFINITIONER«.

3) Artikel 2 ændres således:

i) Litra a) erstattes af følgende tekst:

»a) Tilsætningsstoffer: stoffer eller præparater, som anvendes i foderstoffer med henblik på:

— i positiv retning at påvirke egenskaberne ved fodermidler eller foderblandinger eller animalske produkter, eller

— at opfylde dyrenes ernæringsmæssige behov eller at forbedre den animalske produktion, navnlig gennem påvirkning af mave-tarmfloraen eller foderets fordøjelighed, eller

— at tilføre foderet elementer, der fremmer særlige ernæringsmæssige mål eller midlertidige specifikke ernæringsmæssige behov hos dyrene, eller

— at forebygge eller mindske gener, der skyldes husdyrgødning, eller at forbedre dyrenes miljø.

aa) Mikroorganismer: mikroorganismer, der danner kolonier.

aaa) Tilsætningsstoffer, hvis tilladelse er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen: de tilsætningsstoffer, der er opført i bilag C, del I.

aaaa) Andre tilsætningsstoffer: tilsætningsstoffer, hvis tilladelse ikke er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen, og som er opført i bilag C, del II.«

ii) Litra f) affattes således:

»f) Fodermidler: forskellige vegetabiliske eller animalske produkter i naturlig tilstand, friske eller konserverede, og derivater af disse efter industriel forarbejdning samt organiske eller uorganiske stoffer, som kan indeholde tilsætningsstoffer, og som er bestemt til fodring af dyr, enten uforandret eller efter forarbejdning, til fremstilling af foderblandinger eller som bærestof i forblandinger.«

iii) Følgende litra tilføjes:

- »k) Markedsføring eller omsætning: besiddelse af varer med henblik på salg, herunder udbud, eller enhver anden form for overdragelse til tredjemand enten gratis eller mod vederlag samt selve salget eller andre former for overdragelse.
- l) Ansvarlig for markedsføringen: den fysiske eller juridiske person, der har ansvaret for, at et tilsætningsstof, der har opnået EF-tilladelse, opfylder kravene, og ansvaret for markedsføringen af det.«

4) Artikel 3-9 udgår og erstattes af følgende tekst:

»PROCEDURE FOR TILLADELSE FOR TILSÆTNINGSSTOFFER

Artikel 3

Medlemsstaterne foreskriver, at der ikke må markedsføres tilsætningsstoffer, medmindre der er givet en EF-tilladelse. Denne tilladelse gives ved en forordning, som Kommissionen udsteder efter proceduren i artikel 4.

Artikel 3a

Der gives EF-tilladelse for et tilsætningsstof, såfremt:

- a) det anvendt i foderstoffer har en af de virkninger, der er beskrevet i artikel 2, litra a)
- b) det i betragtning af anvendelsesbetingelserne ikke har nogen uheldig indvirkning på menneskers eller dyrs sundhed eller på miljøet og ikke skader forbrugeren ved at ændre de animalske produkters egenskaber
- c) der kan føres kontrol med det:
 - som tilsætningsstof
 - i forblandingerne
 - i foderstoffet eller efter omstændighederne i fodermidlerne
- d) behandling eller forebyggelse af dyresygdomme er udelukket i betragtning af det tilladte indhold; denne betingelse gælder ikke for tilsætningsstoffer af den art, der tilhører gruppen coccidiostatika og andre lægemidler
- e) det ikke på grund af alvorlige betænkeligheder med hensyn til menneskers eller dyrs sundhed er forbeholdt humanmedicinsk eller veterinærmedicinsk brug.

Artikel 4

1. For at få en EF-tilladelse for et stof eller et præparat som tilsætningsstof eller, hvis der er tale om et allerede tilladt tilsætningsstof, til en ny anvendelse bestemmer ansøgeren om EF-tilladelsen, hvilken medlemsstat der i forbindelse med undersøgelsesproceduren skal indberette den dokumentation, ansøgeren har udarbejdet i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv 87/153/EØF af 16. februar 1987 om fastlæggelse af retningslinjer for vurdering af tilsætningsstoffer til foderstoffer (*). En ansøger, der er etableret i et tredjeland, skal have en repræsentant i Fællesskabet.

2. Den indberettende medlemsstat kontrollerer:

- a) at dokumentationen er udarbejdet i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 87/153/EØF
- b) at stoffet eller præparatet ifølge de forelagte oplysninger ser ud til at opfylde betingelserne i artikel 3a.

3. Den, der ansøger om EF-tilladelsen, sender gennem den indberettende medlemsstat en ansøgning vedlagt dokumentationen til Kommissionen med kopi til de øvrige medlemsstater; Kommissionen anerkender modtagelsen heraf snarest muligt. Fremsendelsen skal ske senest et år efter den dato, på hvilken ansøgeren har indleveret dokumentationen i den indberettende medlemsstat, medmindre ansøgningen afslås, eller sagen udsættes. Den indberettende medlemsstat underretter ansøgeren, de øvrige medlemsstater og Kommissionen om årsagerne til, at ansøgningen er afslået eller sagen udsat.

4. Medlemsstaterne har en frist på 60 dage fra den dato, på hvilken dokumentationen blev fremsendt til dem, til at undersøge, om dokumentationen er udarbejdet i overensstemmelse med direktiv 87/153/EØF og eventuelt meddele Kommissionen og de øvrige medlemsstater skriftlige bemærkninger.

Er der efter udløbet af fristen i første afsnit ikke fremsat nogen indsigelse, har Kommissionens repræsentant en frist på 30 dage til at optage ansøgningen om tilladelse på Den Stående Foderstofkomité's dagsorden.

5. Hvis det efter høring af Den Stående Foderstofkomité findes, at bestemmelserne om forelægning af dokumentationen ikke er overholdt, underretter en repræsentant for Kommissionen ansøgeren om markedsføringstilladelse og den indberettende medlemsstat herom; en eventuel ny ansøgning skal indgives i overensstemmelse med ovenstående bestemmelser.

6. Kommissionen påser, at der træffes afgørelse om EF-tilladelsen efter proceduren i artikel 23 senest 320 dage efter, at ansøgningen er optaget på Den Stående Foderstofkomité's dagsorden, jf. stk. 4, andet afsnit. Denne frist afbrydes dog, hvis et med-

lem af Den Stående Foderstofkomité eller Den Videnskabelige Komité for Foder anmoder om supplerende oplysninger.

Afslås ansøgningen om EF-tilladelse, eller udsættes sagen, oplyser en repræsentant for Kommissionen ansøgeren og den indberettende medlemsstat om de grunde, der har givet anledning til afslaget eller udsættelsen.

(*) EFT nr. L 64 af 7. 3. 1987, s. 19. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/11/EF (EFT nr. L 106 af 11. 5. 1995, s. 23).

Artikel 5

Efter proceduren i artikel 23 vedtages de ændringer af direktiv 87/153/EØF, som skal foretages:

- på grund af den tekniske og videnskabelige udvikling, og
- i henhold til bestemmelserne i artikel 9b, stk. 1, artikel 9c, stk. 3, artikel 9o og artikel 9q, stk. 5.

Artikel 6

1. Den indberettende medlemsstat kan, alt efter hvilke grupper tilsætningsstoffer det drejer sig om, og hvilken EF-tilladelse der ansøges om, opkræve et gebyr for gennemgang af den dokumentation, der følger af forpligtelserne i artikel 4, stk. 2, artikel 9b, stk. 1, artikel 9c, stk. 3, og artikel 9g, stk. 4. Gebyret skal være betalt ved indleveringen af dokumentationen.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastsætter inden den 1. oktober 1999 størrelsen af det gebyr, der er nævnt i stk. 1.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne og Kommissionen drager omsorg for, at oplysninger, hvis udbredelse kunne medføre krænkelser af industriel og kommerciel ejendomsret, behandles fortroligt.

2. Følgende behandles ikke fortroligt:

- tilsætningsstoffets navn og sammensætning
- tilsætningsstoffets fysisk-kemiske og biologiske egenskaber
- fortolkningen af farmakologiske, toksikologiske og økotoxikologiske oplysninger om tilsætningsstoffet
- analysemetoder til kontrol af selve tilsætningsstoffet og af tilsætningsstoffet i forblandinger, i foderstoffer og efter omstændighederne i fodermidler

- metoderne til kontrol af restkoncentrationer af tilsætningsstoffet eller dets metabolitter i animalske produkter.

Artikel 7a

Består et tilsætningsstof af, eller indeholder det genetisk modificerede organismer, der er nævnt i artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer(*), foretages der en specifik vurdering af risikoen for miljøet svarende til den, der er omhandlet i nævnte direktiv; med henblik herpå skal følgende dokumenter indgå i den dokumentation, der skal forelægges i overensstemmelse med nærværende direktivs artikel 4, for at sikre, at principperne i artikel 3a overholdes:

- en kopi af ethvert skriftligt samtykke fra de myndigheder, der i henhold til artikel 6, stk. 4, i direktiv 90/220/EØF er ansvarlige for udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer til forsknings- og udviklingsformål, samt resultaterne af udsætningen under hensyntagen til den eventuelle risiko for menneskers sundhed og miljøet
- den fuldstændige tekniske dokumentation med de oplysninger, der kræves i henhold til bilag II og III til direktiv 90/220/EØF, og den på grundlag heraf foretagne vurdering af risikoen for miljøet; resultaterne af alle de undersøgelser, der er foretaget til forsknings- og udviklingsformål.

Artikel 11-18 i direktiv 90/220/EØF finder ikke anvendelse på tilsætningsstoffer, der består af eller indeholder genetisk modificerede organismer.

(*) EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/14/EF (EFT nr. L 103 af 22. 4. 1994, s. 20).

Artikel 8

1. Den Videnskabelige Komité for Foder, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 76/791/EØF(*), har til opgave på Kommissionens anmodning at bistå denne i alle videnskabelige spørgsmål i forbindelse med tilsætningsstoffer anvendt i foderstoffer.

2. Den indberettende medlemsstat sørger på Kommissionens anmodning for, at hele eller en del af den dokumentation, der er nævnt i artikel 4, sendes officielt til medlemmerne af den komité, der er nævnt i stk. 1.

(*) EFT nr. L 279 af 9. 10. 1976, s. 35. Afgørelsen er ændret ved afgørelse 86/105/EØF (EFT nr. L 93 af 8. 4. 1986, s. 14).

ORDNING VEDRØRENDE TILLADELSER FOR TILSÆTNINGSSTOFFER, DER ER KNYTTET TIL DEN, DER ER ANSVARLIG FOR DERES MARKEDSFØRING

Tilladelse for ti år

Artikel 9

Tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), og som opfylder betingelserne i artikel 3a, tillades og optages i kapitel I i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b).

Foreløbig tilladelse for højst fire år

Artikel 9a

1. For så vidt angår de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), kan der gives en foreløbig EF-tilladelse til anvendelse af et nyt tilsætningsstof eller, hvis tilsætningsstoffet allerede er tilladt, til en ny anvendelse, hvis betingelserne i artikel 3a, litra b), c), d) og e), er opfyldt, og det ud fra de foreliggende resultater med rette kan formodes, at betingelsen i artikel 3a, litra a), også er opfyldt. Disse tilsætningsstoffer optages i kapitel II i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b).

2. Gyldighedsperioden for den foreløbige tilladelse, der er nævnt i stk. 1, kan ikke være over fire år regnet fra dens ikrafttrædelsesdato.

Fornyelse af tilladelsen efter ti år

Artikel 9b

1. EF-tilladelsen vedrørende de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), er gyldig i ti år regnet fra dens endelige ikrafttrædelsesdato og kan fornyes for yderligere tiårsperioder. I tilfælde af fornyelse sender den, der har fået tilladelsen, gennem den indberettende medlemsstat Kommissionen en ansøgning vedlagt dokumentation, der er i overensstemmelse med de kommende bestemmelser om fornyelse af tilladelser for tilsætningsstoffer i direktiv 87/153/EØF. Ansøgningen og dokumentationen sendes mindst et år, inden tilladelsen udløber, til Kommissionen, der snarest muligt anerkender modtagelsen heraf. En kopi af ansøgningen om fornyelse vedlagt dokumentationen sendes officielt af indehaveren af tilladelsen gennem den indberettende medlemsstat til de øvrige medlemsstater, der snarest muligt anerkender modtagelsen heraf.

2. Artikel 3, andet punktum, artikel 3a, 4, 7 og 7a finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om fornyelse.

3. Hvis der af årsager, som ikke vedrører indehaveren af tilladelsen, ikke kan træffes afgørelse om ansøgningen om fornyelse inden den dato, hvor til-

ladelsen udløber, forlænges gyldighedsperioden for tilladelsen for tilsætningsstoffet automatisk, indtil Kommissionen træffer afgørelse.

DATABESKYTTELSE

Artikel 9c

1. For så vidt angår de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), må de videnskabelige data og oplysninger, der er indeholdt i den oprindelige dokumentation, der blev forelagt med henblik på at opnå den første tilladelse, ikke benyttes til fordel for andre ansøgere i en periode på ti år:

- fra ikrafttrædelsesdatoen for den første tilladelse ved forordning for de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 9g, stk. 1, artikel 9h, stk. 1, og artikel 9i, stk. 1
- for de øvrige tilsætningsstoffer fra ikrafttrædelsesdatoen for den første tilladelsesforordning eller fra den 1. oktober 1999, hvis denne dato er tidligere

medmindre ansøgeren har aftalt med tilladelsens indehaver, at disse data og oplysninger kan benyttes.

I denne periode kan der dog gives markedsførings-tilladelser til andre personer end den, der er ansvarlig for den første markedsføring af tilsætningsstoffet, såfremt betingelserne i artikel 3a og 4 er opfyldt.

2. Indgives der gives supplerende oplysninger om et tilsætningsstof, for hvilket der er givet en midlertidig tilladelse i overensstemmelse med artikel 9a, med henblik på tilladelse i overensstemmelse med artikel 3a, betragtes disse supplerende oplysninger som en integrerende del af den oprindelige dokumentation, og beskyttelsen af dem ophører derfor samtidig med beskyttelsen af oplysningerne i den oprindelige dokumentation.

3. Efter udløbet af den frist på ti år, der er nævnt i stk. 1, kan Kommissionen eller en medlemsstat benytte resultaterne af hele eller en del af den vurdering, som er foretaget på grundlag af de videnskabelige data og oplysningerne i den dokumentation, på grundlag af hvilken tilladelsen er givet, til fordel for en anden ansøger om tilladelse til at markedsføre et tilsætningsstof, der allerede er tilladt.

I dette tilfælde sender den nye ansøger gennem en indberettende medlemsstat en ansøgning vedlagt dokumentation, der er i overensstemmelse med de kommende bestemmelser i direktiv 87/153/EØF, til Kommissionen, der snarest muligt anerkender modtagelsen heraf. En kopi af ansøgningen vedlagt dokumentationen sendes officielt af den nye ansøger

gennem den indberettende medlemsstat til de øvrige medlemsstater, som snarest muligt anerkender modtagelsen heraf.

Artikel 3, andet punktum, artikel 3a, 4, 7 og 7a finder tilsvarende anvendelse.

4. Stk. 3 finder også anvendelse på benyttelse af data i dokumentation vedrørende et tilsætningsstof, for hvilket tilladelsen er tilbagekaldt efter anmodning fra indehaveren af denne tilladelse.

5. Kommissionen eller en medlemsstat må ikke benytte de videnskabelige data og supplerende oplysninger, som er nødvendige for at ændre betingelserne for tilsætningsstoffets optagelse og dermed sikre tilladelsens fornyelse i overensstemmelse med artikel 9b, stk. 1, eller nye videnskabelige data eller nye oplysninger, der er indgivet i løbet af den periode, hvor tilsætningsstoffet har været tilladt, til fordel for en anden ansøger i en periode på fem år regnet fra datoen for ikrafttrædelsen af tilladelsen til ny anvendelse, fornyelsen eller indsendelsen af nye videnskabelige data eller nye oplysninger.

Udløber den beskyttelsesperiode for oplysninger, der er givet med henblik på en ændring af betingelserne for optagelse af et tilsætningsstof, inden udgangen af den periode, der er fastsat i stk. 1, forlænges perioden på fem år, således at de to perioder udløber samtidig.

6. Med forbehold af stk. 1 skal en ansøger om tilladelse for et tilsætningsstof, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), inden han indleder toksikologiske forsøg på hvirveldyr, undersøge, om produktet eller det aktive stof allerede er tilladt. Han skal om nødvendigt indhente oplysninger hos en medlemsstats kompetente myndigheder, hvis der er tale om samme produkt eller samme aktive stof som det, der allerede er tilladt.

Er der tale om et allerede tilladt produkt eller aktivt stof, træffer ansøgeren og indehaveren eller indehaverne af tidligere tilladelser alle nødvendige foranstaltninger for at nå til enighed om at dele oplysningerne, således at en gentagelse af toksikologiske forsøg på hvirveldyr undgås.

Kan ansøgeren og indehaveren eller indehaverne af tidligere tilladelser for samme produkt imidlertid ikke enes om at dele oplysningerne, kan medlemsstaterne træffe nationale foranstaltninger, som forpligter ansøgeren og indehaveren eller indehaverne af tidligere tilladelser, som er etableret på deres område, til at dele oplysningerne, således at en gentagelse af toksikologiske forsøg på hvirveldyr på deres område undgås, og fastsætte betingelserne for brug af oplysningerne, idet de påser, at der er en rimelig ligevægt mellem de pågældende parters interesser.

ORDNING VEDRØRENDE TILLADELSER FOR ANDRE TILLSÆTNINGSSTOFFER

Ikke-tidsbegrænset tilladelse

Artikel 9d

1. Tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaaa), og som opfylder betingelserne i artikel 3a, tillades og optages i kapitel III i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b).

2. Tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaaa), og som er optaget i bilag I inden den 1. april 1998, tillades og optages i kapitel III i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b).

Foreløbig tilladelse for højst fire eller fem år

Artikel 9e

1. For så vidt angår de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaaa), kan der gives en foreløbig EF-tilladelse til anvendelse af et nyt tilsætningsstof eller til en ny anvendelse, hvis tilsætningsstoffet allerede er tilladt, såfremt betingelserne i artikel 3a, litra b), c), d) og e), er opfyldt, og det ud fra de foreliggende resultater med rette kan formodes, at betingelsen i artikel 3a, litra a), også er opfyldt. Disse tilsætningsstoffer optages i kapitel IV i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b).

2. Gyldighedsperioden for den foreløbige tilladelse, der er nævnt i stk. 1, kan ikke være over fire år regnet fra dens ikrafttrædelsesdato.

3. For tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaaa), og som er optaget i bilag II inden den 1. april 1998, kan der fortsat gives foreløbige nationale tilladelser; de optages i kapitel IV i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b). Disse tilsætningsstoffer tillades foreløbigt i en periode, der ikke kan være over fem år, og som fastsættes under hensyn til ovenfor nævnte periode for optagelse i bilag II.

OVERGANGSORDNING VEDRØRENDE TILLADELSER FOR TILLSÆTNINGSSTOFFER, DER ER KNYTTET TIL DEN, DER ER ANSVARLIG FOR MARKEDSFØRINGEN

Artikel 9f

Uanset artikel 3 tillader medlemsstaterne markedsføring af tilsætningsstoffer, der er optaget i bilag B.

Tilsætningsstoffer, der er optaget i bilag I, inden den 1. januar 1988

Artikel 9g

1. Tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), og som er optaget i bilag I inden den 1. januar 1988, tillades midlertidigt fra den 1. april 1998 og overføres til bilag B, kapitel I, for at de kan

revurderes som tilsætningsstoffer, der er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen.

2. Med henblik på revurderingen af de i stk. 1 nævnte tilsætningsstoffer skal der ansøges om ny tilladelse inden den 1. oktober 1998; ansøgningen vedlagt monografien og databladet, der er nævnt i henholdsvis artikel 9n og 9o, sendes af den, der er ansvarlig for den dokumentation, der lå til grund for den tidligere tilladelse, eller dennes retssuccessor(er) gennem den indberettende medlemsstat til Kommissionen med kopi til medlemsstaterne, der anerkender modtagelsen heraf.

3. Inden den 1. oktober 1999 skal den foreløbige tilladelse for tilsætningsstoffet tilbagekaldes ved en forordning efter proceduren i artikel 23 og tilsætningsstoffet slettes i bilag B, kapitel I:

- a) hvis de dokumenter, der kræves i stk. 2, ikke er fremsendt inden den fastsatte dato, eller
- b) hvis det efter kontrol af dokumenterne konstateres, at monografien eller databladet ikke er i overensstemmelse med dataene i den dokumentation, på grundlag af hvilken den oprindelige tilladelse er givet.

4. Medlemsstaterne påser, at den, der er ansvarlig for markedsføringen af et tilsætningsstof, der er nævnt i stk. 1, i overensstemmelse med proceduren i artikel 4 og senest den 30. september 2000 indsender den i artikel 4 omhandlede dokumentation med henblik på revurdering. I modsat fald tilbagekaldes tilladelsen for det pågældende tilsætningsstof ved en forordning efter proceduren i artikel 23, og tilsætningsstoffet slettes i bilag B, kapitel I.

5. Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for, at revurderingen af dokumentationen i stk. 4 er afsluttet senest tre år efter, at den er indgivet.

Efter proceduren i artikel 23 vil tilladelserne for de tilsætningsstoffer, der er nævnt i stk. 1:

- a) blive tilbagekaldt og tilsætningsstofferne blive slettet i bilag B, kapitel I, ved en forordning, eller
- b) blive erstattet af tilladelser, der er knyttet til den, der er ansvarlig for deres markedsføring, for en periode på ti år ved en forordning, der får virkning senest den 1. oktober 2003, og tilsætningsstofferne blive optaget i kapitel I i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b).

6. Bestemmelserne i artikel 9b, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Tilsætningsstoffer, der er optaget i bilag I efter den 31. januar 1987

Artikel 9b

1. Tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), og som er optaget i bilag I efter den

31. januar 1997, tillades midlertidigt fra den 1. april 1998 og overføres til bilag B, kapitel II, for at de kan tillades for en periode på ti år som et tilsætningsstof, der er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen, i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

2. For de tilsætningsstoffer, der er nævnt i stk. 1, skal der ansøges om ny tilladelse inden den 1. oktober 1998; ansøgningen vedlagt monografien og databladet, der er nævnt i henholdsvis artikel 9n og 9o, sendes af den, der er ansvarlig for den dokumentation, der lå til grund for den tidligere tilladelse, eller dennes retssuccessor(er) gennem den indberettende medlemsstat til Kommissionen med kopi til de øvrige medlemsstater, som anerkender modtagelsen heraf.

3. Efter proceduren i artikel 23 vil de foreløbige tilladelser for de tilsætningsstoffer, der er nævnt i stk. 1:

- a) blive tilbagekaldt og tilsætningsstofferne blive slettet i bilag B, kapitel II, ved en forordning, hvis de dokumenter, der kræves i stk. 2, ikke er fremsendt inden for den fastsatte frist, eller hvis det efter kontrol af dokumenterne konstateres, at monografien eller databladet ikke er i overensstemmelse med oplysningerne i den dokumentation, der lå til grund for den oprindelige tilladelse, eller
- b) blive erstattet af tilladelser, som er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen, og som gives for en periode på ti år ved en forordning, der får virkning senest den 1. oktober 1999, og tilsætningsstofferne blive optaget i kapitel I i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b).

4. Bestemmelserne i artikel 9b, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Tilsætningsstoffer, der er optaget i bilag II inden den 1. april 1998

Artikel 9i

1. For tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), og som er optaget i bilag II inden den 1. april 1998, kan der fortsat gives foreløbige nationale tilladelser; tilsætningsstofferne tillades og overføres til bilag B, kapitel III, med henblik på tilladelse af dem som tilsætningsstoffer, der er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen. Den foreløbige tilladelse for disse tilsætningsstoffer kan ikke overstige fem år og fastsættes under hensyn til ovenfor nævnte periode for optagelse i bilag II.

2. For de tilsætningsstoffer, der er nævnt i stk. 1, skal der ansøges om ny tilladelse inden den 1. oktober 1998; ansøgningen vedlagt monografien og databladet, der er nævnt i henholdsvis artikel 9n og 9o, sendes af den, der er ansvarlig for den dokumentation, der lå til grund for den tidligere tilladelse, eller

dennes retssuccessor(er) via den indberettende medlemsstat til Kommissionen med kopi til de øvrige medlemsstater, som anerkender modtagelsen heraf.

3. Efter proceduren i artikel 23 vil de foreløbige tilladelser for de tilsætningsstoffer, der er nævnt i stk. 1:

- a) blive tilbagekaldt og optagelserne i bilag B, kapitel III, blive slettet ved en forordning, hvis de dokumenter, der kræves i stk. 2, ikke er fremsendt inden for den fastsatte frist, eller hvis det efter kontrol af dokumenterne konstateres, at monografien eller databladet ikke er i overensstemmelse med oplysningerne i den dokumentation, der lå til grund for den oprindelige tilladelse, eller
- b) blive erstattet af de i stk. 1 omhandlede foreløbige tilladelser, som er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen, ved en forordning, der får virkning senest den 1. oktober 1999, og tilsætningsstofferne blive optaget i kapitel II i den fortegnelse, der er nævnt i artikel 9t, litra b).

4. Bestemmelserne i artikel 9b, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 9j

Ansøgninger om tilladelse til markedsføring af et tilsætningsstof, der er indgivet mellem den 1. april 1998 og den 30. september 1999, og som Kommissionen på dette tidspunkt endnu ikke har truffet afgørelse om, gennemgås i henhold til henholdsvis artikel 3, 3a, 7, 7a, 9, 9a, 9b, 9c, 9d, 9e, 9n og 9o.

DISTRIBUTION OG ANVENDELSE AF TILSÆTNINGSSTOFFER

Artikel 9k

1. Medlemsstaterne foreskriver, at kun tilsætningsstoffer, der er tilladt i henhold til dette direktiv, må markedsføres til foderbrug, og at de kun må anvendes, når de er iblandet foder på de betingelser, der er fastsat i tilladelsesforordningen.

2. Uanset stk. 1 kan tilsætningsstoffer, der tilhører andre grupper end »antibiotika«, »coccidiostatika og andre lægemidler« samt »vækstfremmende stoffer«, indgives på en anden måde end iblandet foder, forudsat at denne måde er angivet i tilladelsesforanstaltningen.

3. Medlemsstaterne påser navnlig, at tilsætningsstofferne ikke tilsættes til fodermidler og ublandede foderstoffer, medmindre en sådan anvendelse udtrykkeligt er anført i tilladelsesforordningen.

REGISTRERING

Artikel 9l

1. Tilladelse for et tilsætningsstof, der er nævnt i artikel 2, litra aaa) indebærer tildeling af (et) registreringsnummer (-numre) til den (dem), der er ansvarlig(e) for markedsføringen, og et EF-registreringsnummer til tilsætningsstoffet.

2. Tilladelse for et tilsætningsstof, der er nævnt i artikel 2, litra aaaa), indebærer tildeling af et EF-registreringsnummer.

TILBAGEKALDELSE AF TILSÆTNINGSSTOFFER

Artikel 9m

Tilladelsen for et tilsætningsstof tilbagekaldes ved en forordning:

- på anmodning af den, der er ansvarlig for markedsføringen af tilsætningsstoffet, hvis det drejer sig om et af de i artikel 2, litra aaa), nævnte tilsætningsstoffer
- hvis en af de i artikel 3a omhandlede betingelser for tilladelsen for tilsætningsstoffet ikke længere er opfyldt
- hvis der ikke udleveres en standardprøve af tilsætningsstoffet til de officielle myndigheder, der anmoder herom
- hvis der ikke udleveres en referenceprøve af det aktive stof til de officielle myndigheder, der anmoder herom
- hvis den, der er ansvarlig for markedsføringen af tilsætningsstoffet, ikke inden for en bestemt frist har givet de oplysninger, som en ansvarlig i Kommissionen har anmodet om.

Det pågældende tilsætningsstof kan imidlertid af afsætningshensyn fortsat tillades i højst et år, hvis betingelserne i artikel 3a, litra b) og e), stadig er opfyldt.

MONOGRAFI OG DATABLAD

Artikel 9n

1. Medlemsstaterne påser i henhold til bestemmelserne i direktiv 87/153/EØF, at ansøgeren indgiver en monografi om de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa).

2. I forbindelse med proceduren for tilladelse for de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), afgiver Den Stående Foderstofkomité en udtalelse, eventuelt efter at have foretaget fornødne ændringer, om monografien om det tilsætningsstof, der er beskrevet i den dokumentation, der er nævnt i artikel 4.

Kommissionen godkender efter proceduren i artikel 23 den udtalelse, Den Stående Foderstofkomité har afgivet om monografien, og ændringerne af denne.

3. Der kan efter proceduren i stk. 2 også godkendes monografier om andre tilsætningsstoffer end dem, der er nævnt i stk. 1.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan benytte monografien til:

a) at bestemme, om et tilsætningsstof, som der ansøges om markedsføringstilladelse for, udgør en nyhed, eller om det skal betragtes som en efterligning

b) at verificere, at det tilsætningsstof, der markedsføres, faktisk svarer til det tilsætningsstof, der er beskrevet i den dokumentation, som dannede grundlag for EF-tilladelsen.

5. Ændringer, der senere skal foretages af monografier på grund af den tekniske og videnskabelige udvikling, forelægges Den Stående Foderstofkomité til udtalelse efter proceduren i artikel 23.

Artikel 9o

1. Medlemsstaterne påser i henhold til bestemmelserne i direktiv 87/153/EØF, at ansøgeren forelægger et datablad med angivelse af tilsætningsstoffets egenskaber. For de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), skal databladet, hvis artikel 9n, stk. 3, anvendes, angive de vigtigste af de egenskaber, der er anført i den monografi, der er nævnt i artikel 9n.

2. Efter proceduren i artikel 23 vedtages:

— databladet

— de ændringer, der senere foretages af databladet på grund af den tekniske og videnskabelige udvikling.

3. For at gøre det lettere at identificere de tilsætningsstoffer, der er omhandlet i stk. 1, i forbindelse med officiel kontrol bliver det datablad, der er foreskrevet i samme stykke, offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

STANDARDPRØVE

Artikel 9p

1. For de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), skal en standardprøve, der har tilsætningsstoffets egenskaber som beskrevet i den monografi, der er nævnt i artikel 9n, og en referencprøve af det aktive stof på anmodning stilles til rådighed for medlemsstaternes nationale kontrolin-

stanser af den, der er ansvarlig for markedsføringen.

2. Ændres tilsætningsstoffets egenskaber, indsendes der en ny standardprøve, der svarer til den nye monografi om tilsætningsstoffet.

3. De nærmere regler for indsendelse og vedligeholdelse af standardprøver vedtages efter proceduren i artikel 23.

BLANDINGER OG INDHOLD AF TILSÆTNINGSSTOFFER

Artikel 9q

1. De største- og mindsteindhold, som er fastsat for visse tilsætningsstoffer, gælder for fuldfoderblandinger med et vandindhold på 12 %, medmindre der er fastsat særlige bestemmelser i tilladelsesforordningen.

Hvis det stof, der er tilladt som tilsætningsstof, også forekommer i naturlig tilstand i nogle fodermidler, beregnes den tilsatte mængde tilsætningsstof således, at det samlede indhold af tilsat og naturligt forekommende stof ikke overstiger det størsteindhold, som er fastsat i tilladelsesforordningen.

2. Tilsætningsstoffer må kun blandes i forblandinger og i foderstoffer, hvis der sikres fysisk-kemisk og biologisk forenelighed mellem blandingens forskellige bestanddele under hensyn til de tilsigtede virkninger.

3. Medmindre der er tale om en blanding, som der er givet en specifik tilladelse for som tilsætningsstof, foreskriver medlemsstaterne følgende:

a) antibiotika og vækstfremmende stoffer må ikke blandes, hverken inden for samme gruppe eller mellem de to grupper indbyrdes

b) coccidiostatika og andre lægemidler må ikke blandes med antibiotika og vækstfremmende stoffer, når coccidiostatika og andre lægemidler ligeledes har en antibiotisk eller vækstfremmende virkning på den pågældende dyrekategori

c) coccidiostatika og andre lægemidler må ikke blandes indbyrdes, når de har samme virkning.

4. Det er forbudt at blande antibiotika, coccidiostatika og andre lægemidler samt vækstfremmende stoffer med mikroorganismer, medmindre en sådan blanding er tilladt i henhold til forordningen om tilladelse af mikroorganismen.

5. Uanset artikel 3 og nærværende artikels stk. 2 og 3 kan medlemsstaterne, hvis der er tale om praktiske forsøg til videnskabelige formål og i ikke-kommercielt øjemed, tillade, at produkter, der ikke

er tilladt på fællesskabsplan, anvendes som tilsætningsstoffer, eller at tilsætningsstoffer anvendes på andre betingelser end dem, der er fastsat i tilladelsesforordningen, forudsat:

- at forsøgene foretages efter de principper og på de betingelser, som skal fastsættes i direktiv 87/153/EØF, og
- at der er fyldestgørende officiel kontrol.

ÆNDRING AF BILAGENE

Artikel 9r

Ændringer af bilagene vedtages efter proceduren i artikel 23.

OPLYSNINGER OM PRODUCENTER AF TILSÆTNINGSSTOFFER

Artikel 9s

Medlemsstaterne drager omsorg for, at de, der er ansvarlige for markedsføringen af de tilsætningsstoffer, der er nævnt i artikel 2, litra aaa), snarest muligt sender Kommissionen navn eller firmanavn på de producenter, som de har givet ret til at fremstille tilsætningsstofferne, samt deres adresse eller hjemsted og, hvis disse producenter er etableret i et tredjeland, tillige angivelse af navn eller firmanavn på deres repræsentanter i Fællesskabet samt disses adresse eller hjemsted.

OFFENTLIGGØRELSE I DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE

Artikel 9t

Kommissionen offentliggør senest den 30. november hvert år i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

- a) listen over dem, der er ansvarlige for markedsføringen, som omhandlet i artikel 9s, navnene på de producenter, som de har givet ret til at fremstille tilsætningsstofferne, samt på deres repræsentanter i Fællesskabet, hvis producenterne er etableret i et tredjeland
- b) fortegnelsen over tilladte tilsætningsstoffer, der er inddelt således:
 - kapitel I: fortegnelse over tilsætningsstoffer, der er knyttet til en ansvarlig for markedsføringen, og for hvilke tilladelse er givet for en periode på ti år
 - kapitel II: fortegnelse over tilsætningsstoffer, der er knyttet til en ansvarlig for markedsføringen, og for hvilke tilladelse er givet midlertidigt (for højst fire år eller fem år for så vidt angår tilsætningsstoffer, for hvilke der er givet foreløbig tilladelse inden den 1. april 1998)

— kapitel III: fortegnelse over andre tilsætningsstoffer, for hvilke tilladelse er givet uden tidsbegrænsning

— kapitel IV: fortegnelse over andre tilsætningsstoffer, for hvilke tilladelse er givet midlertidigt (for højst fire år eller fem år for så vidt angår tilsætningsstoffer, for hvilke der er givet foreløbig tilladelse inden den 1. april 1998).«

5) Mellem artikel 9t og 10 indsættes følgende overskrift:

»EMBALLAGE«.

6) Mellem artikel 10 og 11 indsættes følgende overskrift:

»BESKYTTELSE«.

7) I artikel 11, stk. 1, ændres »de i bilag I omhandlede« til »de tilladte«.

8) Mellem artikel 11 og 12 indsættes følgende overskrift:

»INDHOLD AF TILSÆTNINGSSTOFFER I TILSKUDSFODER«.

9) Mellem artikel 12 og 13 indsættes følgende overskrift:

»REGLER FOR TILSÆTNINGSSTOFFERS ELLER FORBLANDINGERS DISTRIBUTION OG IBLANDING I FODER«.

10) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

1. Medlemsstaterne foreskriver, at visse tilsætningsstoffer, der er omfattet af dette direktiv, forblandinger, der er fremstillet på grundlag af disse tilsætningsstoffer med henblik på at indgå i foderblandinger, og foderblandinger, der indeholder sådanne forblandinger, kun må markedsføres eller anvendes af virksomheder eller mellemhandlere, der opfylder de relevante betingelser i Rådets direktiv 95/69/EF af 22. december 1995 om betingelser og bestemmelser for godkendelse og registrering af visse foderstofvirksomheder og mellemhandlere (*).

2. Medlemsstaterne foreskriver:

- a) at de tilsætningsstoffer, der er nævnt i bilag A, del A, kun kan leveres af godkendte virksomheder:
 - i) til mellemhandlere eller virksomheder, der fremstiller forblandinger, og som er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis artikel 3, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 95/69/EF, og

- ii) som forblandinger kun til mellemhandlere eller virksomheder, der med henblik på markedsføring eller udelukkende til brug for eget opdræt fremstiller foderblandinger, og som er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis artikel 3, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra c) eller e), i ovennævnte direktiv
- b) at de tilsætningsstoffer, der er nævnt i bilag A, del B, kun kan leveres af godkendte virksomheder:
 - i) til mellemhandlere eller virksomheder, der fremstiller forblandinger, og som er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis artikel 3, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra b), i ovennævnte direktiv, og
 - ii) som forblandinger:
 - kun til mellemhandlere, der er godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3 i ovennævnte direktiv, eller
 - kun til virksomheder, der med henblik på markedsføring eller udelukkende til brug for eget opdræt fremstiller foderblandinger, og som er registreret i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, henholdsvis litra c) eller d), i ovennævnte direktiv, eller i givet fald godkendt i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, litra c) eller e), i nævnte direktiv.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at de tilsætningsstoffer, der er nævnt i bilag A, del A og B, kun må indgå i foderblandinger, hvis de forinden er tilberedt som forblandinger indeholdende et bærestof, og dette er sket i virksomheder, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 95/69/EF. Disse forblandinger må kun indgå i foderblandinger, hvis de mindst udgør 0,2 vægtprocent.

Uanset første afsnit, andet punktum, kan medlemsstaterne tillade, at forblandinger indgår i foderblandinger med ned til 0,05 vægtprocent, forudsat at den kvalitative og kvantitative sammensætning af forblandingen muliggør dette, og medlemsstaterne på forhånd har konstateret, at producenterne opfylder betingelserne i kapitel I.2.b, i bilaget til direktiv 95/69/EF, såfremt formålet er at sørge for en ensartet fordeling af forblandingen og sikre det indhold af tilsætningsstoffer, som er foreskrevet for fuldfoderblandingen.

De i andet afsnit nævnte producenter opføres på den nationale liste under en særlig rubrik med overskriften: »Foderblandingsproducenter, der har tilladelse til at lade forblandinger indgå med kun 0,05 vægtprocent«.

4. Uanset stk. 2 foreskriver medlemsstaterne:

- a) at de tilsætningsstoffer, der er nævnt i bilag A, del B, kan leveres til godkendte mellemhandlere eller registrerede virksomheder, der fremstiller foderblandinger til selskabsdyr, og som, alt efter tilfældet, opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 1, eller artikel 7, stk. 2, litra c) eller d), i direktiv 95/69/EF
- b) at de tilsætningsstoffer, der er nævnt i bilag A, del A eller B, i sidste led i omsætningen kan leveres til virksomheder, der fremstiller foderblandinger, forudsat:
 - at det i forordningen om fællesskabsstilladelsen for tilsætningsstoffet for en specifik tilberedning af tilsætningsstoffet er fastsat, at det skal tilsættes direkte til foderblandingerne, og
 - at foderblandingsproducenten i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra c), i ovennævnte direktiv har opnået godkendelse for så vidt angår de tilsætningsstoffer, der er nævnt i bilag A, del A, eller i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, litra c), i ovennævnte direktiv er registreret for så vidt angår de tilsætningsstoffer, der er nævnt i bilag A, del B, og
 - at der på stedet er foretaget kontrol med, at producenten råder over den i kapitel I.3.b eller II.c i bilaget til ovennævnte direktiv omhandlede nødvendige teknologi til at kunne tilsætte den pågældende tilberedning direkte til foderblandingen.

De i litra b) nævnte producenter opføres på den nationale liste under en særlig rubrik med overskriften: »Foderblandingsproducenter, der har tilladelse til at tilsætte antibiotika, coccidiostatika og andre lægemidler samt vækstfremmende stoffer direkte til foderblandinger« eller »Foderblandingsproducenter, der har tilladelse til at tilsætte kobber, selen og A- og D-vitamin direkte til foderblandinger«.

5. Uanset artikel 7 i direktiv 95/69/EF og stk. 1 og 2 i nærværende artikel kan Finland og, for den del af Sveriges område, der ligger nord for 60° nordlig bredde, Sverige på grund af de særlige ernæringsbetingelser, der gør sig gældende for deres husdyrbrug, indtil den 1. juli 2000 tillade, at der til visse husdyrbrugere leveres kemisk veldefinerede forblandinger af vitaminer, provitaminer og stoffer med lignende egenskaber, som skal tilsættes direkte til vegetabiliske fodermidler, under forudsætning af:

- at brugsanvisningen nøje angiver doseringen for hver dyreart eller -kategori og arten af det anvendte foder, og

— at Finland og Sverige træffer særlige foranstaltninger med henblik på at kontrollere anvendelsen af disse forblandinger.

(*) EFT nr. L 332 af 30. 12. 1995, s. 15.«

11) Mellem artikel 13 og 14 indsættes følgende overskrift:

»MÆRKNING AF TILSÆTNINGSSTOFFER«.

12) Artikel 14, 15 og 16 erstattes af følgende tekst:

»Artikel 14

1. Medlemsstaterne foreskriver, at tilladte tilsætningsstoffer kun må markedsføres med henblik på anvendelse i foderstoffer, hvis følgende oplysninger, som skal være tydelige, letlæselige og ikke må kunne udslettes, og som den inden for Fællesskabet etablerede producent, pakker, importør, sælger eller forhandler er ansvarlig for, er angivet på emballagen eller på beholderen, enten direkte eller på en etiket:

A. For samtlige tilsætningsstoffer undtagen enzymer og mikroorganismer:

- a) det specifikke navn, der er givet tilsætningsstoffet ved tilladelsen, tilsætningsstoffets EF-registreringsnummer og, hvis det drejer sig om et af de i artikel 2, litra aaa), nævnte tilsætningsstoffer, handelsbetegnelsen og registreringsnummeret for den, der er ansvarlig for markedsføringen
- b) navn eller firmanavn samt adresse eller hjemsted for den, der er ansvarlig for de i dette stykke omhandlede oplysninger
- c) nettovægt og for flydende tilsætningsstoffer enten nettorumfang eller nettovægt
- d) alt efter tilfældet det godkendelsesnummer, der er tildelt virksomheden eller mellemhandleren i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 95/69/EF eller det registreringsnummer, der er tildelt virksomheden eller mellemhandleren i overensstemmelse med artikel 10 i ovennævnte direktiv.

B. Herudover:

- a) for antibiotika, coccidiostatika og andre lægemidler samt væksthæmmende stoffer: producentens navn eller firmanavn samt adresse eller hjemsted, hvis den pågældende ikke er ansvarlig for oplysningerne i mærkningen, indholdet af aktivt stof, garantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, partiets referencenummer og eventuelt en henstilling vedrørende sikkerhedsforskrifter for anvendelsen, når der gælder særlige bestemmelser vedrørende disse tilsætningsstoffer i forbindelse med tilladelsen

- b) for E-vitamin: indholdet af alfatokoferol og indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen

- c) for vitaminer, bortset fra E-vitamin, provitaminer og stoffer med lignende kemiske egenskaber: indholdet af aktivt stof og indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen

- d) for mikromineraler, farvestoffer, herunder pigmenter, konserveringsmidler og andre tilsætningsstoffer, med undtagelse af dem, der hører under grupperne enzymer og mikroorganismer: indholdet af aktive stoffer.

C. For tilsætningsstoffer, der hører under grupperne:

- a) enzymer: det eller de aktive stoffers specifikke navn i henhold til dets eller deres enzymatiske aktivitet i overensstemmelse med den givne tilladelse, identifikationsnummeret i henhold til International Union of Biochemistry, aktivitetseenhederne (*) (aktivitetseenheder pr. gram eller pr. milliliter), tilsætningsstoffets EF-registreringsnummer, navn eller firmanavn og adresse eller hjemsted for den, der er ansvarlig for oplysningerne i mærkningen, producentens navn eller firmanavn og adresse eller hjemsted, hvis den pågældende ikke er ansvarlig for oplysningerne i mærkningen, det godkendelsesnummer, der er tildelt virksomheden eller mellemhandleren i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 95/69/EF, garantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, partiets referencenummer og fremstillingsdato, brugsanvisningen, der bl.a. skal præcisere den anbefalede dosis, eventuelt i form af intervaller i forhold til den eller de ideelle vægtprocenter af det eller de pågældende fodermidler pr. kilo fuldfoder i henhold til de forskrifter for hvert enkelt tilfælde, der findes i tilladelsen for tilsætningsstoffet, og eventuelle henstillinger vedrørende sikkerhedsforskrifter for anvendelsen som angivet i tilladelsen for tilsætningsstoffet, nettovægt og for flydende tilsætningsstoffer enten nettorumfang eller nettovægt, efter omstændighederne angivelse af særlige egenskaber, der skyldes fremstillingsmetoden i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende mærkning i tilladelsen for tilsætningsstoffet

- b) mikroorganismer: identifikation af stammen eller stammerne i overensstemmelse med den givne tilladelse, stammens eller stammernes registreringsnummer, antallet af enheder, der danner kolonier (CFU pr. gram), tilsætningsstoffets EF-registreringsnummer, navn eller firmanavn og adresse eller hjemsted for den,

der er ansvarlig for mærkningen, producentens navn eller firmanavn og adresse eller hjemsted, hvis den pågældende ikke er ansvarlig for oplysningerne i mærkningen, det godkendelsesnummer, der er tildelt virksomheden eller mellemhandleren i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 95/69/EF, garantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, partiets referencenummer og fremstillingsdato, brugsanvisningen og eventuelle henstillinger vedrørende sikkerhedsforskrifter for anvendelsen som angivet i tilladelsen for tilsætningsstoffet, nettovægt og for flydende tilsætningsstoffer enten nettorumfang eller nettovægt, efter omstændighederne angivelse af særlige egenskaber, der skyldes fremstillingsmetoden i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende mærkning i tilladelsen for tilsætningsstoffet.

2. Medlemsstaterne foreskriver, at tilsætningsstoffs specifikke navn kan ledsages af følgende oplysninger, hvis de ikke allerede kræves i henhold til stk. 1, punkt B, litra a):

- a) handelsnavnet
- b) producentens navn eller firmanavn og adresse eller hjemsted, hvis den pågældende ikke er ansvarlig for oplysningerne i mærkningen, brugsanvisningen og efter omstændighederne en henstilling vedrørende sikkerhedsforskrifter for anvendelsen.

3. Medlemsstaterne foreskriver, at andre oplysninger end dem, der er foreskrevet eller tilladt i henhold til stk. 1 og 2, kan angives på emballager, beholdere eller etiketter, forudsat at de er klart adskilt fra ovennævnte mærkningsangivelser.

(*) Aktivitetstenheder udtrykt i mikromol af den mængde af produktet, der frigøres pr. minut pr. gram enzymatisk tilberedning.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne foreskriver, at forblandinger kun må markedsføres, hvis følgende oplysninger, som skal være tydelige, letlæselige og ikke må kunne udslættes, og som den inden for Fællesskabet etablerede producent, pakker, importør, sælger eller forhandler er ansvarlig for, er angivet på emballagen eller på beholderen, enten direkte eller på en etiket:

A. For samtlige forblandinger:

- a) betegnelsen »forblanding«
- b) brugsanvisningen og eventuelt en anbefaling vedrørende sikkerheden i forbindelse med anvendelse af forblandinger

- c) den dyreart eller dyrekategori, forblandingen er bestemt til
- d) navn eller firmanavn samt adresse eller hjemsted for den, der er ansvarlig for de i dette stykke omhandlede oplysninger
- e) nettovægt og for flydende stoffer enten nettorumfang eller nettovægt
- f) alt efter tilfældet det godkendelsesnummer, der er tildelt virksomheden eller mellemhandleren i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 95/69/EF, eller det registreringsnummer, der er tildelt virksomheden eller mellemhandleren i overensstemmelse med artikel 10 i nævnte direktiv.

B. Herudover for forblandinger, som er tilsat følgende tilsætningsstoffer:

- a) antibiotika, coccidiostatika og andre lægemidler samt vækstoffremmende stoffer: producentens navn eller firmanavn samt adresse eller hjemsted, hvis den pågældende ikke er ansvarlig for oplysningerne i mærkningen, det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, indholdet af aktive stoffer, indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen
- b) antioxidanter: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, og indholdet af aktive stoffer, såfremt der er fastsat et størsteindhold for fuldfoderet i forbindelse med tilladelsen for tilsætningsstoffet
- c) farvestoffer, herunder pigmenter: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, og indholdet af aktive stoffer, såfremt der er fastsat et størsteindhold for fuldfoderet i forbindelse med tilladelsen for tilsætningsstoffet
- d) E-vitamin: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, og indholdet af alfatokoferol og indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen
- e) vitaminer, bortset fra E-vitamin, provitaminer og stoffer med lignende egenskaber: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, indholdet af aktive stoffer og indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen
- f) mikromineraler: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, og indholdet af de respektive mineraler, såfremt der er fastsat et størsteindhold for

fuldfoderet i forbindelse med tilladelsen for tilsætningsstoffet

- g) konserveringsmidler: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, og indholdet af aktive stoffer, såfremt der er fastsat et størsteindhold for fuldfoderet i forbindelse med tilladelsen for tilsætningsstoffet
- h) enzymer: det specifikke navn på det eller de aktive stoffer i henhold til dets eller deres enzymatiske aktivitet i overensstemmelse med den givne tilladelse, identifikationsnummeret i henhold til International Union of Biochemistry, aktivitetsenhederne (aktivitetsenheder pr. gram eller pr. milliliter), tilsætningsstoffets EF-registreringsnummer, producentens navn eller firmanavn og adresse eller hjemsted, hvis den pågældende ikke er ansvarlig for oplysningerne i mærkningen, garantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, partiets referencenummer og fremstillingsdato, brugsanvisningen, der bl.a. skal præcisere den anbefalede dosis, eventuelt i form af intervaller, i forhold til den eller de ideelle vægtprocentdele af det eller de pågældende fodermidler pr. kilo fuldfoder i henhold til de forskrifter, der findes for hvert enkelt tilfælde i tilladelsen for tilsætningsstoffet, efter omstændighederne angivelse af særlige egenskaber, der skyldes fremstillingsmetoden i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende mærkning i tilladelsen for tilsætningsstoffet
- i) mikroorganismer: identifikation af stammen eller stammerne i overensstemmelse med den givne tilladelse, stammens eller stammernes registreringsnummer, antallet af enheder, der danner kolonier (CFU pr. gram), tilsætningsstoffets EF-registreringsnummer, producentens navn eller firmanavn og adresse eller hjemsted, hvis den pågældende ikke er ansvarlig for oplysningerne i mærkningen, garantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, efter omstændighederne angivelse af særlige egenskaber, der skyldes fremstillingsmetoden i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende mærkning i tilladelsen for tilsætningsstoffet
- j) andre tilsætningsstoffer, der tilhører de grupper, der er nævnt i litra b)-i), for hvilke der ikke er fastsat et størsteindhold, og tilsætningsstoffer, der tilhører andre tilladte grupper: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, og indholdet af aktive stoffer, såfremt disse tilsætningsstoffer har en funktion i foderstoffet, og de kan måles ved de officielle analysemetoder eller, hvis sådanne ikke findes, ved videnskabeligt forsvarlige metoder.

2. Medlemsstaterne foreskriver:

- a) at tilsætningsstoffernes specifikke navn kan ledsages af handelsnavnet
- b) at navnet på fabrikanten af de tilsætningsstoffer, der er omhandlet i stk. 1, punkt B, litra a), kan angives på mærkningen af forblandingerne. De kan også gøre en sådan angivelse obligatorisk
- c) at de tilladte tilsætningsstoffers specifikke navn kan ledsages af et EF-registreringsnummer for tilsætningsstoffet.

3. Skal der i henhold til stk. 1 angives en sidste gyldighedsdato for garantien eller en holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen for en række tilsætningsstoffer, som tilhører samme gruppe eller forskellige grupper, foreskriver medlemsstaterne, at der kan angives en enkelt sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen for alle tilsætningsstofferne, nemlig den dato, der indtræder først.

4. Medlemsstaterne foreskriver, at andre oplysninger end dem, der er foreskrevet eller tilladt i henhold til stk. 1, 2 og 3, kan angives på emballager, beholdere eller etiketter, forudsat at de er klart adskilt fra ovennævnte mærkningsangivelser.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne foreskriver, at foderstoffer, som er tilsat stoffer, der tilhører de nedenfor anførte grupper tilsætningsstoffer, kun må forhandles, såfremt følgende oplysninger, som skal være tydelige, letlæselige og ikke må kunne udslættes, og som den inden for Fællesskabet etablerede producent, pakker, importør, sælger eller forhandler er ansvarlig for, er angivet på emballagen eller på beholderen, enten direkte eller på en etiket:

- a) for antibiotika, cocciostatika og andre lægemidler samt vækstfremmende stoffer: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, indholdet af aktive stoffer, indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, og det godkendelsesnummer, der er tildelt virksomheden i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 95/69/EF
- b) for stoffer med antioxidantvirkning:
- for så vidt angår foder til selskabsdyr: angivelsen »tilsat antioxidant« efterfulgt af det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen
 - for så vidt angår foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen

- c) for farvestoffer, herunder pigmenter, såfremt de anvendes til farvning af foder eller af animalske produkter:
- for så vidt angår foder til selskabsdyr: angivelsen »tilsat farvestof« eller »farvet med« efterfulgt af det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen
 - for så vidt angår foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen
- d) for E-vitamin: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen; indholdet af alfatokoferol og indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen
- e) for A- og D-vitamin: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt i forbindelse med tilladelsen; indholdet af aktive stoffer og indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen
- f) for kobber: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen, og indholdet udtrykt i Cu
- g) for konserveringsmidler:
- for så vidt angår foder til selskabsdyr: angivelsen »tilsat konserveringsmiddel« eller »konserveret med« efterfulgt af det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen
 - for så vidt angår foderblandinger til andre dyr end selskabsdyr: det specifikke navn, som tilsætningsstoffet fik tildelt ved tilladelsen
- h) for enzymer: det eller de aktive stoffers specifikke navn i henhold til dets eller deres enzymatiske aktivitet i overensstemmelse med den givne tilladelse, identifikationsnummeret i henhold til International Union of Biochemistry, aktivitetsenhederne (aktivitetsenheder pr. kilogram eller pr. liter), tilsætningsstoffets EF-registreringsnummer, garantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, partiets referencenummer og fremstillingsdato, efter omstændighederne angivelse af særlige egenskaber, der skyldes fremstillingsmetoden i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende mærkning i tilladelsen for tilsætningsstoffet
- i) for mikroorganismer: identifikation af stammen eller stammerne i overensstemmelse med den givne tilladelse, stammens eller stammernes registreringsnummer, antallet af enheder, der danner kolonier (CFU pr. kilogram), tilsætningsstoffets EF-registreringsnummer, garantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen, efter omstændighederne angivelse af særlige egenskaber, der skyldes fremstillingsmetoden i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende mærkning i tilladelsen for tilsætningsstoffet.
2. I tilladelsen for tilsætningsstoffet kan der efter fremgangsmåden i artikel 23 ud over de i stk. 1 omhandlede angivelser foreskrives angivelser, som særlig vedrører en hensigtsmæssig anvendelse af foderet.
- Medlemsstaterne foreskriver, at disse angivelser skal anføres på emballagen eller på beholderen, enten direkte eller på en etiket.
3. Der kan gøres opmærksom på tilstedeværelsen af mikromineraler, bortset fra kobber, samt af vitaminer, bortset fra A-, D- og E-vitamin, af provitaminer og af stoffer med lignende egenskaber, såfremt disse stoffer kan måles ved de officielle analysemetoder eller, hvis sådanne ikke findes, ved videnskabeligt forsvarlige metoder. I så fald skal der gives følgende oplysninger med hensyn til analysen:
- a) for mikromineraler bortset fra kobber: det specifikke navn i overensstemmelse med tilladelsen og indhold af de respektive stoffer
 - b) for vitaminer bortset fra A-, D- og E-vitamin, provitaminer og stoffer med lignende egenskaber: det specifikke navn i overensstemmelse med tilladelsen, indholdet af aktive stoffer og indholdsgarantiens sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen.
4. Medlemsstaterne foreskriver:
- a) at de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede oplysninger skal anføres i nærheden af de angivelser, som i henhold til fællesskabsbestemmelserne om foderstoffer skal anføres på emballagen, beholderen eller etiketten
 - b) at en angivelse af indhold eller mængde i overensstemmelse med stk. 1, 2 og 3 skal referere til den mængde tilsætningsstoffer, der er tilsat foderstoffet
 - c) at angivelsen af tilsætningsstoffer kan ledsages af tilsætningsstoffets EF-registreringsnummer eller handelsnavn, hvis disse oplysninger ikke allerede kræves i henhold til stk. 1.
5. Skal der i henhold til stk. 1 angives en sidste gyldighedsdato for indholdsgarantien eller en holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen for en række tilsætningsstoffer, som tilhører samme gruppe eller forskellige grupper, foreskriver medlemsstaterne, at der kan anføres en enkelt sidste gyldighedsdato eller holdbarhedsangivelse regnet fra fremstillingsdatoen for alle tilsætningsstofferne, nemlig den dato, der indtræder først.

6. Forhandles foderstofferne i tankbiler, tilsvarende køretøjer eller uemballeret, kan de i stk. 1, 2 og 3 nævnte oplysninger indeholdes i et følgedokument.

Når der er tale om små mængder foderstoffer, som er bestemt til den endelige bruger, er det tilstrækkeligt, at disse oplysninger bringes til køberens kendskab ved passende skiltning.

7. Medlemsstaterne foreskriver for foder, der er beregnet til selskabsdyr, og som indeholder farvestoffer, konserveringsmidler eller stoffer med antioxidantvirkning og er pakket i emballager med et nettoindhold på højst 10 kg, at det er tilstrækkeligt, at emballagen er forsynet med henholdsvis angivelsen »tilsat farvestof« eller »farvet med«, »konserveret med« eller »tilsat antioxidant« efterfulgt af ordene »EF-tilsætningsstoffer«, på betingelse af:

- a) at der på emballagen, beholderen eller etiketten er angivet et referencenummer, der gør det muligt at identificere foderstoffet, og
- b) at producenten på anmodning oplyser det eller de anvendte tilsætningsstoffers specifikke navn.

8. Det er forbudt at give andre oplysninger om tilsætningsstofferne end dem, der er omhandlet i dette direktiv.«

13) Artikel 17, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Denne angivelse skal være i overensstemmelse med de betingelser for anvendelsen, der blev fastsat ved godkendelsen af tilsætningsstoffet.«

14) Mellem artikel 20 og 21 indsættes følgende overskrift:

»KONTROLFORANSTALTNINGER«.

15) Efter artikel 21 indsættes følgende:

»KONTROL MED UØNSKEDE VEKSELVIRKNINGER

Artikel 21a

Medlemsstaterne foreskriver, at i tilfælde af uforudsete, uønskede vekselvirkninger mellem tilsætningsstoffer som omhandlet i artikel 2, litra aaa), og andre tilsætningsstoffer eller veterinærlægemidler indsamler den, der er ansvarlig for markedsføringen af tilsætningsstoffet, eller dennes repræsentant i Fællesskabet for så vidt angår tilsætningsstoffer med oprindelse i tredjelande alle oplysninger herom og sender dem til de kompetente myndigheder.«

16) Mellem artikel 21a og 22 indsættes følgende overskrift:

»UDFØRSEL TIL TREDJELANDE«.

17) Mellem artikel 22 og 23 indsættes følgende overskrift:

»GENNEMFØRELSESBEFØJELSER TILLAGT KOMMISSIONEN«.

18) Mellem artikel 24 og 25 indsættes følgende overskrift:

»AFSLUTTENDE BESTEMMELSER«.

19) Bilag I, II og III udgår.

20) Bilag A, B og C i bilaget til dette direktiv tilføjes.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme:

a) følgende bestemmelser i artikel 1:

— nr. 4: artikel 6, stk. 1, artikel 9d, stk. 2, artikel 9e, stk. 3, artikel 9f, 9g, 9h, 9i, 9j, 9n og 9o

— nr. 10, 12, 19 og 20

den 1. april 1998

b) de øvrige bestemmelser i dette direktiv den 1. oktober 1999.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisninger fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 1996.

På Rådets vegne

I. YATES

Formand

BILAG

»Bilag A

omhandlet i artikel 13

DEL A

- Antibiotika: alle tilsætningsstoffer i gruppen
- Coccidiostatika og andre lægemidler: alle tilsætningsstoffer i gruppen
- Vækstfremmende stoffer: alle tilsætningsstoffer i gruppen

DEL B

- Mikromineraler: kobber og selen
 - Vitaminer, provitaminer og kemisk veldefinerede stoffer med tilsvarende virkning: vitamin A og D«.
-

BILAG B

KAPITEL I

Tilsætningsstoffer, der er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen, og som er opført i bilag I inden den 1. januar 1988

Registreringsnummer	Navnet på den ansvarlige for markedsføringen(*)	Tilsætningsstoffer	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt
						mg/kg fuldfoder		
		A. Antibiotika						
		B. Coccidiostatika og andre lægemidler						
		C. Vækstfremmende stoffer						

(*) Tilladelse, som skal knyttes til den ansvarlige med virkning fra den 1. oktober 1999.

KAPITEL II

Tilsætningsstoffer, der er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen, og som er optaget i bilag I efter den 31. december 1987

Registreringsnummer	Navnet på den ansvarlige for markedsføringen(*)	Tilsætningsstoffer	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt
						mg/kg fuldfoder		
		A. Antibiotika						
		B. Coccidiostatika og andre lægemidler						
		C. Vækstfremmende stoffer						

(*) Tilladelse knyttet til den ansvarlige med virkning fra den 1. oktober 1999.

KAPITEL III

Tilsætningsstoffer, der er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen, og som er optaget i bilag II inden den 1. april 1998

Registreringsnummer	Navnet på den ansvarlige for markedsføringen(*)	Tilsætningsstoffer	Kemisk betegnelse, beskrivelse	Dyreart eller dyrekategori	Maksimums-alder	Mindste indhold	Største indhold	Bestemmelser i øvrigt	Tilladelsens gyldighed
						mg/kg fuldfoder			
		A. Antibiotika							
		B. Coccidiostatika og andre lægemidler							
		C. Vækstfremmende stoffer							

(*) Tilladelse knyttet til den ansvarlige med virkning fra den 1. oktober 1999.

BILAG C

DEL I

Tilsætningsstoffer, der er nævnt i direktivets artikel 2, litra aaa), og hvis tilladelse er knyttet til den, der er ansvarlig for markedsføringen:

- antibiotika: alle tilsætningsstoffer i gruppen
- coccidiostatika og andre lægemidler: alle tilsætningsstoffer i gruppen
- væksthæmmende stoffer: alle tilsætningsstoffer i gruppen.

DEL II

Andre tilsætningsstoffer, der er nævnt i direktivets artikel 2, litra aaaa):

- antioxidant: alle tilsætningsstoffer i gruppen
 - aromastoffer og appetitvækkende stoffer
 - emulgatorer, stabilisatorer, fortykningsmidler og geleringsmidler: alle tilsætningsstoffer i gruppen
 - farvestoffer, herunder pigmenter: alle tilsætningsstoffer i gruppen
 - konserveringsmidler
 - vitaminer, provitaminer og kemisk veldefinerede stoffer med tilsvarende virkning: alle tilsætningsstoffer i gruppen
 - mikromineraler: alle tilsætningsstoffer i gruppen
 - bindemidler, antiklumpningsmidler og koaguleringsmidler: alle tilsætningsstoffer i gruppen
 - surhedsregulerende middel: alle tilsætningsstoffer i gruppen
 - enzymer: alle tilsætningsstoffer i gruppen
 - mikroorganismer: alle tilsætningsstoffer i gruppen.
-

RÅDETS DIREKTIV 96/53/EF

af 25. juli 1996

om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er som led i den fælles transportpolitik ved Rådets direktiv 85/3/EØF af 19. december 1984 om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer⁽⁴⁾ fastsat fælles normer, således at disse køretøjer bliver mere velegnede til transport mellem medlemsstaterne;
- (2) der er flere gange blevet foretaget væsentlige ændringer i direktiv 85/3/EØF; i forbindelse med den nye ændring af direktivet bør det derfor af hensyn til overskueligheden og af praktiske hensyn helt omredigeres og samles med Rådets direktiv 86/364/EØF af 24. juli 1986 om bevis for køretøjers overensstemmelse med direktiv 85/3/EØF⁽⁵⁾, til én tekst;
- (3) forskellene mellem de i medlemsstaterne gældende normer for vægt og dimensioner for vej køretøjer til erhvervsformål kan forringe konkurrencevilkårene og besværliggøre transport mellem medlemsstaterne;

(4) i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet bør der på fællesskabsplan tages skridt til at fjerne sådanne hindringer;

(5) ovennævnte normer er udtryk for en ligevægt mellem en rationel og økonomisk anvendelse af vej køretøjer til erhvervsformål, behovet for vedligeholdelse af infrastruktur, kravene til færdselssikkerhed og beskyttelse af miljø og livsvilkår;

(6) der bør skabes grundlag for, at de fælles normer for dimensioner for godstransportkøretøjer kan være uændret i en længere periode;

(7) der kan for erhvervskøretøjer, der er indregistreret eller taget i brug i en medlemsstat, gælde supplerende beslægtede tekniske betingelser vedrørende vægt og dimensioner; sådanne betingelser må ikke udgøre en hindring for erhvervskøretøjers anvendelse til transport mellem medlemsstaterne;

(8) definitionen af »kølevogn med svær sidevæg« i artikel 2 i direktiv 85/3/EØF, som ændret ved direktiv 89/338/EØF⁽⁶⁾, bør udvides, således at medlemsstaterne på deres område kan tillade anvendelse af kølevogne, der ikke længere opfylder kravene til isolering som omhandlet i nævnte artikel;

(9) begrebet »udelelig last« bør defineres for at sikre ensartet anvendelse af direktivets bestemmelser om tilladelse til benyttelse af køretøjer eller vogntog til transport af denne type last;

(10) enheden ton er almindeligt anerkendt og anvendt som enhed til måling af køretøjers vægt; den benyttes derfor i dette direktiv, selv om den formelt korrekte vægtenhed er newton;

(11) med henblik på gennemførelsen af det indre marked bør direktivets anvendelsesområde udvides til at gælde for national transport, da det indeholder køretøjsparametre, der har en væsentlig indvirkning på konkurrencevilkårene i transportsektoren, her-

⁽¹⁾ EFT nr. C 38 af 8. 2. 1994, s. 3 og EFT nr. C 247 af 23. 9. 1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. C 295 af 22. 10. 1994, s. 72.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15. november 1994 (EFT nr. C 341 af 5. 12. 1994, s. 39), Rådets fælles holdning af 8. december 1995 (EFT nr. C 356 af 30. 12. 1995, s. 135) og Europa-Parlamentets afgørelse af 14. marts 1996 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985, s. 14. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/7/EØF (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 29).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 48.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 142 af 25. 5. 1989, s. 3.

- under navnlig største tilladte længde og største tilladte bredde for køretøjer og vogntog til godstransport;
- (12) medlemsstaterne kan, for så vidt angår andre køre-
tøjsparametre på deres område og udelukkende for
køretøjer i indenlandsk trafik, tillade anvendelse af
værdier, der afviger fra de i dette direktiv fast-
lagte;
- (13) den største længde for vogntog, der anvender elas-
tiske tilkoblingsanordninger, når i praksis op på
18,75 m ved maksimal udvidelse; der bør tillades
samme største længde for vogntog, der anvender
stive tilkoblingsanordninger;
- (14) den største tilladte bredde på 2,50 m for køretøjer
til godstransport giver undertiden for lidt indvendig
plads til effektiv lastning af paller, hvilket har
medført, at medlemsstaterne anvender større tole-
rancer i deres lovgivning for indenlandsk transport;
der er derfor behov for en generel tilpasning til de
faktiske forhold i form af en præcisering af de
tekniske krav, idet der samtidig skal tages hensyn
til de hermed forbundne trafikikkerhedsmæssige
aspekter;
- (15) hvis den største bredde for køretøjer til godstrans-
port hæves til 2,55 m, bør denne norm også gælde
for busser; der bør dog for busser fastsættes en
overgangsperiode, således at fabrikanterne kan til-
passe deres produktionsanlæg;
- (16) for at hindre en uforholdsmæssig stor beskadigelse
af vejene og for at sikre manøvreedygtighed bør der
ved tilladelse og brug af køretøjer foretrækkes
luftaffjedring frem for mekanisk affjedring; over-
skridelse af bestemte maksimale akseltryk bør for-
hindres, og køretøjet skal kunne foretage en ven-
ding på 360° inden for bestemte grænseværdier for
den fulgte bane;
- (17) medlemsstaterne bør inden for indenlandsk gods-
transport kunne tillade anvendelse på deres område
af køretøjer eller vogntog, hvis dimensioner afviger
fra de i direktivet fastsatte, såfremt disse køretøjer
benyttes til transportvirksomhed, der som fastlagt i
dette direktiv ikke i væsentlig grad indvirker på den
internationale konkurrence i transportsektoren, det
vil sige transportvirksomhed udført ved hjælp af
specielt indrettede køretøjer og transportvirksom-
hed efter modulær fremgangsmåde;
- (18) der bør for transportvirksomhed efter modulær
fremgangsmåde fastsættes en overgangsperiode,
således at den enkelte medlemsstat kan tilpasse sin
vejinfrastruktur;
- (19) køretøjer eller vogntog, hvori der indgår ny tekno-
logi eller nye koncepter, bør under fravigelse af de i
direktivet fastsatte normer kunne benyttes til lokal
transportvirksomhed i en forsøgsperiode, således at
der kan drages nytte af tekniske fremskridt;
- (20) køretøjer, der er taget i brug inden datoen for
anvendelsen af dette direktiv, og som, fordi der
hidtil har været anvendt afvigende nationale
bestemmelser eller målemetoder, ikke er i overens-
stemmelse med dimensionerne i direktivet, bør i en
overgangsperiode fortsat tillades anvendt til trans-
port i den medlemsstat, hvor de er indregistreret
eller taget i brug;
- (21) der er gjort fremskridt med henblik på vedtagelse af
direktiver om typegodkendelse af 5- og 6-akslede
vogntog; derfor bør kravene om overensstemmelse
med data som omhandlet i bilag II til direktiv
85/3/EØF, der ikke vedrører vægt og dimensioner,
bortfalde;
- (22) denne ændring bør også foretages for at undgå, at
reglerne er i strid med internationale konventioner
om vejtrafik og færdsel;
- (23) for at lette kontrollen med, at direktivets bestem-
melser overholdes, skal det sikres, at der i køretø-
jerne findes bevis for sådan overensstemmelse;
- (24) dette direktiv berører ikke medlemsstaternes for-
pligtelse til at overholde fristerne for gennemførelse
i national lovgivning af de direktiver, der hermed
erstattes, og for anvendelse heraf —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse, for så vidt angår:
- a) dimensioner for motorkøretøjer i klasse M2, M3, N2
og N3 og påhængskøretøjer hertil i klasse O3 og O4
som defineret i bilag II til Rådets direktiv 70/156/EØF
af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstater-
nes lovgivning om godkendelse af motorkøretøjer og
påhængskøretøjer hertil⁽¹⁾;

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 23. 2. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret
ved tiltrædelsesakten af 1994.

b) vægt og visse andre data for de køretøjer, som er omhandlet i litra a) og specificeret i bilag I, punkt 2, i nærværende direktiv.

2. Alle vægtangivelserne i bilag I er at betragte som kørselsnormer og angår derfor lastningsforholdene og ikke produktionsnormerne, som vil blive fastlagt i et senere direktiv.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- »motorkøretøj«: ethvert selvstændigt motordrevet køretøj til kørsel på vej
- »påhængsvogn«: ethvert påhængskøretøj bestemt til at blive trukket af et motorkøretøj, bortset fra sættevogne, og som er konstrueret og indrettet til gods-transport
- »sættevogn«: ethvert påhængskøretøj, som er konstrueret til at kobles til et motorkøretøj, således at påhængskøretøjet delvis hviler på et trækkende køretøj, og således at en væsentlig del af dets vægt og af dets last hviler på det trækkende køretøj, og som er konstrueret og indrettet til godstransport
- »vogntog«:
 - enten et påhængsvogntog bestående af et motorkøretøj med tilkoblet påhængsvogn
 - eller et sættevognstog bestående af et trækkende motorkøretøj og en tilkoblet sættevogn
- »temperaturkontrolleret køretøj«: ethvert køretøj, hvor faste eller aftagelige opbygninger er specielt udstyret til transport af varer ved en kontrolleret temperatur, og hvis sidevægges tykkelse inklusive isolering mindst udgør 45 mm
- »bus«: et køretøj med mere end ni siddepladser, inklusive førerens, som er konstrueret og indrettet til befordring af passagerer og deres bagage. Køretøjet kan have en eller to etager og kan også trække en bagagepåhængsvogn
- »ledbus«: en bus sammensat af to stive dele, der er forbundet med hinanden ved en ledsektion. Der er i et sådant køretøj indbyrdes forbindelse mellem passagersektionerne i de to stive dele. Via ledsektionen kan de rejsende frit bevæge sig fra den ene passagersektion til den anden. Sammenkobling og adskillelse af passagersektionerne må kun kunne udføres på et værksted
- »største tilladte dimensioner«: de største dimensioner for anvendelse af et køretøj, der er fastsat i bilag I til dette direktiv

— »tilladt totalvægt«: den største vægt for anvendelse af et lastet køretøj i international trafik

— »tilladt akseltryk«: det største tryk for anvendelse i international trafik af en enkelt aksel eller akselgruppe i lastet stand

— »udelelig last«: en last, som ved transport ad vej ikke kan deles op i to eller flere laster uden unødige omkostninger eller risiko for beskadigelse, og som på grund af sine dimensioner eller sin masse ikke kan transporteres på et motorkøretøj, en påhængsvogn eller et vogntog under overholdelse af alle direktivets forskrifter

— »1 ton«: den vægt, som en masse på 1 ton svarer til, dvs. en kraft på 9,8 kilonewton (kN).

I dette direktiv skal alle de største tilladte dimensioner i bilag I måles i overensstemmelse med bilag I til direktiv 70/156/EØF uden positiv tolerance.

Artikel 3

1. En medlemsstat må ikke afvise eller forbyde anvendelse på sit område
 - af køretøjer i international trafik, der er indregistreret eller taget i brug i en anden medlemsstat, på grund af vægten eller dimensionerne
 - af godstransportkøretøjer i national trafik, der er indregistreret eller taget i brug i en anden medlemsstat, på grund af dimensionerne

hvis disse køretøjer er i overensstemmelse med grænseværdierne i bilag I.

Disse bestemmelser finder anvendelse også selv om:

- a) disse køretøjer ikke opfylder den pågældende medlemsstats krav med hensyn til sådanne vægt- og dimensionsforhold, som ikke er omfattet af bilag I
- b) myndighederne i den medlemsstat, i hvilken køretøjerne er indregistreret eller taget i brug, har tilladt grænseværdier, som ikke er omhandlet i artikel 4, stk. 1, og som overstiger de i bilag I fastsatte.

2. Bestemmelsen i stk. 1, andet afsnit, litra a), berører dog ikke en medlemsstats adgang til med de begrænsninger, der følger af fællesskabsretten, at køretøjer, der er indregistreret eller taget i brug på dens eget område, skal overholde de nationale forskrifter med hensyn til sådanne vægt- og dimensionsforhold, som ikke er omfattet af bilag I.

3. Medlemsstaterne kan kræve, at temperaturkontrollerede køretøjer ledsages af et dokument eller er forsynet med et skilt vedrørende ATP-godkendelse i overensstemmelse med traktaten af 1. september 1970 om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det specielle materiel, som skal bruges til sådan transport.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne må ikke tillade normal brug af køretøjer og vogntog til national godstransport på deres område, hvis de overskrider grænserne i bilag I, punkt 1.1, 1.2, 1.4-1.8, 4.2 og 4.4.

2. Medlemsstaterne kan imidlertid tillade brug af køretøjer og vogntog til national godstransport på deres område, selv om de overskrider grænserne i bilag I, punkt 1.3, 2, 3, 4.1 og 4.3.

3. Brug af køretøjer og vogntog, der overskrider de største tilladte dimensioner, må kun finde sted, hvis køretøjerne eller vogntogene transporterer eller er beregnet til at transportere en udelelig last, og i så fald kun med særlig tilladelse, der meddeles af den kompetente myndighed uden forskelsbehandling, eller efter ikke-diskriminerende regler, der aftales med denne myndighed fra sag til sag.

4. Medlemsstaterne kan tillade, at køretøjer eller vogntog til godstransport, som benyttes til visse former for national transportvirksomhed, der ikke påvirker den internationale konkurrence i transportsektoren i væsentlig grad, bruges på deres område, selv om de afviger fra de i bilag I, punkt 1.1, 1.2, 1.4-1.8, 4.2 og 4.4 fastsatte grænser for dimensioner.

Transportvirksomheden anses for ikke at påvirke den internationale konkurrence i transportsektoren i væsentlig grad, når en af de i litra a) eller b) nævnte betingelser er opfyldt:

- a) transportvirksomheden udføres på medlemsstatens område med specielt indrettede køretøjer eller vogntog under forhold, der gør, at den normalt ikke udføres af køretøjer fra andre medlemsstater, f.eks. aktiviteter i forbindelse med skovbrug og skovindustri
- b) en medlemsstat, der tillader, at transportvirksomheden udføres på dens område af køretøjer eller vogntog, hvis dimensioner afviger fra dem, der er fastsat i bilag I, tillader ligeledes anvendelse af motorkøretøjer, påhængsvogne og sættevogne, der overholder dimensionerne i bilag I, og som kombineres på en sådan måde, at man opnår mindst det lad, der er tilladt i denne medlemsstat, således at alle transportvirksom-

heder kan opnå lige konkurrencevilkår (modulær fremgangsmåde).

En berørt medlemsstat, der skal tilpasse sin vejinfrastruktur for at kunne opfylde betingelser i litra b), kan ikke desto mindre indtil senest den 31. december 2003 forbyde national trafik på sit område med køretøjer eller vogntog, der overskrider de gældende nationale normer vedrørende dimensioner, forudsat at den nationale lovgivning fortsat gælder for alle Fællesskabets transportvirksomheder uden forskelsbehandling.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, de træffer i medfør af dette stykke.

5. Medlemsstaterne kan tillade, at køretøjer eller vogntog, hvori der indgår ny teknologi eller nye koncepter, benyttes til lokal transportvirksomhed i en forsøgsperiode, selv om en eller flere af direktivets bestemmelser ikke er opfyldt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen herom.

6. Medlemsstaterne kan tillade brug af køretøjer og vogntog til godstransport, som er indregistreret eller taget i brug inden direktivets anvendelse på grundlag af gældende afvigende nationale bestemmelser eller målemetoder, på den pågældende medlemsstats område med større dimensioner end de i bilag I, punkt 1.1, 1.2, 1.4-1.8, 4.2 og 4.4 anførte, indtil den 31. december 2006.

Artikel 5

Uanset dette direktivs artikel 4, stk. 6, gælder følgende:

- a) med henblik på artikel 3 skal sættevogntog, der er taget i brug inden den 1. januar 1991, og som ikke opfylder bestemmelserne i punkt 1.6 og 4.4 i bilag I, anses for at være i overensstemmelse med disse bestemmelser, såfremt den samlede længde ikke overstiger 15,50 m
- b) med henblik på artikel 3 skal påhængsvogntog, hvis motorkøretøj er taget i brug inden den 31. december 1991, og som ikke opfylder bestemmelserne i punkt 1.7 og 1.8 i bilag I, indtil den 31. december 1998 anses for at være i overensstemmelse med disse bestemmelser, når den samlede længde ikke overstiger 18,00 m.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 1 omhandlede køretøjer,

som er i overensstemmelse med dette direktiv, forsynes med et af de i litra a), b) og c) omhandlede beviser:

a) en kombination af følgende to skilte:

- et »fabrikationsskilt«, der er udformet og anbragt i overensstemmelse med direktiv 76/114/EØF⁽¹⁾,
- et skilt vedrørende dimensionerne, der er i overensstemmelse med bilag III og udformet og anbragt i overensstemmelse med direktiv 76/114/EØF

b) et enkelt skilt, der er udformet og anbragt i overensstemmelse med direktiv 76/114/EØF, og som indeholder samme oplysninger som de to i litra a) nævnte skilte

c) et enhedsdokument, der er udstedt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor køretøjet er indregistreret eller taget i brug. Dette dokument skal indeholde de samme rubrikker og oplysninger som dem, der er anført på de i litra a) nævnte skilte. Det skal opbevares forsvarligt på et sted, der er let tilgængeligt for kontrol.

2. Såfremt køretøjets data ikke længere svarer til dem, der er anført på overensstemmelsesbeviset, træffer den medlemsstat, hvor køretøjet er indregistreret, de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at overensstemmelsesbeviset ændres.

3. De i stk. 1 omhandlede skilte og dokumenter anerkendes af medlemsstaterne som det bevis for køretøjernes overensstemmelse, der er foreskrevet i dette direktiv.

4. Køretøjer, der er forsynet med overensstemmelsesbevis, kan underkastes:

— for så vidt angår de fælles normer for vægt: stikprøvekontrol

— for så vidt angår de fælles normer for dimensioner: kontrol, udelukkende når der foreligger mistanke om, at de ikke er i overensstemmelse med dette direktiv.

5. I den midterste kolonne på overensstemmelsesbeviset vedrørende vægt skal anføres de fællesskabnormer for vægt, der gælder for det pågældende køretøj. For køretøjer, der er omhandlet i punkt 2.2.2 c) i bilag I anføres udtrykket »44 tons« i parentes under den tilladte totalvægt for vogntoget.

6. En medlemsstat kan, når det drejer sig om køretøjer, der er indregistreret eller taget i brug på dens område, bestemme, at den tilladte totalvægt i henhold til nationale

retsforskrifter skal angives i overensstemmelsesbeviset i venstre kolonne, og at den teknisk tilladte vægt skal angives i højre kolonne.

Artikel 7

Dette direktiv er ikke til hinder for anvendelse af de bestemmelser, der i hver medlemsstat gælder for kørsel på vej, og som tillader en begrænsning af køretøjers vægt og/eller dimensioner på visse veje eller vejanlæg, uanset i hvilken stat disse køretøjer er indregistreret eller taget i brug.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 3 finder indtil den 31. december 1998 ikke anvendelse i Irland og Det Forenede Kongerige:

a) for så vidt angår de normer, der er anført i punkt 2.2, 2.3.1, 2.3.3, 2.4 og 3.3.2 i bilag I:

— bortset fra sættevognstog som omhandlet i punkt 2.2.2, såfremt:

i) totalvægten i lastet stand ikke overstiger 38 tons,

ii) trykket på en akselgruppe med tre aksler med den akselafstand, der er nærmere fastsat i punkt 3.3.2, ikke overstiger 22,5 tons

— bortset fra køretøjer som omhandlet i punkt 2.2.3, 2.2.4, 2.3 og 2.4, såfremt totalvægten i lastet stand ikke overstiger:

i) 35 tons for køretøjer som omhandlet i punkt 2.2.3 og 2.2.4

ii) 17 tons for køretøjer som omhandlet i punkt 2.3.1

iii) 30 tons for køretøjer som omhandlet i punkt 2.3.3, forudsat at de i dette punkt og punkt 4.3 nærmere fastsatte betingelser overholdes

iv) 27 tons for køretøjer som omhandlet i punkt 2.4

b) for så vidt angår den norm, der er anført i punkt 3.4 i bilag I, bortset fra køretøjer som omhandlet i punkt 2.2, 2.3 og 2.4, såfremt akseltrykket pr. drivaksel ikke overstiger 10,5 tons.

Artikel 9

Medlemsstaterne kan for så vidt angår normen i punkt 1.2 a) i bilag I nægte eller forbyde brug på deres område af busser med en bredde på over 2,50 m indtil den 31. december 1999.

Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de foranstaltninger, de træffer i medfør af denne artikel. Kommissionens underretter de øvrige medlemsstater herom.

⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 30. 1. 1976, s. 1. Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 78/507/EØF (EFT nr. L 155 af 13. 6. 1978, s. 31).

Artikel 10

De i bilag IV, del A, anførte direktiver ophæves med virkning fra den i artikel 11 anførte dato, dog således at de forpligtelser, der i bilag IV, del B, pålægges medlemsstaterne med hensyn til gennemførelsen af nævnte direktiver ikke berøres heraf.

Henvisninger til nævnte direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses i henhold til den i bilag V anførte sammenligningstabel.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 17. september 1997. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 12

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 1996.

På Rådets vegne

H. COVENEY

Formand

BILAG I

TILLADT TOTALVÆGT, TILLADT AKSELTRYK OG STØRSTE TILLADTE DIMENSIONER SAMT
DERMED BESLÆGTEDE DATA FOR KØRETØJER

1. **Største tilladte dimensioner for de køretøjer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)**
 - 1.1. *Største længde:*

— motorkøretøj	12,00 m
— påhængsvogn	12,00 m
— sættevognstog	16,50 m
— påhængsvogntog	18,75 m
— ledbus	18,00 m
 - 1.2. *Største bredde:*

a) alle køretøjer	2,55 m
b) temperaturkontrollerede opbygninger	2,60 m
 - 1.3. *Største højde (alle køretøjer)*

	4,00 m
--	--------
 - 1.4. De i punkt 1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 1.7, 1.8 og 4.4 anførte værdier omfatter løse overbygninger og standardiserede ladninger såsom containere (veksellad)
 - 1.5. Ethvert motorkøretøj eller vogntog skal under kørsel kunne vende inden for en vendecirkel med en ydre radius på 12,50 m og en indre radius på 5,30 m
 - 1.6. Største afstand mellem drejetappens akse og sættevognens bagende

	12,00 m
--	---------
 - 1.7. Største afstand målt parallelt med påhængsvogntogets længdeakse fra laddets forreste punkt bag førerhuset til påhængsvognens bageste punkt minus afstanden mellem motorkøretøjets bagende og påhængsvognens forende

	15,65 m
--	---------
 - 1.8. Største afstand målt parallelt med påhængsvogntogets længdeakse fra laddets forreste punkt bag ved førerhuset til påhængsvognens bageste punkt

	16,40 m
--	---------
2. **Tilladt totalvægt for køretøjer (i tons)**
 - 2.1. *Køretøjer, der er en del af et vogntog*
 - 2.1.1. 2-akslet påhængskøretøj

	18 t
--	------

2.1.2.	3-akslet påhængskøretøj	24 t
2.2.	<i>Vogn</i>	
2.2.1.	Påhængsvogn med 5 eller 6 aksler:	
	a) 2-akslet motorkøretøj med tilkoblet 3-akslet påhængsvogn	40 t
	b) 3-akslet motorkøretøj med tilkoblet 2- eller 3-akslet påhængsvogn	40 t
2.2.2.	5- eller 6-akslede sættevognstog:	
	a) 2-akslet motorkøretøj med tilkoblet 3-akslet sættevogn	40 t
	b) 3-akslet motorkøretøj med tilkoblet 2- eller 3-akslet sættevogn	40 t
	c) 3-akslet motorkøretøj med tilkoblet 2- eller 3-akslet sættevogn, der i kombineret transport medfører en 40-fods ISO container	44 t
2.2.3.	4-akslede påhængsvognstog bestående af et 2-akslet motorkøretøj med tilkoblet 2-akslet påhængsvogn	36 t
2.2.4.	4-akslede sættevognstog bestående af et 2-akslet motorkøretøj med tilkoblet 2-akslet sættevogn, hvis sættevognens indbyrdes akselafstand er:	
2.2.4.1.	1,3 m eller derover, men ikke over 1,8 m	36 t
2.2.4.2.	over 1,8 m	36 t + en tolerance på 2 t når den tilladte totalvægt for motorkøretøjet (18 t) og den tilladte totalvægt for sættevognens to aksler (20 t) overholdes, og drivakslen er forsynet med tvillinghjul og luftaffjedring eller en i Fællesskabet anerkendt tilsvarende affjedring som nærmere fastlagt i bilag II
2.3.	<i>Motorkøretøjer</i>	
2.3.1.	2-akslede motorkøretøjer	18 t
2.3.2.	3-akslede motorkøretøjer	25 t 26 t, når drivakslen er forsynet med tvillinghjul og luftaffjedring eller en i Fællesskabet anerkendt tilsvarende affjedring som nærmere fastlagt i bilag II, eller når hver drivaksel er forsynet med tvillinghjul, og den enkelte aksels tilladte tryk ikke overstiger 9,5 t
2.3.3.	4-akslede motorkøretøjer med to styreaksler	32 t, når drivakslen er forsynet med tvillinghjul og luftaffjedring eller en i Fællesskabet anerkendt tilsvarende affjedring som nærmere fastlagt i bilag II, eller når hver drivaksel er forsynet med tvillinghjul, og den enkelte aksels tilladte tryk ikke overstiger 9,5 t
2.4.	<i>3-akslet ledbus</i>	28 t

3. Tilladt akseltryk for de køretøjer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b) (i tons)
- 3.1. *Enkelt aksel*
Enkelt aksel, der ikke er drivaksel 10 t
- 3.2. *Akselgruppe med to aksler i påhængsvogne og sættevogne*
Største samlede akseltryk i en akselgruppe med to aksler må, hvis den indbyrdes akselafstand d) er:
- 3.2.1. mindre end 1,0 m
($d < 1,0$), ikke overstige 11 t
- 3.2.2. 1,0 m eller derover, men mindre end 1,3 m
($1,0 \leq d < 1,3$), ikke overstige 16 t
- 3.2.3. 1,3 m eller derover, men mindre end 1,8 m
($1,3 \leq d < 1,8$), ikke overstige 18 t
- 3.2.4. 1,8 m eller derover
($1,8 \leq d$), ikke overstige 20 t
- 3.3. *Akselgruppe med tre aksler i påhængsvogne og sættevogne*
Største samlede akseltryk i en akselgruppe med tre aksler må, hvis den indbyrdes afstand d) mellem akselgruppens aksler er:
- 3.3.1. 1,3 m eller derunder
($d \leq 1,3$), ikke overstige 21 t
- 3.3.2. mere end 1,3 m, men ikke over 1,4 m
($1,3 < d \leq 1,4$), ikke overstige 24 t
- 3.4. *Drivaksel*
- 3.4.1. Drivaksel på de i punkt 2.2.1 og 2.2.2 nævnte køretøjer 11,5 t
- 3.4.2. Drivaksel på de i punkt 2.2.3, 2.2.4, 2.3 og 2.4 nævnte køretøjer 11,5 t
- 3.5. *Akselgruppe med to aksler i motorkøretøjer*
Største samlede akseltryk i en akselgruppe med to aksler må, hvis den indbyrdes akselafstand d) er:
- 3.5.1. mindre end 1,0 m
($d < 1,0$ m), ikke overstige 11,5 t
- 3.5.2. 1,0 m eller derover, men mindre end 1,3 m
($1,0 \text{ m} \leq d < 1,3 \text{ m}$), ikke overstige 16 t
- 3.5.3. 1,3 m eller derover, men mindre end 1,8 m
($1,3 \text{ m} \leq d < 1,8 \text{ m}$), ikke overstige 18 t,
19 t,
når drivakslen er forsynet med tvillinghjul og luftaffjedring eller en i Fællesskabet anerkendt tilsvarende affjedring som nærmere fastlagt i bilag II, eller når hver drivaksel er forsynet med tvillinghjul, og den enkelte aksels tilladte tryk ikke overstiger 9,5 t

4. Beslægtede data for de køretøjer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b)
- 4.1. *Alle køretøjer*
Et køretøjs eller et vogntogs drivakseltryk må ikke være mindre end 25% af køretøjets eller vogntogets totalvægt, når køretøjet eller vogntoget anvendes i international transport
- 4.2. *Påhængsvogntog*
Afstanden mellem det trækkende køretøjs bageste aksel og den tilkoblede påhængsvogns forreste aksel må ikke være mindre end 3,00 m
- 4.3. *Tilladt totalvægt som funktion af akselafstanden*
Den tilladte totalvægt i tons for et 4-akslet motorkøretøj må ikke overstige fem gange afstanden i meter mellem køretøjets yderste aksler
- 4.4. *Sættevogne*
Den vandret målte afstand mellem drejetappens akse og et vilkårligt punkt på sættevognens forende må ikke være over 2,04 m
-

BILAG II

BETINGELSERNE FOR ÆKVIVALENS MELLEM LUFTAFFJEDRING OG VISSE ANDRE FORMER FOR AFFJEDRING AF KØRETØJERS DRIVAKSEL ELLER DRIVAKSLER

1. DEFINITION AF LUFTAFFJEDRING

Et affjedringssystem anses for at være luftaffjedret, såfremt mindst 75 % af fjedereffekten skyldes luftfjederen.

2. AFFJEDRINGSSYSTEMER, DER SVARER TIL LUFTAFFJEDRING

En affjedring skal opfylde følgende krav for at blive anerkendt som svarende til luftaffjedring:

- 2.1. Under uhindret, transient vertikal lavfrekvent svingning i den affjedrede masse oven over en drivaksel eller bogie skal den målte svingningsfrekvens og dæmpning, når affjedringen er udsat for maksimal belastning, holde sig inden for de grænser, der er nærmere fastsat under punkt 2.2 til 2.5.
- 2.2. Hver aksel skal være forsynet med hydrauliske dæmpere. På en bogie med en akselgruppe med to aksler skal dæmperne placeres således, at bogiens svingninger begrænses mest muligt.
- 2.3. Det gennemsnitlige dæmpningsforhold D skal være over 20 % af den kritiske dæmpning for affjedringen i dens normale tilstand med påmonterede og normalt funktionsdygtige hydrauliske dæmpere.
- 2.4. Affjedringssystemets dæmpningsforhold, dvs. når alle hydrauliske dæmpere er fjernet eller sat ud af funktion, må ikke overstige 50 % af D .
- 2.5. Svingningsfrekvensen for den affjedrede masse oven over drivakslen eller bogien ved uhindret, transient vertikal svingning må ikke overstige 2 Hz.
- 2.6. Svingningsfrekvens og -dæmpning defineres i punkt 3. Prøvemethoderne til måling af frekvens og dæmpning er beskrevet i punkt 4.

3. DEFINITION AF SVINGNINGSFREKVENNS OG DÆMPNING

I forbindelse med denne definition regnes der med en affjedret masse på M kg oven over en drivaksel eller en bogie. Akslen eller bogien har en samlet vertikal stivhed mellem vejoverfladen og den affjedrede masse på k Newton/meter (N/m) og en samlet dæmpningskoefficient på C Newton/meter pr. sekund (N s/m), idet Z er lig den affjedrede masses vertikale forskydning. Ligningen for den affjedrede masses frie svingninger er:

$$M \frac{d^2 Z}{dt^2} + C \frac{dZ}{dt} + kZ = 0$$

Den affjedrede masses svingningsfrekvens F rad/sek er:

$$F = \sqrt{\frac{k}{M} - \frac{C^2}{4M^2}}$$

Dæmpningen er kritisk, når $C = C_0$, hvor

$$C_0 = 2\sqrt{KM}$$

Dæmpningsforholdet, udtrykt som en brøkdelt af den kritiske dæmpning, er C/C_0 .

Under den affjedrede masses uhindrede transiente svingning vil massens vertikale bevægelse følge en dæmpet sinusformet kurve (figur 2). Svingningsfrekvensen kan bestemmes ved at måle tiden for så mange svingningscykler, som der kan iagttages. Dæmpningen kan bestemmes ved at måle højden af

de på hinanden følgende udsving i samme retning. Hvis størrelsen af udsvingene i første og anden svingningscyklus kaldes A_1 og A_2 , er dæmpningsforholdet D :

$$D = \frac{C}{C_0} = \frac{1}{2\pi} \cdot \ln \frac{A_1}{A_2}$$

hvor \ln er den naturlige logaritme af amplitudeforholdet.

4. PRØVEMETODE

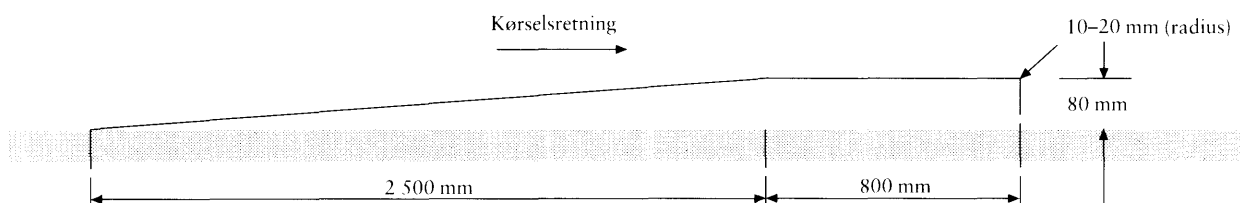
For at man ved en prøve kan finde frem til affjedringssystemets dæmpningsforhold D , dvs. dets dæmpningsforhold med afmonterede dæmpere, og til dets svingningsfrekvens F , bør det belæsedede køretøj enten:

- køres ved lav hastighed ($5 \text{ km/h} \pm 1 \text{ km/h}$) ned over et 80 mm højt trin med den i figur 1 viste profil; den transiente svingning, der skal undersøges med hensyn til frekvens og dæmpning, optræder umiddelbart efter, at hjulene på drivakslen har passeret trinnet, eller
- trykkes ned ved tryk på chassiset, således at drivakseltrykket andrager 1,5 gange dets maksimale statiske værdi; trykket på køretøjet fjernes pludseligt, og den efterfølgende svingning undersøges, eller
- løftes op ved chassiset, således at den affjedrede masse løftes op til 80 mm over drivakslen; der gives pludselig slip på det løftede køretøj, og den efterfølgende svingning undersøges, eller
- underkastes andre metoder, for så vidt som konstruktøren til den tekniske tjenestenes tilfredshed har påvist, at de er ækvivalente.

Køretøjet bør være udstyret med en transducer til måling af vertikal forskydning, der påmonteres mellem drivaksel og chassis lige oven over drivakslen. På baggrund af udsvinget kan tidsintervallet mellem det første og andet kompressionshøjdepunkt måles, hvorved man får frekvensen F , og tillige kan amplitudeforholdet måles, hvorved man får dæmpningsgraden. I forbindelse med bogier med to drivaksler bør der påmonteres transducere til måling af den vertikale forskydning mellem hver drivaksel og chassiset direkte oven over drivakslen.

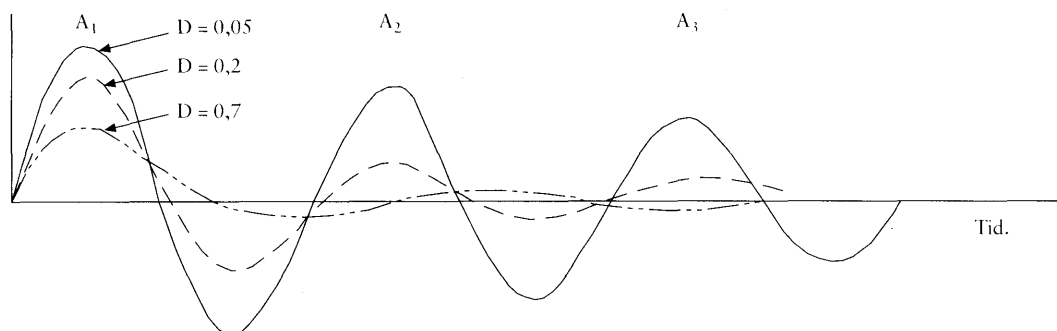
Figur 1

Trin beregnet til affjedringsprøver

Figur 2

En transient dæmpervirkning

BILAG III

SKILT VEDRØRENDE DIMENSIONERNE, OMHANDLET I ARTIKEL 6, STK. 1, LITRA a)

- I. Skiltet vedrørende dimensionerne, der så vidt muligt skal fastgøres ved siden af det i direktiv 76/114/EØF omhandlede skilt, skal omfatte følgende angivelser:
1. Fabrikantens navn⁽¹⁾.
 2. Køretøjets identifikationsnummer⁽¹⁾.
 3. Motorkøretøjets, påhængsvognens eller sættevognens længde (L).
 4. Motorkøretøjets, påhængsvognens eller sættevognens bredde (W).
 5. Data til opmåling af vogntogets længde:
 - afstanden (a) mellem motorkøretøjets forkant og midten af koblingsanordningen (prodskrog eller sættevognskobling); såfremt koblingsanordningen har flere koblingspunkter, angives mindste og største værdi (a_{\min} og a_{\max})
 - afstanden (b) mellem midten af påhængsvognens koblingsanordning (trækøjet) eller sættevognens koblingsanordning (kongetappen) og bagkanten af påhængsvognen eller sættevognen; såfremt koblingsanordningen har flere koblingspunkter, angives mindste og største værdi (b_{\min} og b_{\max}).
- Vogntogets længde er den målte længde, når motorkøretøjet, påhængsvognen eller sættevognen er anbragt på en ret linje.
- II. De værdier, der anføres på overensstemmelsesbeviset, skal nøjagtigt angive de målinger, der er udført direkte på køretøjet.

⁽¹⁾ Disse oplysninger skal ikke gentages, når køretøjet er forsynet med et enkelt skilt med data vedrørende vægt og dimensioner.

BILAG IV

DEL A

OPHÆVEDE DIREKTIVER

(jf. artikel 10)

- Direktiv 85/3/EØF om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer og de successive ændringer:
 - Direktiv 86/360/EØF
 - Direktiv 88/218/EØF
 - Direktiv 89/338/EØF
 - Direktiv 89/460/EØF
 - Direktiv 89/461/EØF
 - Direktiv 91/60/EØF
 - Direktiv 92/7/EØF

- Direktiv 86/364/EØF om bevis for køretøjers overensstemmelse med direktiv 85/3/EØF om vægt, dimensioner og visse andre tekniske data for visse landevejskøretøjer.

DEL B

<i>Direktiv</i>	<i>Gennemførelsesfrist</i>
85/3/EØF (EFT nr. L 2 af 3. 1. 1985, s. 14)	1. juli 1986 1. januar 1990
86/360/EØF (EFT nr. L 217 af 5. 8. 1986, s. 19)	1. januar 1992
86/364/EØF (EFT nr. L 221 af 7. 8. 1986, s. 48)	29. juli 1987
88/218/EØF (EFT nr. L 98 af 15. 4. 1988, s. 48)	1. januar 1989
89/338/EØF (EFT nr. L 142 af 25. 5. 1989, s. 3)	1. juli 1991 1. januar 1992
89/460/EØF (EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989, s. 5)	1. januar 1993
89/461/EØF (EFT nr. L 226 af 3. 8. 1989, s. 7)	1. januar 1991
91/60/EØF (EFT nr. L 37 af 9. 2. 1991, s. 37)	30. september 1991
92/7/EØF (EFT nr. L 57 af 2. 3. 1992, s. 29)	31. december 1992

BILAG V

SAMMENLIGNINGSTABEL

Dette direktiv	85/3/EØF	86/360/EØF	88/364/EØF	88/218/EØF	89/338/EØF	89/460/EØF	89/461/EØF	91/60/EØF	92/7/EØF
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1								
Artikel 1, stk. 1, litra a)	—								
Artikel 1, stk. 1, litra b)	Artikel 1, stk. 1, litra b)								
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 2								
Artikel 2, led 1-4 og 6-10					Artikel 1, stk. 2				
Artikel 2, led 5 og 11-12	—								
Artikel 2, sidste afsnit	—								
Artikel 3, stk. 1	—								
Artikel 3, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 3, stk. 1, litra a) og b)								
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 2								
Artikel 3, stk. 3	—								
Artikel 4	—								
Artikel 5, litra a)							Artikel 1, stk. 1		
Artikel 5, stk. b)								Artikel 1, stk. 1	
Artikel 6, stk. 1-4			Artikel 1, stk. 1-4						

	85/3/EØF	86/360/EØF	88/364/EØF	88/218/EØF	89/338/EØF	89/460/EØF	89/461/EØF	91/60/EØF	92/7/EØF
Dette direktiv									
Artikel 6, stk. 5 og 6			Artikel 2, stk. 1-2						
Artikel 7	Artikel 6								
Artikel 8						Artikel 1			
Artikel 9-12	—								
Artikel 13	Artikel 9								
Bilag I	Bilag I								
Punkt 1	Punkt 1								
Punkt 1.1, led 1, 2, 3 og 5								Artikel 1, stk. 2	
Punkt 1.1, led 4	—								
Punkt 1.2, litra a)	—								
Punkt 1.2, litra b)				Artikel 1, stk. 2, litra b)					
Punkt 1.3-1.5	Punkt 1.3-1.5								
Punkt 1.6							Artikel 1, stk. 3		
Punkt 1.7								Artikel 1, stk. 3	
Punkt 1.8	—								
Punkt 2-2.2.1, litra b)	Punkt 2-2.2.1, litra b)								
Punkt 2.2.2, litra a)-c)	Punkt 2.2.2, litra a)-c)								
Punkt 2.2.3 og 2.2.4.1					Artikel 1, stk. 5, litra b)				
Punkt 2.2.4.2									Artikel 1, stk. 1, litra a)

Dette direktiv	85/3/EØF	86/360/EØF	88/364/EØF	88/218/EØF	89/338/EØF	89/460/EØF	89/461/EØF	91/60/EØF	92/7/EØF
Punkt 2.3 og 2.3.1					Artikel 1, stk. 5, litra c)				
Punkt 2.3.2 og 2.3.3									Artikel 1, stk. 1, litra b) og c)
Punkt 2.4					Artikel 1, stk. 5, litra c)				
Punkt 3 og 3.3.2	Punkt 3 og 3.3.2								
Punkt 3.4 og 3.4.1		Artikel 1, stk. 3							
Punkt 3.4.2 og 3.5.2					Artikel 1, stk. 5, litra d)				Artikel 1, stk. 1, litra d)
Punkt 3.5.3									
Punkt 4 og 4.2	Punkt 4 og 4.2								
Punkt 4.3					Artikel 1, stk. 5, litra e)				
Punkt 4.4							Artikel 1, stk. 4		
Bilag II									Bilag III
Bilag III			Bilag						